

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Divisio Secvnda. Pro Octidvano Secessv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

DIVISIO SECVNDA
PRO OCTIDUANO SECESSU.

Ad Sacerdotalem Statum specialiter
accommodata.

Hactenus materiam pro octiduanò secessu sic assignare studui, ut non in genere duntaxat hebdomadarum, & triplicis via perfectionis, purgativæ videlicet, illuminativæ, & unitivæ divisionem (quam semper in tali secessu observare convenit, nisi specialis ratio, & circumstantia seu qualitas exercitantis aliud exigat) sed ipsas etiam meditationes in particulari à S. Ignatio assignatas, quantum fieri poterat, servârim; nunc verò, quoniam, ut alibi jam monui, varietas delectat, & ipsæ meditationes tantò plerumque utiliores & efficaciores existere censentur, quantum magis ad ipsum exercitantis statum applicantur, aliam divisionem priori subungere placuit, in quâ, quidquid ad sacerdotalem statum dignè æstimandum, & sustinendum requiri posse videtur, per ipsas meditationes & considerationes succinctè & dilucidè explicetur. Unde meritò hæc divisio Sacerdotibus tantò magis arripienda est, quantum majorem ex ea utilitatem & solatium haurire posse videntur.

Lectionem spiritualem, quæ inter primarias etiam exercitantis occupationes jure merito censetur, quod

quod attinet, præter libellum de imitatione nullum determinatum alium librum assigno, cum juxta veram constitutionem personæ in hoc secessu versantis alia & alia materia assignanda sit. Illud tamen univèrsim observandum videtur, ut non doctrinalis duntaxat, sed & historices quidam librum vitam v. g. Sacerdotis cujuspiam sancti & perfectioris assumatur, ut, quantò magis deformationem & imperfectionem in vita tali velut speculo sacerdos cognoverit, tantò magis ad eandem detestandam, vitamque suam integrè reformandam incitetur. Tales autem vitæ esse possunt vita Joannis Baptistæ, Jacobi Merlahorstij, S. Caroli Borromæi, S. Marii Foreri & aliæ similes.

MEDITATIO PROOEMIALIS,
Pridiè Exercitiorum peragenda.

Scopus.

Ardens desiderium, hæc Exercitia cum magno fervore ac fructu peragendi.

Punctum I.

Considera I. Quòd hodie Christus ad te illa verba, quæ olim ad Apostolos suos Marci c. 6. dixerat, iterum repetat. Venite seorsum in desertum locum, & requiescite pauculum.

Considera II. Quis te invitet, nimirum ille, de quo scriptum est Cant. 5. dixit: Anima mea liquefacta est, ut dilectus meus intus est. De quo bini discipuli in Emaus euntes Luc. 24. facti sunt: nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum quaereretur nobis in via? Ad quem locum invitet; scilicet ad solitudinem, de qua S. Hieronimus dixit: Oppidum carcer est, & solitudo Paradisus: maximè cum JESUS presens est, nam, esse cum JESU dulcis est Paradisus, teste Tho-

Kempens l. 2. c. 8. Quâ de causâ invitet, nempe ut
 quædam modò à curis temporalibus & turbis, & torum te
 colloquio cum Christo, spiritualibusque exercitijs impen-
 das, dicas cum S. Augustino: Nunquam minùs solus fui,
 quam cum solus fui.

Confidera III. Quantus sit iste favor & gratia, quàmque
 alio promptè illum atripere, gratùmque exhibere te debeas.
 Colloquium instituetur ad SS. Patronos, quos pro felici ex-
 ercitorum successu potissimùm elegisti.

Punctum II.

Confidera I. Quid in ista quiete potissimùm tibi agen-
 dum sit, nimirum cum dilectissimo Magistro & Servatore
 Christo de rebus majorem ejus gloriam, tuàmque & pro-
 priam salutem concernentibus colloquendum.

Confidera II. Quàm honesta, jucunda, & utilis hæc oc-
 cupatio sit futura, utpote ex qua meritò sperare possis, sum-
 mum fructum post DEI gloriam, in te aliòsque, cum quibus
 tibi deinceps agendum fuerit, redundaturum.

Confidera III. Quanta cum alacritate & gaudio in deser-
 tum hoc te conferre, mentèmque tuam ad hoc tam exopta-
 tum cum Christo colloquium præparare debeas. Collo-
 quium fiet ad B. Virginem tanquam primariam Patronam,
 & Authorem horum exercitorum, rogando eam demissè, ut,
 quemadmodum olim S. Ignatium docuit horum exercitio-
 rum modum & formam, ita tibi quoque nunc adesse velit,
 ut omnia, quæ in dicto modo præscribuntur, accuratè obser-
 vare queas.

Punctum III.

Confidera I. Quæ media adhibere debeas ad hoc collo-
 quium cum fructu instituendum, nimirum ut omnia, quæ
 distractionem animi tibi creare possent, efficaciter removeas,
 sed & que omnia personis, negotijs, curis, inordinatis affe-
 ctionibus illud Christi dicas: sedete hîc, & requiescite, de-
 nec vadam illuc, & orem.

Confidera II. Si ut ordinario tempore recreationis collo-
 quium cum uno alteròve homine de rebus sæpe vanis, inu-
 tilibus, & curiosis instituatur, tam faciliè negotia & curæ se-
 ponuntur.

Instru. VIII.

S

ponuntur

ponuntur, quando magis ea propter tale colloquium sperare debeas, ex quo non immerito tibi polliceri possis, magis instructum ad eadem negotia redditurum, & hoc pro maiori cum fructu postea peracturum.

Confidera III. Quomodo hæc omnia observare velis de tua hac sollicitudine dici queat: *Ponam desertum & sollicitudinem quasi hortum*; in quem scilicet evas noxijs vitiorum colijs solidarum virtutum pulcherrima mina plantentur. Colloquium instituetur ad Christum surpando cum sincero affectu illud S. Davidis: *Paratum meum, Deus &c.* Item illud Samuelis: *Loquere, Domine, quia audit servus tuus.* Imò posset non incongrue caput 2. lib. 2. de imitatione Christi colloquio huic inter-

Si hæc meditatio minùs placet, sumi potest meditatio Circo perfectionis P. Joannis suffreni fol. 37. vel ex Th. philo P. Joannis Weyer fol. 230. ex quo, si tempus parum etiam perquam utiliter actus intentionis pro his exercitiis fol. 237. notati elicientur.

Legantur item Additiones S. Ignatij ad exercitia. Monita generalia ex Circo perfectionis fol. 4. vel in libro ex Ludovico de Palma. & si per tempus licet, etiam in 20. lib. 1. ex libello de imitatione, ex quo sequentia bene observentur: In silentio & quiete proficit anima, & discit abscondita scripturarum. Ibi invenit fides, & crymarum, quibus singulis noctibus se lavet & mundet. Conditori suo tantò familiarior fiat, quantò longius ab omni sæculari tumultu degit. Qui ergò se abstrahit à negotiis amicis, appropinquabit illi DEUS cum Angelis Sanctis. Claude igitur super te ostium, & voca ad te IESUM dilectum tuum. Mane cum eo in cella, quia non invenies alibi tantam pacem.

Conclusiones

Sen proposita ex dicta meditatione faciendæ.

1. Ergo collige & te intra sinus, qui omnes recipis, & qui quid prodest tibi juxta verbum Domini, si universis crederis, te unum perdens? Quamobrem cum omnes te diligant, esto & tu ex habentibus unus, quid solus fraudaris?

erere tui? usquequo spiritus vadens, & non rediens? sapien-
tibus & insipientibus debitor es, & soli negas te tibi? S. Ber-
nardus.

III. Ergo, o sancta anima, sola esto, ut soli omnium ser-
vas teipsum, quem ex omnibus elegisti. Secede, sed mente,
non corpore: sed intentione, sed devotione, sed spiritu. So-
la indicitur tibi mentis & spiritus solitudo. Solus es, si non
communia cogites, si non affectes presentia, si despicias,
quod multi suspiciunt &c. S. Bernardus hom. 40.

III. Ergo videte, fratres, quomodo cautè ambuletis, re-
dimentes tempus à Deo ad tam præstantem finem concessum;
nam, ut rectè S. Basilius ait, temporis pars ad usuram Deo
tradita, non evanescit, sed cum magno additamento ab ipso
redditur. Nec, ut S. Hieronymus bene advertit, eò fit hic
recessus, ut retraharis à tuis, imò id agimus, ut ibi discas,
ubi que meliteris, qualem tuis te præbere debeas.

PRIMÆ HEBDOMADÆ

I. Dies.

Scopus primæ hujus hebdomadæ est triplex. I. Horrorem
& dignam estimationem de peccatorum gravitate con-
cipere. II. Ea per actualem & intensum dolorem detestari
& delere. III. Varia media ad relapsum cavendum præ-
parare.

Tellera pro prima die: *Fecisti nos, Domine, ad te & in-
quietum est cor nostrum, donec requiescat in te.* S. Augusti-
nus in Confess.

MEDITATIO I.

DE FINE HOMINIS.

Scopus.

Serium propositum, totis viribus hunc finem prosequendi.

Punctum I.

Confidera I. Cur homo creatus sit, scilicet ad imaginem
& similitudinem DEI, id est, ut, sicut DEUS infinite ac com-
prehensivè se cognoscendo & amando summè beatus ac fe-

lix est, ita homo queque per limitatam cognitionem & morem Dei in hac vita inchoativè, in altera verò complete beatus fit. Hinc Christus Matth. 5. dixit: *Estote perfecti sicut Pater Cælestis perfectus est*; significare scilicet volens, quemadmodum Pater cælestis seu natura divina Paternitatem subsistens cognoscendo seipsam generat Filium, & amando se ipsum in Filiatione subsistentem Spiritum Sanctum, & sic perfecta ac integra efficitur, imminis quoque perfectionem ac felicitatem in cognitione & amore Naturæ divinæ consistere.

Confidera II. Quàm pulchrè hunc finem Deus in cordis creatione indicârit, dum ideò cor triangulare creat ut per hanc figuram innueret, illud etiam ab universalius globo repleri non posse, sed à solo Deo Trino & esse posse satiari; id quod egregiè confirmans S. Bernardus *ad imaginem Dei facta anima rationalis ceteris rebus comparari potest, repleri non potest; capacem enim Dei, quibus Deus minus est, replere non potest.*

Confidera III. Cùm quævis res naturâ suâ ita sit comparata, ut priùs non quiescat, quàm finem suum consecutus erit, quanta tibi necessitas incumbat, Deum amandi, ut gratiam, sed nunquam hæcenus inventam in creaturis quibus in ipso tandem invenias. Colloquium ad SS. Patres.

Punctum II.

Confidera I. Qualis sit amor, quem Deus velut ultimum finis à te requirit, duplex nimirum I. Affectivus, quod esse suum, & summam bonitatem tenerrimè gratuleris, & meque gaudeas, illum esse, qui est. II. Effectivus, quod cut ille omnia propter se creavit, & ad suam gloriam creavit, ita & tu pariter omnia propter ipsum diligas, & opereris, seu, ut clariùs dicam, semper agas, quod vult Deus, modo vult, & quia vult; in his enim tribus capitibus totus amoris, hominisque perfectionem consistere, notum Hieronymi stichon indicat:

Omne tulit punctum, patitur, qui semper agit.

Qua vult, quòve modo vult Deus, & quia vult.

Confidera II. Quàm facilè, obvium, & tamen certissimum & efficacax hoc sit medium, quod tibi offertur ad

nam tuum finem, atque adeò felicitatem etiam in hac vita, quantum humana mens capit obtinendam.

Confidera III. An & quo modo hoc medium hætenus arripueris? quomodo totum tuum affectum in Deum transtuleris? an omnes creaturas non plùs, quàm quatenus ad hunc finem conducunt, ames, & utaris? an non potiùs illud S. Augustini effatum in te locum habeat? *minus te, Domine, amat, qui aliquid amat præter te, quod propter te non amat.* Colloquium ad B. Virginem.

Punctum III.

Confidera I. Quanta bona sperare possis, si hunc tuum supremum finem toto animi conatu consequi studueris; talia tempe ac tanta, ut jure merito cum Salomone Sap. 7. dicere possis: *Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa & innumerabilis honestas per manus illius?* quid enim honestius cogitari potest, quàm si in ipsum quodammodo Deum transformeris? atqui hoc per descriptum hætenus amorem Dei obtinebis; *Si enim terram amas, terra es: si Deum amas, quid vis, ut dicam? Deus es,* inquit sapienter S. Augustinus. Quid utilius tibi obtingere poterit, quàm id, quod ad supremam & indefinentem felicitatem ducit? atqui hoc idem amor unicè præstat, uti ipse Servator quærenti, quid faciens æternam vitam possideret, respondit dicens: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde &c.* quid denique jucundius in hac vita optari potest, quàm id, quo solo adepto anima plenissimè satiatur, & quiescit? atqui & hoc per solum & unicum huic amorem obtineri, tum quotidiana experientia, tum verissimum illud pij Ascetæ effatum l. i. de vita. c. 1. testatur: *Vanitas Vanitatum, & omnia Vanitas, præter amare Deum, & illi soli servire.*

Confidera II. Si hæc motiva meritò quemvis hominem movere debent, ut finem suum totis viribus assequi conetur; quanto majus studium & fervorem in eo consecutando Sacerdos adhibere debeat, ut qui non ipse duntaxat ad eum tendere debeat, sed etiam ad alios educendos Dux & director à Deo sit constitutus, & cui proinde meritò ij, qui ejus curæ sunt commissi, illud Jacobi Patriarchæ ad fratrem suum Esau dictum Gen. 33. reperant: *Præcedat Dominus (& Ductor)*

Etor) meus ante servum suum, & ego sequar paulatim
stigia ejus, sicut videro parvulos meos (vires meas) p[er]f[er]re.

Considera III. An & quomodo tu hactenus obligatus
tuæ hac in parte satisfeceris, & satisfacere deinceps
Colloquium ad Christum solidis affectibus plenum.

Legere etiam, si placet, aut hujus meditationis loco
medit. I. ex Circo S. Suffreni fol. 37. aut Duce viz ad
P. Jacobi Masenij fol. 51.

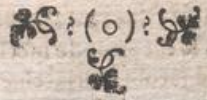
Conclusiones.

I. Quid ergo sagaris, o Homuncio, quare bonum
ma & corporis? ama unum bonum, in quo sunt omnia
& sufficit. Desidera simplex bonum, quod est omne bonum
& satis est. S. Anselmus. Quin imitaris columbam à
olim emissam, & quia non invenis, ubi pes tuus quiescit
in creaturis, reverteris ad arcam, id est, Deum tuum?

II. Ergo fatendum cum S. Augustino: Scio Domine,
male mihi est prater te, non solum extra me, sed etiam
ipso; & omnis copia, qua Deus meus non est, egestas est
ipso.

III. Ergo audiendum S. Davidis Consilium ps. 33. *Go-
te, & videte, quoniam suavis est Dominus; gustato manna
spiritu desipiet omnis caro, experiètiâque tali edocui-
ces cum S. Augustino: Quam suave mihi subito factum
carere suavitatibus nugarum, & quas amittere metu-
erat, jam dimittere gaudium erat; eiciebas enim eas
vera tu, & summa suavitas: eiciebas enim eas
eis omni voluptate dulcior, sed non carni & sanguini
si luce clarior, sed homini secreto interiori, omni
sublimior, sed non sublimibus in se.*

Legatur quoque ex lib. de imit. l. 3. c. 9. & ultima
verba præcipue sibi ipsi applicentur: *Si recte sapias, in
lo gaudebis, in me solo sperabis, quia nemo bonus, nisi
Deus, qui est super omnia laudandus, & super omnia
benedicendus.*

MEDITATIO II.

Pro prima Die.

DE FINE SACERDOTIS.

Scopus.

Digna estimatio, & Prosecutio hujus finis.

Punctum I.

Confidera I. Quis sit finis & officium Sacerdotis, nimirum I. Ut sit mediator apud Deum, per quotidianam Breviarij recitationem; nam Sacerdos, teste S. Joanne Chryso-
 stomo, *medius stat inter Deum & Naturam humanam, illinc venientia beneficia ad nos deferens, nostras petitiones illuc perferens, & Dominum iratum reconcilians.* II. Ut sit Vicarius Christi in SS. Missæ sacrificio offerendo juxta illud S. Pauli Hebr. 5. *Omnis namque Pontifex (& Sacerdos) ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in his, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona & sacrificia pro peccatis.* III. Ut sit Minister Christi & Legatus in animarum salute per administrationem Sacramentorum, & Verbi divini prædicationem procuranda, juxta eundem Apostolum 2. Cor. 5. *Posuit in nobis Verbum reconciliationis. Pro Christo ergo legatione fungimur tanquam Deo exhortante per nos. Sic agitur nos existimet homo, ut Ministros Christi, & dispensatores Mysteriorum Dei.*

Confidera II. Quanta dignitas & honor Sacerdoti ex triplici hoc officio oriatur, illa nimirum, quam Cassianus his notatu dignissimis verbis indicavit: *Sacerdos Dei altissimi, stultitudinem cæli contempleris, altior es: si pulchritudinem solis, & luna, & stellarum, pulchrior es: si discretio-
 nem Angelorum, discretior es: si omnium Dominorum sublimitatem, sublimior es: solo Creatore tuo inferior es.*

Confidera III. Quanti proinde à te faciendum sit hoc beneficium, quod ex tot millionibus hominum extractus, atque ad sacerdotalem hanc dignitatem, *omnium bonorum, quæ in hominibus sunt, apicem, & primam nobilissimamque membrorum Christi Domini partem,* ut S. Ignatius M. lo-
 quitur

quitur, evectus es; quàm proinde deinceps gratum exhibere debeas & velis. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Si illi homines, qui ad magna ejusmodi officia promoventur, tantopere laborant, ut omnia ad officium necessaria instrumenta & media conquirant, neminemque insuper conatum adhibent, ut personam suam aptissimè representent, quantò magis tu necessarias ad officium Sacerdotem dotes comparare debeas, ut personam optimam, quæ in officio Sacerdotis involvitur, decenter ac perfecte sustineas.

Confidera II. Quænam sint illæ dotes, quæ in Sacerdotio potissimum requiruntur, nimirum I. *Magna*, id est, scientia ad functiones suas ritè obeundas; ne abutatur illud Osee c. 4. *Tu repulisti scientiam; & egredieris pellam te, ne sacerdotio fungaris mihi.* II. *Major prudentia*; juxta illud Servatoris Apostolis dictum Matt. 10. *Estote prudentes sicut serpentes*; alioqui si cæcus cæco ducatur, quid aliud timendum est, quàm ut ambo in foream cadant? III. *Maxima sanctitas*; per quam omnimode a vitio Deo consecratur, ut nomen ipsius, idem ac *sacerdos* significans, exigere videtur. Hinc jam olim antiquis sacerdotibus Levit. 19. dictum: *Sancti estote, quia ego sanctus sum Dominus Deus vester*; quantò magis autem à Sacerdotio novi testamenti ad tam excelsum sacrificium offerendum destinatis talis sanctitas requiretur?

Confidera III. Quomodo tu dotes has hactenus procurare studueris, aut deinceps certè procurare velis. Colloquium ad B. Virginem.

Punctum III.

Confidera I. Quæ potissimum media adhibere debeas ad dictas tres dotes obtinendas, totamque tuam tam excellentem vocationem adimplendam; nimirum duo potissimum. Primum est, *firmissima fiducia in gratia vocationis*; si enim Principes hujus mundi tam liberaliter omnia subsidia media pro muneribus, quæ subditis suis injungunt, sic obsequiis necessaria subministrant, quantò magis Deus tam fibe

is & beneficis abundantem gratiam largietur illis, quos ad
 unum excellsum finem, scilicet ad majorem suam gloriam, &
 animarum salutem promovendam elegit? Alterum est, co-
 operatio tua: nam & hinc suo modo locum habet, quod S.
 Augustinus dixit: *Qui te vocavit & elegit sine te, non te sal-
 vabit (& juvabit) sine te.* Hinc & S. Paulus dixit: *Abun-
 dantius omnibus laboravi; Verumtamen non ego (solus in-
 tellige) sed gratia DEI mecum.*

Confidera II. Quam solida & efficacia sint hæc media ad
 percellendas tres dotes obtinendas, fructumque amplissimum
 in vinea Domini faciendum, ita ut merito S. quidam Pater
 dixerit: *Tantum per nos operabitur DEVS, quantum se no-
 stra in eum fiducia extenderit.* Alius verò rectè pronun-
 tiavit, hæc duo media esse duo talenta à DEO nobis concre-
 dita, quæ si rectè impenderit, haud dubiè alia duo, scili-
 cet nostram & proximi salutem simus lucraturi.

Confidera III. Quomodo hæctenus hæc media adhibue-
 ris, aut certè deinceps adhibere velis. Colloquium ad Chri-
 stum cum affectuosissima gratiarum actione pro tam excelsa
 vocatione.

Vide etiam, si placet, Meditationem ser. 2. & 3. in Sacer-
 dote Christiano D. Ludovici Abellij c. 11. fol. 58. vel in Du-
 ce vite ad vitam P. Jacobi Masenij fol. 447.

Conclusiones.

I. Ergo audiendus S. Paulus 2. Cor. 7. & cum has promif-
 siones habeamus (nos Sacerdotes) repurgemus nos ipsos ab
 omni inquinamento carnis ac Spiritus, perficientes sanctifi-
 cationem in timore DEI, nec ullam aliqua in re dantes offen-
 sionem, ut non vituperetur ministerium nostrum, sed in o-
 mnibus commendemus nos tanquam DEI ministros.

II. Ergo cum nihil sit excellentius in hoc seculo Sacerdo-
 tibus, inquit S. Ambrosius, *& cum dignitatem eorum oculis
 videamus, ut dignè noscamos, quod sumus, & quid sumus
 professione, actione potius, quam nomine demonstramus, ut
 actus respondeat nomini, & nomen cum operibus coincidat.*
 Propterea autem vocantur Sacerdotes Clerici, inquit S. Hie-
 ronymus, *quia vel de sorte Domini sunt, vel quia ipse Domi-
 nus est pars Clericorum. Qui autem vel ipse pars est Domi-
 ni, vel*

ni, &el Dominum partem habet, talem se exhibere debet, & ipse possideat Dominum, & possideatur à Domino.

III. Ergo Sobriam à turbis gravitatem, seriam vitam, singulare pondus dignitas sibi vendicat Sacerdotalis. Quomodo enim potest observari à Populo, qui nihil habet separatum à Populo, dispar à multitudine. Quid enim in te moratur, si tua in se recognoscatur? si nihil in te aspiciatur, quod extra in se non inveniat? si, qua in se erubescit, in te, quam reverendum arbitratur, offendat? S. Ambros. c. 3. de Sacram.

IV. Ergo exemplum esto Fidelium (ò Sacerdos) in sermone, in conversatione, in charitate, in fide, in castitate, ut Paulus 1. Tim. 4. monet; nihil enim, teste Concilio Tridentino Sess. 22. c. 1. nihil est, quod alios magis ad pietatem DEI cultum assidue instruat, quam eorum vita & exemplum, qui se divino ministerio dedicaverunt. Cum enim à rebus terrenis in altiorem locum sublatis conspiciantur, in eos tanquam speculum reliqui oculos conijciunt, ex iisque sumunt, quod imitentur.

Legatur quoque ex Thoma Kemp. l. 4. c. 5. & ista percipue verba bene perpendantur: Attende tibi, & Vide, quia ministerium tibi traditum est per impositionem manuum Episcopi. Non alleviasti onus tuum, sed arctiori jam alligatus es vinculo disciplina, & ad majorem teneris perfectionem Sanctitatis. Sacerdos omnibus virtutibus debet esse ornatus, & aliis bona vita exemplum præbere. Ejus conversatio non est cum Popularibus, & communibus hominum viciis, sed cum Angelis in cælo, aut cum perfectis viris in terra.

CONSIDERATIO PRO I. DIE.
DE PECCATIS IN SPECIE, QUÆ A SACERDOTIBVS COMMITTI POSSVNT.

Punctum I.

Postquam gratiam divinam per brevem orationem implora veris, incipe Statum animæ tuæ considerare. ac, ut de cilius eum agnoscas, primò quomodo erga DEVM, tum quomodo circa Proximum, & tandem quomodo circa teipsum te habeas, examinare; ad hunc enim Ordinem omnes te virtutes revocantur, ut mox patebit.

De Peccatis contra DEUM.

Contra Fidem.

1. Itaque examina Conscientiam tuam, an non aliquid contra Fidem deliqueris, dubitando de aliquo articulo, aut alio modo simili peccando.

Contra Spem.

2. An non diffidentiam aliquam de Providentia & Auxilio divino conceperis, nimiãmq; de rebus terrenis sollicitudinem habueris?

Contra Charitatem.

3. An puram actionibus tuis quotidianis intentionem perficere neglexeris?

4. An voluntatem tuam cum divina conformare studueris?

Contra Religionem.

5. An Sacrificium Missæ cum debita præparatione & reverentia offerre studueris?

6. An Sacramenta legitimo modo administraveris?

7. An Horas Canonicas & alias preces, cum debita attentione & devotione recitaveris?

8. An teporem in Servitio divino negligenter excusseris?

9. An in Cultu B. V. & aliorum Sanctorum non inconspicuis, & negligens extiteris?

Contra Gratitude.

10. An gratus DEO pro acceptis beneficiis extiteris?

11. An non blasphemando, vel temerè jurando DEVM offenderis?

12. An non superstitiones aliquas aut vanas observantias habueris?

Punctum II.

De Peccatis contra Proximum.

Cogitatione.

1. Examina te, an non suspiciones aut temeraria iudicia de Proximo conceperis?

2. An non aversionem, odium, aut inimicitiam adversus aliquem fovetis?

3. An

3. An non invidiam aliquam habueris?
4. An non contempseris aliquem in Animo sine legitima causa?

Verbo.

5. An non detraxeris alicui, vel de illius defectibus muraveris?
6. An non mordacibus, asperis, aut contumeliosis dictis aliquem offenderis?
7. An non ignominiosis Agnominibus aliquem compellaris?
8. An non vitium aliquod alicui indiscretè impropere, aut immodestè irriferis?
9. An non inutiles cum aliquo rixas & contentiones institueris?
10. An non indiscretè vexatione aliquem læseris?

Opere.

11. An non correptionem Proximi debitam omiseris, aut in eadem nimis remissus, aut severus extiteris?
12. An non plus æquo alicui indignatus, aut iratus fueris?
13. An non in Pastoralibus tuis circa Proximum Functionibus negligens & incurius extiteris?
14. An non inordinato amore & affectu alicui Perlocutio adhæseris?
15. An Benefactoribus gratus esse studueris?
16. An Superioribus debitam obedientiam & reverentiam exhibueris?

Punctum III.

De Peccatis contra seipsum.

Cogitatione.

1. Examina, an non cogitationes otiosas, vanas, superbas, impuras, gulosas, animo volucris, negligentèrque rejeceris?
2. An non inordinatum aliquem appetitum vanæ laudis & gloriæ, aut alterius cujusdam rei habueris?
3. An non vanam in opere quopiam complacentiam habueris?
4. An non teipsum inordinatè nimis amaveris, & propriam voluntatem nimis tenaciter sectatus fueris?

Verbo.

5. An non Verba otiosa, vana, levia, impudica, jactabunda, scandalosa, mendacia protuleris?

Opere.

6. An non Oculos à curioso aspectu negligenter cohibueris?

7. An non Aures vanis, murmuratorijs, aut detractorijs sermonibus nimis facilè accommodaveris?

8. An non in cibo potuque sumendo temperantiæ leges excesseris?

9. An non tactu aliquo sensuali aut impudico tui aut alieni corporis DEVM offenderis?

10. An non alio quopiam opere castitatem violaveris?

11. An non jejunijs legem aliquando violaveris?

12. An tempus non inutiliter expenderis?

13. An non immoderato aut injusto lusu peccaveris?

14. An non in adversis casibus nimis impatiens, & pusillanimitis fueris?

15. An non actiones tuas quotidianas inordinate & perfunctoriè obieris?

16. An non in bonis propositis exequendis inconstans & negligens extiteris?

Hæc & plura alia ubi percurreris, tria breviter præstare conaberis.

I. Quamnam ex his peccatis præ alijs negotium faceffant, atque in quæ frequentius lapsus sis, studiosè considerabis, nam talis reflexio mirè conducit ad sui cognitionem obtinendam, ipsamque adeò emendationem procurandam; ex hac enim cognitione convertetur Anima, ut S. Bernardus ser. 36. in Cant. ait, ad planctus & gemitus, convertetur ad Dominum, & clamabit in humilitate: *Sana Animam meam, quia peccavi tibi.*

II. Reflexiones te specialiter, quàm gravium damnorum & malorum causa & radix extiterint hæc peccata, & quàm ex alijs etiam causis detestabilis sit eorum malitia, & quæ illis Apostoli Rom. 6. verbis alloqueris: *Quem fructum habuisti tunc in illis, in quibus nunc erubescis?* seriumque rubori dolorem & emendationis propositum junges.

III. Unum alteramve Medium pro curatione ejusmodi defe-

defectuum inquires, inter quæ meritò præcipuum, radicem ex qua ejusmodi peccata pullulant, extirpatio censetur, quam proinde sollicitè indagabis, & generoso animo oppugnat ac evellere incipies.

Clauderetur hæc consideratio per Psalmum *Miserere*, & alias similes preces sincerum de peccatis dolorè continentem.

MEDITATIO III.
pro prima die.

DE INDIFFERENTIA IN USU RERUM
creatarum summè Sacerdoti necessaria,

Scopus.

Firmum propositum rebus creatis, non nisi quatenus ad finem conducunt, utendi.

Punctum I.

Considera I. Quem in finem DEVS Mundum & Res creatas in eo existentes produxerit, nimirum ut Homini servarent, eumque in fine suo ultimo consequendo juvarent; ut enim Psalmista Psal. 8. testatus est dicens: *Domine quid est homo, quod memor es ejus? Minuisti eum paulo minus in Angelis. Gloria & honore coronasti eum, & constituisti eum super opera manuum tuarum.*

Considera II. Si tam felicem se olim judicavit Joseph prius à Putipharo super domum suam, postea verò ab ipso Rege Pharaone super totum Regnum Gubernator & Administrator constitutus est; quantum tu favorem & beneficentiam à DEO consecutum fuisse existimare debeas, quando non super unicam domum, aut regnum, sed super universas creaturas, quatenus tibi & alijs hominibus in usum concessæ sunt, Administrator à DEO es constitutus?

Considera III. Quàm meritò obstupescere debeas licet favorem, & cum S. Davide exclamare: *Domine, Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!* Sed & firmissimum concipere propositum, tantò potius hoc munere Administratoris fungendi, quanto magis per illius collationem beneficium tibi collatum est. Colla-

quum ad DEVM cum pijs affectibus Admirationis, Grati-
tudinis, Humilitatis &c.

Punctum II.

Considera I. Quæ potissimum dotes requirantur ad bo-
nam Administrationem rerum seruo commissarum, nempe
illæ duæ, quas Christus Matthæi 24. indicavit dicens: *Quis
potius est fidelis servus & prudens, quem constituit Dominus
super familiam suam?* Prudentia scilicet & Fidelitas; hæ
enim duæ dotes, sunt illa duo instrumenta, quibus tota veri
servi perfectio completur, & acquiritur.

Considera II. Quid *Prudentia* præscribat seruo, nimi-
rum ut semper in actionibus suis respiciat finem suum ulti-
mum, & res creatas, quæ velut media ad dictum finem obti-
nendam ei concessæ sunt, non aliter, quàm quatenus ad fi-
nem conducunt, usurpare studeat. Quid item *Fidelitas* ab
eo exigat, ut scilicet id, quod Prudentia illi dictavit, fide-
liter fortiterque exequatur, & ad solam DEI Gloriam referat,
ideoque cuiusque rei creatæ ad amorem illicitum incitantē
cum Josepho Patriarcha dicat: *Ecce Dominus meus omni-
bus mihi traditis ignorat (quasi) quid habeat in domo sua:
nec quidquam est, quod non in mea sit potestate, & vel non tra-
siderit mihi, præter te (de qua sola dixit: Gloriam meam
alteri non dabo, scilicet, ut creaturæ propter seipfos aut pro-
pter nos tantum diligantur) quomodo ergo possum hoc ma-
iam facere, & peccare in Dominum meum?*

Considera III. An & quomodo tu has geminas dotes ha-
stenas habueris, aut certè deinceps comparare velis. Col-
loquium.

Punctum III.

Considera I. Quale, quantumque præmium sperare pos-
sitis, si fidelis & prudens in administrandis rebus creatis reper-
tus fueris, nimirum illud, quod Christus cit. cap. iudicavit
dicens: *Beatus ille Servus, quem cum Generis Dominus, in-
venierit sic facientem. Amen dico vobis, quoniam super
omnia bona sua constituet eum.* Quin imò sicut olim DEVS
propter fidelitatem Josephi Patriarchæ benedixit ipsi etiam
domui Putipharis, & multiplicavit tam in ædibus, quàm in
agris cunctam etiam substantiam; ita ipsam quoque Regio-
nem

nem aut Civitatem, in qua habitant ejusmodi fideles Servus benedicet, & à varijs quidem malis custodiet, copiosis autem bonis, gratiisque cumulabit.

Considera II. Si ille Servus, qui super pauca, id est, super res inanimes aut irracionales fidelis inventus est, super omnia bona DEI constitutus est; quanto magis ejusmodi præmia multo que majus sperare possit Sacerdos, qui super multa est, ipsas Animas pretiosissimo Christi Sanguine redemptas fidelis extirerit.

Considera III. Quantopere spes præmij istius te animet & excitare debeat ad dictam Fidelitatem omni studio exhibendam; si enim servi hujus Mundi ob tam levia laborum suorum præmia tam fidele & promptum Dominis suis servitium præstant, quanto magis Supremo Domino ob tantum præmium similem Fidelitatem præstare par erit? Colloquium ad DEVM, erumpendo in illa S. Davidis verba Psal. 115. *O Domine, ego servus tuus, & Filius Ancilla tua.*

Vide etiam, si placeat, Jac. Masenium fol. Vel Jo. Weyerum p. 2. med. 4.

Conclusiones.

I. Ergo *Accipe, redde, cave.* *Accipe beneficium, res exteras: Redde servitium, fidelem eorum usum: Cave supplicium, si abusus fueris.*

II. Ergo ne postules ea, quæ sunt, arbitratu tuo fieri, sed si sapias, ita fieri quæque velis, ut fiunt. Morbus est corporis impedimentum, instituti non item. Claudicatio pedis est impedimentum, instituti non item. Quod si singulis in rebus, quæ incidunt, consideraris, invenies eas alterius cupiditatem rei, non tui, esse impedimentum. Epictetus. Enchiridion c. 13.

III. Ergo cave, ne nimium innitaris super desiderio concepto, me non consulto; ne forte postea poeniteat, ut displiceat, quod primò placuit, & quasi pro meliore zelus. Non enim omnis affectio, quæ videtur bona, statim est, sequenda, sed neque omnis contraria affectio ad primum sequenda. Expedi interdum refrenatione uti etiam in bonis studijs & desiderijs, & viriliter appetitui sensitivo contrariis nec advertere, quid velit caro, & quid non velit, sed hoc magis satagere, ut subiecta sit etiam nolens Spiritui. Thom. Kemp. l. 3. c. 11. Legatur etiam c. 10. lib. 3.

SECUNDA DIES.

Hæc dies tota in consideratione peccatorum impendatur, eò potissimum tendente ut & quantum ab ultimo die discesseris, clarè cognoscas, doleásque, & ad eundem re-
 tunc seriò statuas; nec enim paucis minima seriæ emendationis
 errorè cognoscere.

Tessera.

Erravi, O Domine, sicut ovis, quæ perijt; quare servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus. Psal. 118.

MEDITATIO I.

DE PECCATI MORTALIS A SACER-
 DOTE COMMISSI GRAVITATE.

Scopus.

Horror & seria detestatio peccati mortalis.

Punctum I.

Considera I. Quàm grande fuerit peccatum Judæ, Christi-
 tum triginta argenteis vendentis, & Osculo tradentis, id
 quod cognosces facilè, si imprimis perpendas, *Quis vendide-
 rit*, videlicet Judas, qui speciali beneficio à Christo ad Apo-
 stolatam vocatus, fuerat: qui tot Conciones solidissimas à
 Christo audiverat: tam præclara virtutum exempla ab illo
 acceperat: tot miracula viderat: cui pedes paulò antè stu-
 pendà demissione loti, & corpus & sanguis proprius inex-
 plicabili charitate dati fuerant. Deinde *Quem vendiderit*,
 scilicet Conditorem, Magistrum, Summum Benefactorem,
 Dominum DEVM, & ut uno verbo dicam, infinitum bonum.
 Denique *quo pretio & modo vendiderit*, tradideritque, nempe
 vilissimo triginta argenteorum pretio, & osculo perfidè &
 calitiosè genis Christi infixo. Ex quibus omnibus arguitur
 crimen hoc Judæ fuisse summam ingrati animi notam, dum,
 tanto Benefactori suo tot beneficia tam malè rependit: Sum-
 mam stultitiam, eò quòd infinitum bonum paucis nummis
 permutarit: & summam injuriam, dum prædictos nummos
Infruct. VIII. T Chri-

Christo præposuit: & summam denique perfidiam, dum in
micitiam simulans tam fraudulenter Hostibus Eum suis tra-
didit.

Considera II. Quàm multò graviora sint peccata mor-
tia à Sacerdote quopiam moderno commissa, utpote qui
quali vocatione vocatus, non semel duntaxat in Sacramen-
to Pœnitentiæ à Christo lotus, nec semel sanctissimo Corpore
& Sanguine illius pastus est: nec paucas duntaxat, sed
râsq; ejus Exhortationes in Evangelio descriptas audi-
pleraque illius miracula intellexit, & præterea etiam
vit, quàm gravia pro ipso tormenta Christus sustinuit,
quàm acerbam & ignominiosam mortem subierit, & quàm
copiosum Sanguinem, ad ultimam usque guttam præ-
derit.

Considera III. An & tu simili culpâ eum offenderis,
quantopere ob eam erubescere, eamque detestari, & de-
& velis. Colloquium.

Punctum II.

Considera I. Quàm gravem pro hoc scelere pœnam
hoc & altero Mundo impius Judas sustinuerit, & etiam
sustineat; nam in hoc quidem Mundo ipse sibi confite-
nefandi sceleris adactus gulam laqueo fregit, viscera que
fudit, omniumque mortalium gravissimum Odium & con-
temptum incurrit; in altero verò ad infernum detrusus
ra inibi supplicia perferre cogitur, ut revelatum sit aliquo-
do, eum summa ex omnibus damnatis tormenta sustinere.

Considera II. Quantum tu odium & contemptum Ho-
minum & DEI, quantâque pœnâ in hac & altera vita pœni-
ritus sis, qui non semel, sed sæpius, Christum non jam
vilem, sed gloriosum; non pro triginta argenteis, sed pro
inâ scdissimâque voluptate, aut vanissimo honore; pœni-
tiam toties acceptam, ac emendationem promissam, ac-
ceptam, tam perfidè, impièque vendidisti.

Considera III. Quanta benignitas sit Christi, qui mo-
stante gravitate tuorum peccatorum, etiamnum paratus
te in gratiam recipere, nec condonare duntaxat præter-
culpas, sed etiam ablatas gratias cum notabili augmento
stituere, & velut olim Pater ille Filium prodigum, non

nam suavissimo Amicitiae osculo, & amoroso amplexu suscipere, sed proprio etiam sanguine corporaque reficere. *An ergo divitiis bonitatis ejus, ut cum S. Paulo Rom. 2. loquar, patientia, & longanimitatis contemnis, ignorans, quoniam benignitas DEI ad penitentiam te adducit? Colloquium ad Christum, gratias agendo pro tanta benignitate, veniamque suppliciter peccatorum admissorum petendo.*

Punctum III.

Considera I. Si nunc Judæ ea gratia fieret, ut peccata sua per detestationem & deprecationem delere, pœnamque inferni evadere, & gloriam æternam promereri posset; quos lacrymis & suspiriis ea desisteretur, quanto contritionis & demissionis affectu ad pedes Christi se prostraturus, quanto charitatis ardore culpas suas deprecaturus, quàm promptum se paratūque ad omnia tormenta in hoc Mundo sustinenda ablaturus, & quanto amore & fervore deinceps sanctissimum ejus beneplacitum in omnibus esset impleturus.

Considera II. Quantò magis tu hæc omnia præstare debeas, quando licet centies majora supplicia promerito, tamen hæc gratia à Christo per ineffabilem misericordiam facta est, ut tam culpæ pœnæque remissionem, quàm gloriæ æternæ possessionem unico sincero contritionis actu obtinere possis.

Considera III. Quid proin agere velis, ne præter culpas præteritas novam etiam ingrati animi notam incurras. Colloquium ad DEVM Patrem sistendo te Reum unigeniti Filij sui venditi, traditi, crucifixi. Vide etiam Masenium fol. 99. & Lucem Veritatis Jo. Bapt. Santiure. fol. 33.

Conclusiones.

I. Ergo exclama cum pio Asceta l. 3. c. 14. de imit. Christi: *Intonas super me judicia tua, Domine, & timore ac tremore concutis omnia ossa mea, & expavescit anima mea. Si in Angelis (& Apostolis) reperisti pravitatem, peccatum pepercisti, quid fiet de me?*

II. Ergo agnosce cum Jeremia Thren. 3. quòd verè *Misericordia Domini opus sit, quia non sumus consumpti, quia non defecerunt miserationes ejus in nobis.* Dic ergo cum S.

David Psal. 85. *Confitebor tibi, Domine, quia misericordia tua magna est super me, & eruisi animam meam a inferno inferiori.*

III. Ergo cave, ne relabaris in peccata praterita; si enim ut S. Petrus 2. c. 2. ait, *refugientes coinquinationes Munda in cognitione Domini & Salvatoris nostri IESU Christi, rursum implicati superantur, facta sunt illis posteriora terrosora prioribus. Melius enim erat illis, non cognoscere Siam Iustitia, quam post agnitionem retrorsum convertere eo, quod illis traditum est sancto Mandato.* Legatum Thom. Kemp. l. 3. c. 14.

MEDITATIO II.

Pro 2. Die.

DE PECCATI VENIALIS A SACERDOTE COMMISSI GRAVITATE.

Scopus.

Serium propositum ejusmodi peccati singulari studio devitandi.

Punctum I.

Confidera I. Quantopere doleant varij Mortales, si per Febrim aut alium in orbem lecto affigantur, praecipue Legati Magnorum Principum, si à Legatione valde honorifica obeunda; Amici admodum se invicem amantes, si à tua praesentia & familiaritate: Aulici, si à servitio Regis exhibendo: Mercatores, si à lucro aliquo praegrandi obtinendo impediuntur.

Confidera II. Quantò magis Sacerdos dolere debeat, si per morbum aliquem spirituales à Legatione sua peribitorifica, quà pro DEO ad Animas fungitur: à Praesentia & familiaritate cum summo & fidelissimo Amico DEO: à servitio Supremo Regi praestando: à lucro inestimabili mentium caelestium & Animarum impediatur.

Confidera III. Quàm æquum proinde sit, ut, quis sit ejusmodi morbus spiritualis, cognoscere, & postquam eum cognoveris, omni conatu praecavere, aut certè, si jam incurris, celerrimè, efficaciterque curare studeas. Colloquium.

Punctum I I.

Confidera I. Quàm meritò peccatum veniale morbus spiritualis Animæ dicatur ob tres præcipuè causas. 1. Quia morbi corporales vitam non omnino adimunt, sed tantum, nisi maturè occurratur, ad mortem disponunt, ita peccatum veniale non quidem omnino tollit vitam Animæ, sed tantum paulatim ad mortale perducit juxta illud Siracidis 19. c. Qui spernit modica, paulatim decidet. 2. Quia sicut morbus aufert pulchritudinem, hominèmq; minùs amabilem, gratumque facit aliis; ita veniale peccatum Animam commaculat, efficitque, ut minùs à DEO æstimetur, & ametur. 3. Quia sicut morbus debilitat vires, nauseam creat ciborum, & varios corpori dolores affert, ac quietem impedit; ita per peccatum quoque veniale Anima debilior efficitur ad operandum, amittit gustum ad spiritualia Exercitia, & graves Conscientiæ stimulos atque angustias patitur, graviores verò pœnas in altera vita timere debet, ac denique gaudium & quiete, quæ ex bona conscientia oriri solet, privatur. Ex quibus omnibus concludunt Doctores, minimum quodvis peccatū veniale gravius esse malum, quàm si quis omnes morbos aut tormenta excogitabilia simul pateretur; id quod et ipsi etiam Purgatorij tormentis colligi potest, quorum minimum omnia hujus Mundi mala, quæ peccatum non sunt, longè superat.

Confidera II. Quàm citò, studiosèque ij, qui morbo aliquo corporali correpti sunt, se ab eo liberare studeant; quàm promptè medicinas quantumvis amaras adhibeant; neque ipsas etiam incisiones & adustiones refugiant; quantò celestius proinde efficaciusque tu pro morbo hoc spirituali venialium peccatorum curando remedia indagare, studiosèque adhibere debeas.

Confidera III. An hætenus ejusmodi curam spiritualibus his morbis pellendis aut cavendis adhibueris, aut deinceps certè adhibere velis. Colloquium.

Punctum III.

Confidera I. Quæ plerumque remedia adhiberi soleant ad morbos corporales curandos, nimirum medicinz, balnea, caute-

cauteria, incisiones putrium partium, & quandoque etiam humani sanguinis potus uti ab Epilepticis fieri solet.

Considera II. Quàm præclara tibi occasio offeratur, si illa etiam remedia pro spiritualibus tuis morbis curandis adhibendi; nam 1. *Medicinarum* vicem subeunt actus contritionis, vel attritionis, vel simpliciter & siccis oculis (modo quasi pilulæ dici queunt) vel certè cum lacrymis (modo velut potus medicinalis sumuntur) eliciti. 2. *Balnea* rectè Confessio Sacramentalis intelligitur, utpote qua Anima denudata per peccatorum manifestationem Sacerdote per Absolutionem velut abluionem à sordibus peccatorum purgatur, & abluitur. 3. *Cauterium* tunc raram pœnitentia Sacramentalis, maximè si sit medicinalis imitatur; per hanc enim sicut per cauteria putridas sanguines educitur, id est, amor inordinatus erga res aliquas illicitas possessas vel amatas tollitur. 4. *Incisionibus* abscissionum peccandi rectè comparatur; quia per hujusmodi fugam res illæ, quæ nobis per illicitum amorem adhaerabant, & ad peccatum incitabant, abscinduntur, & sic ut vitæ serpens gangræna cavetur. 5. denique per *potum* humani sanguinis rectè Sacramentum Evcharistiæ indicatur; huiusmodi Sanguis Christi acceptus multò efficacius animam lapsu custodit, quam sanguis humanus soleat; nam, testè Bernardo ser. de Cœna Domini, *duo præcipuè hoc Sacramentum operatur in nobis, ut sensum minuat in minimis, & in gravioribus peccatis tollat omnino consensum. Si quis fructum non tam saepe modo, non tam apertos sentit iracundiam, motus, invidia, luxurie, aut ceterorum hujusmodi, gratia agat corpori & sanguini Domini, quoniam virtus Sacramenti operetur in eo.*

Considera III. Cùm ratione Sacerdotij tibi præcipue incumbat, & majorem puritatem procurare, & frequentius etiam occasio offeratur, omnia prædicta media, præcipue Evcharistiam adhibendi; quàm gravis & culpabilis tui negligentia sit futura, si ejusmodi media adhibere negligas. Colloquium.

Videri etiam potest Masenius med. 4. pro 2. dic. Vel etiam solitudo Hag. med. 2. pro 2. dic.

Conclusiones.

I. Ergo, monente D. Chrysofomo in cap. 7. ad Rom. *Peccamus modica mala, magna siquidem ab illis nascuntur.* Quis enim ad quodvis delictum dicere consuevit: *Nihil hoc damni erit: paulatim omnia perdet.* Istud quippe malitiam induxit, istud Latroni portas aperuit, istud civitatis muros deiecit. Hoc & in corporibus magni morbi contrahuntur, quando Medici contemnuntur.

II. Ergo ista levia, qua diximus, noli contemnere: se contemnis, quando appendis; expavesce, quando numeras. *Levia multa faciunt unum grande. Multa gutta replent flumen; multa grana faciunt massam.* S. August. in Epist. Joann.

III. Ergo, quando parvam animi perturbationem suscepis, ne eam neglexeris, quod parva sit, sed considera, quantum mala pariat. Nam si in domo parum aliquid stupa accensam viderimus, conturbamur, & tumultum movemus; non enim attendimus initium, sed ex initio finem considerantes movemur, & concurrimus, ut totum Caminum extinguamus. Hoc igne vehementius exedit animam peccatum. S. Chryl. in Ps. 6. Legatur ex Thom. Kemp. l. 1. c. 22. maxime §. 6.

CONSIDERATIO PRO II. DIE.

DE ACTIONIBVS QUOTIDIANIS IN GENERE RECTE OBEVNDIS.

Punctum I.

Ut rectè cognoscas, quid ad Actiones has perfectè obeundas requiratur, imaginare tibi vitam tuam Horologio similem esse, atque adeò sicut ad Horologium, ut bene ambulet, horæque indicet, tres partes requiruntur, ita idem quoque de vita & actionibus tuis quotidianis esse sentiendum.

Et primò quidem sicut ad Horologium requiritur, ut exterius Circulum & in eo Horas certo ordine non temerè, sed juxta Solis cursum designatas habeat, & per Indicem demonstraret; ita ad vitam rectè instituendam requiritur, ut quivis Ordinem sibi diurnum constituat, in eoque, quid quâvis horâ

T 4

aut

aut tempore agendum sit, designatum habeat, in hoc autem Ordine constituendo non tam quid proprius Amor dicitur, quam quid Sol Justitiæ seu divina Voluntas requiratur, sed attendat. Unde sicut varia sunt Horologia, quæ diversis modis designatas horas habent, ita Ordines quoque diversi & rationes vivendi ob diversos Status & Occupationes diversi sunt, nec unus facile omnibus accommodari potest. Quæ hinc exurgit prima Conditiō ad Actiones nostras quotidianas requisita, ut scilicet semper faciamus, *qua DEO placeant*, seu *qua DEVS & cult*, ut verè cum Christo dicere possimus: *qua placita sunt ei, facio semper.* Joan. 8.

Secundò. Sicut ad rectum Horologij cursum requiruntur ut & rotulæ internæ majores & minores, & alia Instrumenta iisdem conjuncta suum Officium perfectè faciant; ita ad Actiones nostras requiritur, ut omnes nostras tam internæ Potentias, puta Memoriam, Intellectum, & Voluntatem, quàm Externas, videlicet Visum, Auditum, Gustum, Locomotionem, Manus, Pedes &c. legitimè ad quamvis actionem faciendam adhibeamus, sicque eam juxta Leges & Modum nobis à DEO, vel Superioribus, vel propria Devotione prescriptum cum omni diligentia peragamus; sic enim prædictam Conditionem implebimus, & omnia, *quo modo DEO placeant*, seu *quomodo DEVS & cult*, faciemus, & cum Verbo de nobis dici poterit illud Gen. 1. *Vidit cuncta, quæ fecerant & erant & valde bona.*

Tertiò. Sicut ut dicta Instrumenta Horologij officium suum rectè & ordinatè peragant, geminum pondus, adhibendum trahantur, requiritur; ita ut tantò alacrius & exactius actiones quotidianæ obeantur, geminum pondus duplicis actionis, Amoris scilicet erga DEVM & Proximum adhibendum est, quorum alterum, quò magis descendit, id est, magis Amor Proximi ad obsequia Proximo exhibenda mittit, tantò altius alterum pondus Amoris divini ascendit. Hoc geminum pondus S. Augustinus nobis indicavit, cum dixit: Amor meus pondus meum: hoc feror quocumque erro. Atque hinc tertia exurgit actionum quotidianarum conditiō, ut semper faciamus, eas, quia *DEO placeant*, seu *DEVS & cult*, sicque impleamus præceptum diligendi ex corde per ultimam hanc conditionem; *totà animà & c.*

secundam; & totâ fortitudine per primam; quæ omnia non nemo sequenti disticho complexus est.

*Omne tulit punctum, patitur qui semper, agitque,
Quæ sult, Quove modo sult Deus, & quia sult.*

Punctum II.

Ut autem tantò accuratiùs hic ordo & conditiones obser-
ventur, valde proderit insignes fructus, qui ex illius accura-
ta observatione oriuntur, bene ponderare, qui quidem tri-
plices sunt, videlicet I. Ut omnes actiones nostræ bene ac
perfectè fiant, sicque vera hujus vitæ perfectio obtineatur,
cum juxta Ascetas summa hominis perfectio sit, *actiones suas
quotidianas & ordinarias perfectè obire.* I I. Ut
meritorie peragantur, qui fructus tantò pluris æ-
stimandus est, quantò præstantior est merces gratiæ & glo-
riæ, quæ per singula opera sic patrata obtinetur; & quantò
pauiores sunt, qui omnia sua opera dicto modo meritoria
efficere student. III. Ut *quietè & jucundè* transigantur;
tum quia passiones & curæ inordinatæ ut sic animum non
adipiunt & perturbant, cum sciat, quid quovis tempore a-
gendum sit; tum quia spes beneplaciti divini & præmij æ-
terni obtinendi omnem actionis difficultatem & molestiam
auferit.

Punctum III.

Quemadmodum autem ut horologium in legitimo suo
cursu conservetur, certæ quædam industriæ observandæ
sunt; ita idem in actionibus quotidianis rectè perficiendis
fieri oportet.

I. Quidem sicut horologium diligenter clauditur, ne
pulvis aut humor extrinsecus rotulas aliâque instrumenta
interiora inficiat, & à cursu impediat; ita accurata sensuum
tam exteriorum, quàm interiorum custodia adhibenda est,
illudque Salomonis prov. c. 4. sæpe memoriâ volvendum:
*Omni custodia serva cor tuum, quoniam ex ipso vita proce-
dit.*

II. Sicut rotulæ aliâque instrumenta, ut cursum suum re-
ctius & faciliùs peragant, oleo sæpius unguuntur; ita poten-
tiæ quoque, præsertim internæ, intellectus & voluntas, o-

leo accuratæ meditationis diligenter suo tempore inungenda, & ad novum fervorem excitanda sunt.

III. Sicut director Horologij frequenter, imò quoties semel iterumque visitat horologium, & pondera quidem attrahit, reliquas verò partes, num ritè se habeant, examinat, & si quæ violatæ sunt, mox reficit, aut refici curat; ita ad ordinem diurnum ritè observandum nihil perinde conducit frequens examen & recollectionum usus, per quæ, si emendatione opus habeat, studiosè inquiritur, & quod vitium deprehenditur, in suo statu conservatur, aut amplius perficitur. Præcipuè verò gemina pondera duplicis charitatis attrahuntur, id est, ad actus novo fervore eliciendos impulsionem sponuntur. Vide ergo, quomodo hæc omnia hæcenus observaveris, & observare deinceps velis.

MEDITATIO III.

pro secunda die.

DE VERA POENITENTIA ET CONVERSIONE SACERDOTIS.

Scopus.

Sincera Vitæ Emendatio.

Punctum I.

Considera I. Quàm pulchrum tibi sinceræ conversionis exemplar Deus in primo Sacerdote S. Petro reliquerit, quod te in cuius lapsu & conversione clarè cognosci potest, quod quid ad perfectam vitæ emendationem requiritur. Quorum primum est *estimatio peccati*, quæ quantò major fuerit, tantò major quoque contritio & abominatio sequetur.

Considera ergo II. Unde Petrus magnitudinem sui peccati æstimavit, scilicet ex Magistri sui bonitate, quæ illum vocavit ad Apostolatam & Principem Apostolorum ac Sacerdotum constituerat: quæ illum tam fideliter hæcenus sustinuerat, & omnium arcanarum suarum actionum secretum assumperat; quæ illum tam apertè de suo casu præmonstravit: quæ pro ipso orabat, ne deficeret fides ejus: quæ de qua ipsum respexit, & ad poenitentiam invitavit; hæc enim

omnia illis verbis: *Et conversus Dominus respexit Petrum:* mulcaret; dum ideò faciem suam ostendit Christus, ut S. Petrus quasi sic loquentem imaginaretur: Vide & aspice, Petre, quem neges? ego te ex tot millionibus hominum in societatem meam assumpsi, & tu deferis me? Ego te tam sollicitè ut discipulum instruxi, & tu Magistrum me tuum negas? ego præ omnibus alijs Apostolis exaltavi te, & tu ita spernis me? ego corpus & sanguinem meum tradidi tibi, & tu Benefactorem tuum tantum non agnoscis? ego te Petram & fundamentum Ecclesiæ constitui, & tu vacillas?

Considera III. Quàm efficax sit hoc remedium ad cor etiam lapideum molliendum; juyabit in hunc finem animo revolvere historiam quæ in vitis PP. legitur de Sacerdote, qui, ut Filiam Ethnici Sacerdotis à Patre impetraret, Deum ac Cœlites abnegârat; ubi tamen ab idolo, quod Sacerdos Ethnicus consuluerat, num tradere ei Filiam deberet? responderi audivit: Noli eam dare, quia Deus ipsum nondum deseruit: tantopere hâc Dei bonitate perpensâ motus est, ut mox resipuerit, ac peccata sua per arctissimam pœnitentiam expiârît. Vide ergo, an non & tu justissimas habeas causas simili modo ad pœnitentiam te excitandi. Colloquium.

Punctum II.

Considera I. Quibus potissimùm rebus in tam gravem lapsum præcipitatus sit D. Petrus (hoc enim alterum est caput ad perfectam conversionem requisitum, *cognitio* scilicet *occasionum*, in quibus lapsus est) nempe *nimiâ de suis viribus presumptione* (quâ dixerat: *Etsi omnes scandalizati fuerint in te; ego nunquam scandalizabor:* Matth. 26.) *amoris tepiditate*, (hinc enim à longè tantum secutus eum fuerat, cum ab initio proximus semper fuerit, & esse voluerit) & *conversatione cum mulieribus ac famulis secularibus*; nam ab his inductus est non ad negationem duntaxat, sed etiam perjurium negationi superaddendum.

Considera II. An non hæc eadem capita te quoque ad lapsum multiplicem hæctenus impulerint? an non tu quoque sæpius tempore fervoris dixeris: *Etsi oportuerit me mori tecum, non te negabo?* an non de te quoque dicere jure potuerit

tuerit Deus illud Apoc. 3. scio, operatus, quia neque frigidus es, neque calidus: utinam frigidus esse: aut calidus, quia tepidus es, incipiam te evomere ex ore meo? an non quoque ad vocem Ancillæ Ostiariæ aut domesticæ expugnat, eidem non ausus sis resistere, sicque Christum peccatum luxuriæ negaris? aut certe cum frigidis saculationibus ad prunas temporalium voluptatum sedentibus, & se in flammis inordinatæ concupiscentiæ calefacienti committis, ad iterandam negationem impulsus sis?

Confidera III. Quam proinde merito cautus esse debeat illamque S. Pauli 1. 1. Rom. 12. sententiam in mente habere: *Tu autem fide stas; noli altum sapere, sed timere;* aut ut rectè S. Bernardus dixit serm. 55. *In Veritate didici, aque efficax esse ad gratiam promerendam, retinendam, recuperandam, quam si omni tempore coram Deo inveniam non altum sapere, sed timere. Beatus homo, qui semper est pavidus. Time ergo, cum arripserit gratia: time cum abierit: time, cum denuò revertetur, hoc est semper pavidus esse.* Colloquium.

Punctum I.

Confidera I. Quæis potissimum medijs usus sit S. Petrus ad suam conversionem, nimirum *fletu amaro, & fugiente occasione peccandi*, dum foras exivit; hæc enim duo ad perpetuam conversionem requiruntur, & sufficiunt; de quantum primo testatur S. Ambrosius l. 2. de pœn. dicens: *Dum delictum admittimus, admittenda excludimus, & fit quedam in condemnatione culpa displicentia innocentia.* De altero locutus est Servator, quando Marc. 9. dixit: *si scandalizaverit te manus tua, abscinde illam &c.* quidni ergo potius alia re minus conjuncta idem dicendum erit?

Confidera III. Quænam res hæcenus potissimum occasio & radix fuerit tuorum lapsuum; nõne concupiscentia hujus vel illius rei? hanc ergo abscinde; nam, ut sapienter advertit Thom. Kemp. 1. *juvat non qualibet res adeptæ, multiplicata exterius, sed potius decisa ex corde radice, munus parum loc^o, si deest spiritus fervoris; nec diu stabit illa quasita forinsecus, si vacat a vero fundamento stragoribus, hoc est, nisi steteris in me, permutare te potes, sed non meliora*

...iorare. Nam occasione accepta & ortâ invenies, quod
 ... & amplius. Colloquium.
 Vide etiam Masenium fol. 429. de Filio Prodigio. Item
 ... solitudinem med. 3. pro 2. die.

Conclusiones.

I. Ergo age pœnitentiam, appropinquavit enim regnum
 ...; pœnitentiam autem, ut S. Augustinus 5. 7. de
 ... ait, certam non facit, nisi odium peccati & amor
 ... quando sic pœnitentes, ut tibi amarum sapiat in animo,
 ... ante dulce fuit in vita.

II. Ergo quàm magna deliquimus, tam granditer de-
 ... ut hortatur S. Cyprianus Ser. de lapsis: & ut S. Au-
 ... gustinus: quantos impetus habebas ad mundum, tales ha-
 ... ad artificem mundi.

III. Ergo tene breve & consummatum verbum: Dimit-
 ... & invenies omnia, relinque cupidinem, & repe-
 ... requiem. Th. Kemp. l. 3. c. 32. Quânto celerius hoc a-
 ... tantò melius habebis: & quânto plenius & sincerius,
 ... tantò mihi plus placebis, & amplius lucraberis. l. 3. c. 37.
 Legatur etiam ex eodem libello c. 25. lib. 1.

TERTIA DIES

Postquam pœnitens anima se perfectè ad Deum conver-
 ... tere, & non præterita duntaxat peccata cum sincero do-
 ... & erubescencia detestari, sed futura etiam sollicitè præ-
 ... verere statuit, meritò de medijs ad hunc finem conducenti-
 ... cogitat, inter quæ cum præcipuum ferè sit novissimo-
 ... memoria juxta Siracidis notum testimonium: in om-
 ... nis operibus tuis memorare novissima tua, & in æternum
 ... peccabis: Eccl. 7. rectè post peccatorum consideratio-
 ... nem meditationes aliquot de Novissimis saltem prioribus
 ... tribus, quæ timorem incutiunt, & ad peccati fugam impel-
 ... lunt, instituuntur, nam quarti, nempe æternæ felicitatis
 ... consideratio, quia ad gaudium & spem ingeneranda tendit,
 ... rectius ad hebdomadam quartam differtur.

Tertiera: Statutum est omnibus hominibus semel mori,
 ... hæc autem judicium. Heu quale! Hebr. 9.

MEDITATIO I.
DE MORTE SACERDOTIS.

Scopus.
Sollicita ad Mortem Preparatio.

Punctum I.

Confidera I. Quid sit mors, nimirum separatio animi corpore, terminus merendi, extrema vitæ clausula, à qua pendet æterna vel felicitas, vel miseria; nam ut rectè Augustinus dixit ep. 80. ad Hefychium: *In quo quemque venerit suus novissimus dies, in hoc eum comprehendat mortis novissimus dies: quoniam qualis in die isto quisque moritur, talis in die illo judicabitur.* Hinc breviter & bene nemo dixit: *Qualis mors, talis fors.*

Confidera II. Si tantam diligentiam in negotijs, à quibus aut honoris nostri, aut opum omnium, aut ipsius vitæ temporalis conservatio pendet, perficiendis industria ac conatum adhibemus; quantam sollicitudinem curamque nos adhibere deceat in negotio omnium gravissimo, nempe felici morte, à qua æternæ vitæ & felicitatis acquisitio pendet, procuranda.

Confidera III. Quomodo tu hætenus hoc negotium mori di habueris, aut certè deinceps habere velis. Colloquium

Punctum II.

Confidera I. Quæ potissimum media conducant ad beatam mortem obtinendam. Varia à varijs comendantur, tria præcipuè. Primum est *Humilis & constantis gratiæ hujus petitio*: cum enim hoc donum sit donorum omnium maximum, vel maximè etiam desursum descendens, ideòque à Deo per orationem propriam, aut Sanctorum, præcipuè B. Virginis intercessionem obtineri debet; quæ in finem communiter suadet ab Ascetis, ut certè in hoc finem quotidie aut etiam quavis horâ preces ad honorem Passionis & mortis Christi, B. Virginis & aliorum Sanctorum persolvantur, secundum medium meritò Bonæ

reparatur: Quia juxta commune adagium *sicut vita, mors* neque mala mors putanda est, teste S. Augustino l. 1. *capit. quam bona vita praeceffit; neque enim facit malam mortem, nisi quod sequitur ipsam mortem.* Hinc & S. David *cap. 115. Pretiosam in conspectu Domini mortem Sanctorum* dicit, pretiosam sanè, quia, ut S. Bernard. in epist. quadam *capit. finis est laborum, victoria consumatio, vita janua, & perfecta securitatis ingressus.* Tertium sunt *Miseri-* cordia & charitatis opera, de quibus non verè minùs, quàm *cap. 115. Hieronymus dixit: Non memini, me legisse, malà* morte fuisse defunctum, qui libenter opera charitatis exer- *cap. 115. cuit; habet enim multos intercessores, & impossibile est,* multarum preces non exaudiri. Sed & ipse Christus aperte *cap. 115. pronuntiavit: Beati misericordes, quoniam misericordiam* consequentur. Matt. 6.

Confidera II. Quàm efficacia sint hæc motiva ad prædi- *cap. 115. cium* finem obtinendum, quàmque multiplici etiam experi- *cap. 115. cium* entia comprobata, uti passim in libris historicis videre est.

Confidera III. An & quomodo tu hæc ea usurpâris, *cap. 115. cium* aut usurpare certè deinceps velis. Colloquium.

Punctum III.

Confidera I. Quàm copiosa tibi per statum sacerdotalem *cap. 115. cium* occasio offeratur felicem mortem obtinendi, utpote per *cap. 115. cium* quem & ad frequentiores Deo Sanctisque preces offerendas, *cap. 115. cium* ac Eucharisticum etiàm panem (quem qui manducet, vivet *cap. 115. cium* in æternum, teste Christo Jo. 6.) quotidie, si placet, sumen- *cap. 115. cium* dum; & ad vitam cum majori sanctitate transigendam: & *cap. 115. cium* hæc præstantissimum misericordiæ spiritualis genus inde- *cap. 115. cium* benter exercendum, vel ipsa statûs suscepti conditio & ob- *cap. 115. cium* ligatio te impellit.

Confidera ergo II. quàm meritò sperare possis, te, si offi- *cap. 115. cium* cio Sacerdotis probè functus fueris, in morte auditurum illa *cap. 115. cium* Apoc. 14. c. verba: *Beati mortui, qui in Domino moriun-* *cap. 115. cium* *tur: A modo dicit spiritus, ut requiescant à laboribus suis;* *cap. 115. cium* *opera enim illorum sequuntur illos.* Maximè si multos ex- *cap. 115. cium* *anim moribundes ad mortem piè obeundam juveris & ani-* *cap. 115. cium* *malis, tunc enim quâ mensurâ mensus fueris, eâdem quo-* *cap. 115. cium* *que tibi remetietur.*

Confide

Confidera III. Quàm proinde gaudere ob statum hunc susceptum, atque ut dignè ambules vocatione tua, omnes conatum diligentiamque adhibere debeas. Colloquium

Vide etiam Masenium fol. 147. aut etiam Weyerer fol. 326.

Conclusiones.

I. Ergo *Vigila, quia nescis diem, neque horam* Matt. 25. *Beati servi illi, quos, cùm Veniret Dominus, invenerunt vigilantes* Luc. 12.

II. Ergo *Memor esto, quoniam mors non tardat, & Testamentum Inferorum, quoniam monstratum est tibi.* Eccl. 12. *Non tardes converti ad Dominum, & ne differas die in diem; subito enim veniet hora illius, & in tempore dicta disperdet te.* cap. 5.

III. Ergo *Ante obitum operare justitiam.* Non desperis à die bono, & particula boni doni non te praeterat. Eccl. 12. ut dicere possis cum S. Paulo 2. Tim. 4. *Bona tamen certavi, fidem servavi, in reliquo reposita est mihi corona gloria, quam reddet mihi Dominus in illa die.* Index.

Legatur etiam ex Thom. Kemp. l. 1. c. 23.

MEDITATIO II.

Pro tertia Die.

Scopus.

Salutaris Judicij extremi Timor.

Punctum I.

Confidera I. Quid sit extremum Judicium, nempe Ratio Rationis à Christo ab omnibus & coram omnibus ministris reddenda. Tunc enim verificabitur illud Apoc. 19. *Et vidi thronum magnum candidum, & sedentem super eum, à cuius conspectu fugit terra, & cælum, & locus non est inventus eis.* Et vidi mortuos magnos & pusillos stantes in conspectu throni, & libri aperti sunt, & alius liber scriptus est, qui est vita, & iudicati sunt mortui ex his, quae scripta erant in libro, secundum opera ipsorum.

Considera II. Quam terribile sit hoc iudicium futurum, propter *judicem* ipsum, qui est infallibilis propter scientiam, inflexibilis propter iustitiam, inevitabilis propter potentiam: tum propter *personas* presentes, Angelos scilicet & Sanctos assidentes, dæmones accusantes, homines alios habitantes & audientes singula, quæ agentur: tum propter *gloriam* rigorem iudicij, utpote in quo *cuncta, quæ sunt, adducet in iudicium*. Eccles. 12. & etiam *de verbo* quod locuti fuerint, homines rationem reddent. Luc. 12. tum propter *sententiam* ferendam, quæ erit in omnem eternitatem irrevocabilis.

Considera III. An non meritò dixerit Propheta Joël. c. 2. *Magnus dies Domini, & terribilis valde; & quis sustinebit* illud? an non & tu meritò cum S. Anselmo exclamare de hoc: *O angustia! hinc erunt accusantia peccata, inde irærens iustitia; subtus patens horridum chaos Inferni, deterratus Iudex, intus urens conscientia. Et si iustus vix* existat, peccator sic depressus in quam partem se premet *tristis? ubi latebo? ubi apparebo? latere erit impossibile, apparere intollerabile. Quid dormitas, & animum tepidum digna evomi? qui non expergiscitur, qui non tremis* tantum tonitruum, non dormit, sed mortuus est. Colloquium.

Punctum II.

Considera I. Si iuxta Servatoris sententiam *Omni, cui multum datum est, multum quæretur ab eo; & cui commiserunt multum, plus petent ab eo*. Luc. 12. Quam sententia exigenda sit à Sacerdote, cui Deus non propriam animam, sed alias etiam regendas & salvandas commisit: nam, ut S. Chrysostomus hom. 3. in cap. 1. Act. 1. loquitur, *unius anima perditio tantam habet iacturam, ut nulla ratio possit existimare. Etenim si unius anime salus tanti est, ut ob hanc Filius Dei fieret homo, tantum periret; perditio, cogita, quantam conciliabit penam?* Quod si quis ob hominem in hac vita perditum morte dignus fuerit, quanto magis ille, qui animas perdidit? unde meritò Hieronymus l. 13. in cap. 43. Ezech. dixit: *Grandis dignitas Sacerdotum, sed grandis ruina eorum, si peccent. Latet* Infruct. VIII.

temur ad ascensum, sed timeamus ad lapsum. Non est tam magis
gaudij excelsa tenuisse, quanti mororis de sublimibus con-
ruisse. Neque enim solum pro nostris delictis, reddimus
rationem, sed pro omnibus, quorum abutimur donis, & tam
quaquam sumus de eorum salute solliciti.

Confidera II. Quam iustum hæc consideratio timore
tibi injicere debeat, ne & tu in tam severa exactione Ratio-
nis succumbas, & tot animarum reus condemneris, si audieris
vocem illam: *Redde rationem villicationis tuae*. Luc. 13.
an non cum Job. c. 31, dicturus sis: *Quid faciam, cum in-
reuerit ad iudicandum Dominus, & cum interrogaverit
quid respondebo illi?*

Confidera III. Quam merito proin efficere debes, ut
illa vox: *Surgite mortui venite ad iudicium*: auribus
perinde, ac olim S. Hieronymo constanter insonet, si quis
per eam ad vocationem tuam dignè implendam exortetur.
Colloquium.

Punctum III.

Confidera I. Cum quanta Fiducia & desiderio com-
punctus sit tum in particulari, tum in universali iudicio
Sacerdos, qui dignè vocatione sua ambulavit, atque unice
majorem Dei Gloriam, suamque ac proximi salutem propo-
randam incubuit. Au non cum magno suo honore & glo-
ria accedet ad Christum Iudicem, dicetque: *Dominus, da
talenta tradidisti mihi* (scilicet naturales & supernaturales
ac gratias) *ecce alia duo* (nempe meam & proximi salu-
tem) *superlucratus sum*: vicissimque audiet: *Euge
bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa
constituam, intra in gaudium Domini tui*, Matt. 25.
non cum inexplicabili lætitia audiet eundem Iudicem
dicentem: *Venite benedicti Patris mei, possidete paratum
vobis regnum à constitutione Mundi; esurivi enim, & deditis
mihi manducare &c.* & quidem hæc omnia non carnaliter
tantum, sed multò præstantius, spiritualiter accipietis
per tot annos præstitistis? Si ille Sacerdos, qui pauperum
confessiones præ alijs libenter audivit, ab iisdem postea
cælo descendentibus ad idem cælum cum gaudio deducitur
est (ut in spec. exempl. V. Confessio ex. 18. videre est) quæ

magis ab animabus curæ suæ commissis ad Judicium de-
betur ille Sacerdos, qui non confessiones duntaxat earum
sincer exepit, sed alia etiam quàmplurima charitatis o-
peris ipsdem exhibuit?

Considera II. Quàm meritò hæc consideratio sola suffi-
ciat, ut omni cum alacritate industriâque officio tuo
assidere studeas.

Considera III. Quomodo nunc ad hoc Judicium præpa-
ratus fores? & quomodo deinceps præparare te velis. Col-
loquium.

Vide etiam Masenium fol. 465. aut lucem veritatis P. San-
cti. fol. 97.

Conclusiones.

I. Ergo presentis temporis sic age latitiam, ut nunquam
inveniendo sequentis Judicij recedat a memoria. S. Gregor.

II. Ergo S. Augustini sequere consilium & in Tribunal
mentis ascende contra te. Et reum te constitue ante te. Noli
ponere post te, ne Deus te ponat ante se. Si enim nosmet-
ipso judicaremur, non utique judicaremur, ait D. Paulus
1. Cor. 11.

III. Ergo præoccupemus faciem Judicis in Confessione, ut
non tentati noni parentes manum non possumus effugere Judi-
cis per confessionem mundati clementiam experiamur mi-
sericordis. S. Gregor.

Legatur etiam ex lib. de imit. l. 1. c. 24.

CONSIDERATIO PRO III. DIE.

DE ACTIONIBUS AD DEUM PER-
TINENTIBVS.

Punctum I.

Quidquid erga Deum immediatè præstandum est (de hoc
suo enim reflexio fiet in hac consideratione) ad quinque
virtutes revocari potest, nempe ad fidem, spem, charitatem,
religionem, gratitudinem. Itaque ut cognoscas, num tuæ
erga Deum obligationi hætenus satisfeceris.

Examina I. An, quod fidei officium est, universa, quæ
Deus revelavit per se vel Ecclesiam, corde seu cogitatione,
V 2 verbo,

verbo, & opere confessus sis, ideoque vitam supernaturalibus
veritatibus correspondentem duxeris?

II. An per spem supernaturalem speraveris te beatitudinem
aeternam consecuturum, atque ad hunc finem Deum
propter merita Christi te posse, scire, & velle juvare, ac
omnia tam naturalia, quam supernaturalia media largiturum?

III. An per charitatem Deum tam *effectivè* (id est, ga-
dendo summè de ipsius existentia, & optando ardentissimè,
ut ab omnibus rebus conditis magis ac magis quotidie
agnoscatur, & ametur, in qua cognitione & amore ejus
gloria consistit) quam *effectivè* amaveris id est, om-
nias tuas cogitationes, verba, & opera ad purum ejus benefici-
um direxeris, cogitando, loquendo, & agendo ac patienter
quæ, quomodo, & quia ei magis placent.

IV. An per Religionem debitum ei cultum exhiberis,
ideoque exercitia tua spiritualia, puta meditationem, orationem
vocalem, Sacrificium Missæ, Sacramentorum receptionem & administrationem,
lectionem spiritualem, & ministrum & recollectionem cum debita reverentia & devotione
constantiaque peregeris?

V. An debitas pro acceptis beneficijs gratias per gratitudinem
virtutem suo tempore diligenter egeris?

Punctum II.

Ut autem hunc cultum deinceps Deo tantò promptius
curatiusque exhibeas, plurimum juvabit, si debitam Deo
potentiâ, sapientiâ, & bonitate æstimationem conciperis
deas; si enim Aulici hujus sæculi tam promptè & exactè
perata obsequia præstant Dominis suis terrenis, qui eorum
cum illis quoad naturam conditionis sunt, quoad virtutem
& gratiam verò sæpe deteriores existunt; & præterea
exiguam, incertam, & perituram mercedem offerunt; quò-
tò promptius, exactiusque obsequium præstabitur Deo
firmiter credatur, cum dignitate, sapientiâ, & liberalitate
omnibus hominibus infinities præstare? Si illi tam facile
se reputant, si frequens ijs cum Rege aut Principe suo agere
& colloquendi facultas & occasio offeratur, seque
charos & gratiosos esse advertant; quàm beatum se putant
qui Deo multum dilectum & acceptum se esse sperare possunt.

quoties liberit, cum eo colloquendi & conversandi occasionem & licentiam est nactus?

I. Ergo accuratè perpende, quantæ dignitatis & potentia hic Dominus, scilicet *Rex Regum, & Dominus Dominantium*. Apoc. 19. *Qui est terribilis, & magnus vehementer, & mirabilis potentia ipsius*, teste Siracide c. 43. *quæ unus digitus appendit molem terra juxta Isaiam c. 40. de quo prædixit idem Ecclesiasticus c. 43. dixit: Glorificantes Deum; quantumcumque potueritis, supervalebit adhuc, & admirabilis magnificentia ejus. Benedicentes Dominum exaltate illum, quantum potestis, major est enim omni laude.*

II. Pariter sapientiam illius considera, qua solus se ipsum comprehendit, & ideo omnia in se videt & contemplatur: *quam effudit super omnia opera sua*. Eccl. 1. *quæ omnia in numero, pondere, & mensura disposuit*. sap. 11. *quæ numerum stellarum numerat*. pl. 146. quam admirans D. Paulus Rom. 11. exclamavit: *O altitudo divitiarum sapientie & scientia Dei! quam incomprehensibilia sunt judicia ejus, & investigabiles viæ ejus!*

III. Bonitatem quoque illius studiosè meditare, tum eam, quam habet in ordine ad se, & cum sanctitate conjunctam ratione cuius meritò dicitur, *nemo bonus nisi solus Deus*. Luc. 11. &, *non est sanctus, ut est Dominus*. 1. Reg. 2. tum eam, quam habet ad alios, & cum liberalitate conjunctam, *quæ mensuram bonam, convertam, & coagitatam, & supereffluentem dabit in sinum nostrum*. Luc. 6. *quæ præmium pro servitio sibi præstito offert infinitum in substantia & duracione. Quæ coronat nos in misericordia & miserationibus*. Mal. 102. *quæ dat omnibus affluenter, & non improperat*. Mat. 1. *quæ postulat pro nobis gemitibus in enarrabilibus*. Rom. 8. *quæ, antequam clamemus, exaudit*. Isa. 65. *quæ manum suam aperit, & omne animal implet benedictione*, Pl. 103.

Punctum III.

Præter hæc motiva, quæ voluntatem excitant ad descriptionem Dei cultum, sequentia etiam media non parùm in actuali servitio præstando juvabunt.

I. Si Deum ubique spectantem & præsentem tibi imaginæris,

neris, & cum S. Apostolo *invisibilem tanquam videns* *scilicet* *ne as*, hebr. 11. hoc enim ipse Deus Abrahamo Gen. 17. commendavit dicens; *Ego Dominus omnipotens, ambula cum me, & esto perfectus*. Certè si magna pars peccatorum tollitur, teste Seneca Ep. 11. si peccaturis testis assistat, facilitate omnia peccata excludet viva Dei præsentis memoria.

II. Si studeas actiones ex puro Dei placendi desiderio amore peragere; sic enim dices cum S. David 1. par. ca. *Totus viribus preparavi impensas domus Domini* (autem vel illam actionem peregi) *non enim homini preparavi sed Deo offertur hæc actio*. Sicque præ illius amore videtur tibi dies & labores tui pauci ac faciles.

III. Si integros famulorum Aulicorum greges tibi oculos sistas, & quanto cum fervore ob vilem mercedem terrenis dominis serviant, attendens, illa olim S. Augustini exprobrata verba dici tibi à Religionis virtute exultantibus potuerunt isti & isti, & tu non poteris? vide proinde hæc media hæcenus usurpaveris, & usurpare deinceps velis.

ME D I T A T I O III.
pro tertia die.

DE PURGATORIO ET INFERNIS

Scopus.

Odiū Peccati, & zelus Animarum ex gemine hæc
pæna consideratione concepti.

Punctum I.

Considera I. Quàm gravis sit purgatorij pæna sententia S. Thomæ aliorumque sententiam, tanta nempe, ut omnem pænam, quam homo unquam passus est, aut pati potest, minimaque in illo loco pæna maximas pænas vite longè excedat.

Considera II. Quàm longè gravior sit ipsius Inferni pæna futura; si enim in viridi signo hæc faciunt; in arido fiet; si Deus amicorum culpas tam graviter castigat, quibus pænis inimicorum offensas puniet? Hinc merito aliquum breviter quispiam descripsit hoc modo; Est locum

quo est *Omniis mali presentia*, quâ pœna sensûs indicatur: *omniis boni absentia*, quâ pœna damni innotuit: & *omniis pœnae indefinita*: quâ duratio, & tremenda æternitas exprimitur.

Confidera III. Si juxta Salomonem sap. 6. *Potentes patienter tormenta patientur: & fortioribus fortior instat cruciatus*: quàm inexplicabiles pœnas meritò timere debeat Sacerdos, qui summam hâc in vitâ dignitatem potestatemque accepit, si hanc non secundùm voluntatem Dei exercuerit, sed ad propriam libidinem explendam fuerit abusus. Colloquium.

Punctum II.

Confidera I. Quem fructum in ordine ad se ex hac consideratione pœnarum capere debeat Sacerdos, geminum videbit. Primus est, ut peccatorum tam venialium, quàm mortalium gravitatem hinc æstimet, ideòque illa summâ cum diligentia constantiâque devitare studeat; quis enim non communi studio caveret quodcumque peccatum, si sciret, se ex illius pœnatione morbum & graves dolores corporis contrahiturum, quantò magis nunc ergo illa vitaret, si, quantas pœnas ejusdem decernat Deus, accuratius ponderarit? Secundus est, ut malit hâc in vitâ pro admisis peccatis castigari, quàm in alteram puniendam differre; quis enim non obolo libenter solveret, quod alioqui talentis integrisolvere deberet: atque vix obolo comparari possunt omnes pœnae & tribulationes hujus vitæ, si cum minima pœna vitæ alterius conferantur; cur ergo non æquissimo animo particulam duntaxat simillimum tribulationum perferas, maximè si perpendas, pro his ipsius etiam cum patientia supportatis præmium, quod in hoc hominis non ascendit, tibi offerri ac promitti?

Confidera II. Quàm pretiosi sint hi fructus, dignique, ut propter eos frequenter vivas in infernum ac purgatorium descendas, ne post mortem eò descendere cogaris.

Confidera III. An & quoties hactenus hæc tormenta meditarus sis, & meditari deinceps velis? an non & tu cum S. Francisco Borgia hunc Prodromum præmissurus sis ad omnia loca, in quibus Adversitas quæpiam te expectat, ut omnem suâ præsentia modestiam tollat? Colloquium.

Punctum III.

Considera I. Quanto opere hæc consideratio conducere non ad propriæ duntaxat salutis curam excitandam, sed ad etiam promovendæ zelum accendendum; si enim, dum frater tuus aut propinquus ob delictum aliquod grave captivus detineretur, damnationisque sententiam ad mortem delissimam jam accepisset, nullum non lapidem moveres nec ullis precibus, impensis, ac laboribus, difficultatibus parceres, ut eum ex hoc periculo liberares; quanto magis si perpenderes quemvis peccatorem esse jam dæmonis captivum, ac, nisi resipiscat, æternæ damnationi obnoxium omnem diligentiam adhibiturus esses, ad eundem ex tanto periculo eruendum, maximè cum Christus tale beneficium promiserit perinde se accepturum, ac si ipsum ex inferno aut purgatorio liberasses, atque adeo passurus non sit, ut qui toties eum in peccatoribus ab his flammis liberasti, præservasti in easdem ipse incidas, aut certè non diutius dem te relicturus sit.

Considera II. Quàm familiaris tibi vel hoc etiam esse debeat purgantium aut infernalium flammarum consideratio, ut in meditatione tanta exardescat ignis & zelus animarum, cuiusvis Sacerdoti curam aliorum gerenti tanto pere necessarius.

Considera III. An & quomodo hæc hactenus hoc medio sis, aut certè deinceps uti velis ad zelum tuum excitandum & augendum. An non & tibi acerba illa S. Augustini quædam conveniat: *Cadit Asinus, & omnes eum sublevare conantur: clamat porcus, & cum eo reliqui clamare non cessant: clamat inter tormenta Fidelis (aut captivus peccator) non est, qui adjuvet. Ecce vestra inhumanitas! cave ego ne aliquando cum Fratribus Josephi Gen. 42. & tu dicere cogaris? Merito hæc patimur, quia peccavimus in fratre nostro & videntes angustiam animæ illius, dum deprecatur nos, & non audivimus: idcirco venit super nos ista tribulatio.* Colloquium.

Vide etiam Masenium fol. 169. aut Theophilum Westphalum fol. 333.

Conclusiones.

I. Ergo descende in Infernum vivens, ut S. David Pl. 54. narratur, ne, post mortem eò descendere cogaris; non enim nec in gehennam incidere Gehennæ recordatio, S. Chry-
stomo teste.

II. Ergo noli timere eos, qui occidunt Corpus, Animam autem non possunt occidere; sed potius time cum, qui potest & Animam & Corpus perdere in Gehennam. Matt. 10.

III. Ergo ut æterna futura supplicia possis evadere, mala presentia studeas pro DEO æquanimiter tolerare. Thom. Kemp. l. 3. c. 12. Certè si futuras Inferni penas cordialiter suspenderes, credo, quòd libenter laborem & dolorem sustineres, & nihil rigoris formidares. lib. 1. c. 21.

Legatur etiam ex lib. 3. cap. 12.

QUARTA DIES.

HAec die Secunda inchoabitur Hebdomada, quæ ad illuminativam viam pertinet sic dictam, quia circa Vitam Christi, qui est Lux vera illuminans omnes Homines venientes in hunc Mundum, considerandam potissimum occupatur, unde Scopus illius generalis est Imitatio Christi, specialis verò, ut Ipsum in *Abstinendo* (quod Temperantia cum aliis Virtutibus docet) *Patiendo* (ad quod Fortitudo cum aliis Virtutibus connexis juvat) & *Agendo* (prout *Prudentia* & *Aspiratio* cum subjectis Virtutibus dictant) imitemur; hos enim tres Gradus Christus Matt. 16. indicavit, dum dixit: *Si quis vult venire post me, abneget semetipsum, tollat Crucem suam, & sequatur me.* Quia tamen Christus ultimo potissimum Vitæ suæ tempore manifestius Virtutes in *Patiendo* consistentes exercuit, ideo has specialiter quoque examinandas S. Ignatius in his Exercitijs assumpsit, & specialem illis Hebdomadam assignavit; reliquis verò Virtutibus in *Agendo* & *Abstinendo* positis secundam hanc Hebdomadam attribuit, uti mox in progressu patebit.

Tessera.

Qui sequitur me, non ambulat in tenebris. Joas. 3.

V 8

MEDI.

MEDITATIO I.

DE DVOBVS VEXILLIS, CHRISTI
ET LUCIFERI.

Scopus.

Propositum serium, Christi vexillum sequendi.

Punctum I.

Considera I. Quam rectè S. Job cap. 7. dixerit, *Miserabile esse vitam Hominis super terram*; cum enim Diabolus sic quantopere DEVS dilexerit Homines, ut scilicet Unigenitum suum in terras mitteret, qui eos è Potestate Dæmonis ex Cælo adscriberet ad Sedes Lapsorum Angelorum occupandas, hinc gemino erga DEVM & Homines odio invidiam accensus, nihil aliud magis satagit ac molitur, quam ut illius machinationibus suis dolisque vincat, atque in extremam perniciem perducatur. Quia verò Hominem multis ad bene vivendum præfidiis à DEO vallatum advertit, ideo contra eum Exercitum educit, quo eum oppugnet, & expugnet, si possit. Cui tamen Christus se cum alio Exercitu opponit, & propterea Hominem, ut tantò felicius pugnet, & curiusque vincat, ad suum vexillum invitat.

Considera II. Quanta diversitas sit horum Ducum; Christus quidem est *Nobilissimus* (quia DEI Filius) *Ferocissimus* (quia DEVS omnipotens) *Felicissimus* (quia vitam quem nemo vincere poterat) *Amantissimus* suorum Militum, utpote quos proprio sanguine vitamque redemit; & tandem *Liberatissimus*, utpote qui æternum Militibus suorum premium promittit, si fortiter dimicent, & feliciter vincant. Omnia verò contraria in Lucifero reperiuntur, utpote in simulato animo tibi falsas & apparentes voluptates & libertatem promittit, ut æternum te perdat, & cruciet crudelissimis tormentis.

Considera III. An non summam stultitiam admittas, si post cogitas etiam Fraudes & odium illius adhuc catenari ad hære eidem, & sub vexillo ipsius potius, quam Christi militare statuas. Colloquium.

Punctum II.

Considera I. Quibus potissimum armis utatur Hostis ad Christi Exercitium oppugnandum, nimirum non alijs, quam Gladio triplicis Concupiscentiæ, de qua S. Joannes 1. c. 2. dixit, *quoniam omne, quod est in Mundo, Concupiscentia carnis est, & Concupiscentia oculorum, & Superbia Vita.* Unde enim bella & lites in Vobis? inquit rectè S. Jacobus c. 4. *nonne hinc? ex Concupiscentiis Vestræ, quæ militant in membris Vestræ?*

Considera II. Quibus è contrario Armis Christus tum ipse usus sit, tum Milites suos uti velit ad Hostium Arma infringenda; nimirum *Contemptu Honorum, Voluptatum, & Divitiarum propter DEVM*; hinc Gladio huic inscripta sunt hæc verba: *Quis ut DEVS?* quibus facillè cum S. Michaële Arma Hostium confringunt, & Concupiscentiam omnem inordinatam ex Animo proscribunt.

Considera III. Quàm insignis iste sit Gladius, de quo tibi meritò imaginari potest dici à Christo, quod olim Jeremias 2. Mach. 15. de Gladio à se porrecto dixit: *Accipe sanctum Gladium manus à DEO, in quo dejicies Adversarios Populi mei Israël.* Responde proinde illi cum Davide 1. Reg. 21. *Non est huic alter similis, da mihi eum.* Colloquium.

Punctum III.

Considera I. Quantos Animos ad certandum fortiter contra Hostem addere plerumque soleat, si quispiam adversus, tantam de fortitudine sua opinionem à Duce suo concepit esse, ut ipsum non dubitaret, alijs Militibus præficere, & Capitanei vel alterius Officialis bellici titulo honorèque insignire; cùm ut sic majoris Gloriæ, majorumque præmiorum ac spoliatorum obtinendorum occasionem habeat.

Considera II. Quantopere tu quoque excitari debeas ad insignes de Hostibus tuis Victorias reportandas, si rarum Ducis tui erga te Favorem & Fiduciam, quam in Vocatione ad Scatum Sacerdotalem ostendit, animo perpendere, multorumque tui similium Sacerdotum nobiles de Hoste Triumphos oculis obijcere velis. An non enim exclamabis eum Josepho & Azaria 1. Mach. 5. & meliori, quàm ipsi sensu dicentes:

ccs: *Faciamus & ipsi nobis nomen, & eamus pugnare*
versus Gentes, qua in circuitu nostro sunt.

Confidera III. Quam fidelis hactenus Duci tuo fueris
 vel nunc denuo veniam praeteritae foecordiae, & perfidiae
 misse pete, ac novam Fidelitatem sincero animo, promitte
 Colloquium.

Vide etiam Masenium fol. 241. & Theophilum Wep
 part. 2. fol. 52.

Conclusiones.

I. Ergo exclama cum pio Asceta l. 3. c. 56. *Eja, Fratres*
pergamus simul, IESVS erit nobiscum. Erit Adjutor nostrus
qui est Dux noster & Praceffor. En Rex noster ingredietur
ante nos, qui pugnabit pro nobis. Sequamur & viriliter, nec
metuat terrores; simus parati mori fortiter in bello, nec
seramus crimen gloria nostra, ut fugiamus à Cruce.

II. Ergo audi S. Chrysoftomum monentem, *& exerce*
res, fortiter dimica, atrociter in hoc pralio concerta.
dera pactum, attende conditionem, militiam nosce. Pactum
quod spondidisti: Conditionem, qua accessisti: militiam,
nomen dedisti.

III. Ergo sustine cum Christo & pro Christo, si vis regna
 re cum Christo. lib. 2. c. 1.

Legatur etiam lib. 1. cap. 1.

MEDITATIO II.

Pro quarta Die.

DE INCARNATIONE, NATIVITATE, ET
CIRCUMCISIONE CHRISTI.

Scopus.

Aestimatio Sacerdotalis Dignitatis, & ejusdem digni
moribus conservanda studium.

Punctum I.

Confidera I. Quantum Beneficium B. Virgo Mundo contu
 buerit, dum assensu suo per quinque illa verba: *Fiat mihi*
secundum verbum tuum: praestito, effecit, ut Filius DEI
 manam carnem admirando miraculo assumeret, sicque

sanctissimam tot Seculis salutem humano Generi afferret. Quam quoque Ipsa per hunc assensum Dignitatem obtinuit, ut scilicet Mater DEI diceretur, & esset, quo Honore operam nec ab ipso DEO offerri posse, S. Thomas & alij docent.

Confidera II. Quam majus Beneficium censendum sit accepisse Sacerdoti, qui quinque illis verbis: *Hoc est enim corpus meum*; non tantum moraliter, ut B. Virgo, sed verè & effectivè Christum, non jam passibilem, sed gloriosum, cum tot miraculis, non semel, sed quotidie, si placet, sub speciebus Eucharisticis ponere, & sic iterum quodammodo incarnare potest, tantamque ex hac Potestate Dignitatem est consecutus, ut SS. Patres ex hoc Capite ipsi quoque B. Virgini eum præferre non dubitent, soloque Creatore suo inferiorum dicant.

Confidera III. Quam grato animo agnoscere debeas summum hunc Favorem ac Beneficium, darèque operam, ut, sicut B. Virgo illum per voluntatis suæ cum divina conformationem obtinuit, & conservavit; ita tu quoque sicut eundem per assumptionem Sacerdotalis Statûs consecutus es, ita per voluntatis quoque divinæ (quæ juxta S. Paulum 1. Thess. 4. est *sanctificatio nostra*) perfectam adimpletionem conservare debeas. Colloquium.

Punctum II.

Confidera I. Quam felicem, & meritò quidem, B. Virginem putemus, dum ei concessum est, DEI Filium parere, amplexi, osculari, & pro libitu tractare. Si enim S. Franciscus & alij Sancti in hac etiamnum vita degentes, dum B. Virgo Filium suum ulnis eorum excipiendum obrulit, præ gaudio & voluptate propemodum se liquefactos fuisse, confessi sunt; quæ tantis gaudijs & voluptatibus repletam fuisse credibile est B. Virginem, quæ per tot annos tam amabili Filij sui præsentia & aspectu frui potuit.

Confidera II. Quam beatum tu quoque æstimare te debeas, cui quotidie hic ipse DEI Filius, licet speciebus Eucharisticis involutus, in manus datur, eumque pro libitu tractare conceditur per Sacerdotalem potestatem. Neque hoc tantum, sed alio quoque modo spirituali, Deoque longè gratissimo,

fimo, & tibi utilissimo ac honorificentissimo Eum in al
 Hominibus, scilicet Peccatoribus, cum S. Paulo Gal. 4. par
 turendi, donec formetur Christus in illis, occasio copios
 offertur; an non hoc gaudium tantò majus erit, quando plu
 res ejusmodi Christos pepereris, quantòque gratiorem bene
 partum ipsi Christo sciveris esse?

Considera III. An felicitatem hanc tuam hæcenus, ut
 porret, æstimaris? & quomodo deinceps illam tum per quo
 tidianam ac devotam Missæ Celebrationem; tum per arden
 tissimum zelum quàm plurimos Peccatores convertendi con
 servare & augere velis. Colloquium.

Punctum III.

Considera I. Quantus Honor & Dignitas ipsi etiam Chri
 sto in Circumcisione sua obtigerit, dum Eidem nomen Je
 su, seu Salvatoris, nomen super omne nomen, in quo ge
 nua flectunt Cælestes, Terrestres, & Inferi, DEO jubente, &
 gelo indicante, S. Josepho exequente impositum est.

Considera II. Cùm idem tibi quoque per Sacerdotalem
 dignitatem, & Pastoralem curam, Officium Salvatoris
 commissum, summæque inde Dignitas obtigerit (nam, ut
 alibi dictum est, *omnium divinorum divinissimum est carpe
 ravi DEO in salutem Animarum*) an non tu quoque tum
 me à DEO te honoratum æstimare, ac proin studere debeas
 ut, quemadmodum S. Ambrosius monet, *quid sis professione
 Actione potius, quàm Nomine demonstras, ut & Actus cor
 respondeat Nomini, & Nomen cum Operibus coincidat.*

Considera III. An & quomodo hæcenus hoc Nomen
 Officium sustinere conatus sis, & sustinere deinceps velis
 præcipuè verò per Circumcisionem spiritualem omnis ter
 nalis Concupiscentiæ, & perfectam Legum etiam illarum
 ad quas sub peccato non obligaris, Observantiam, quibus
 duobus capitibus Christus hoc Nomen consequi debet.
 Colloquium.

Vide etiam Masenium. fol. 206. & 215. aut Theophilum
 Weyeri Hebd. 2. fol. 33. 39. & 47.

Conclusiones.

I. Ergo audi S. Gregorium Nyssenum monentem: Quo
 præ

videt, *Fratres mei, si Fidem (& Sacerdotij Dignitatem)*
non dicat se habere, opera autem non habeat? Christianis-
si Imitatio divina Natura. Si igitur Christianus es (&
magis si Sacerdos obligatus ad alios verbo & exem-
plum instruendos) Christum DEVM imitare: noli vacuum
verre Nomen & inane, sed plenam tanti mensuram Nomini-
imple; imple, inquam, Operibus Nomine dignis.

II. Ergo, quemadmodum idem Sanctus hortatur, *simus*
Christus, quoniam Christus quoque sicut nos factus est:
officiamur Deo propter Ipsum, quoniam Ipse quoque propter
nos Homo factus est.

III. Ergo *Agnosce Dignitatem tuam, O Sacerdos, & di-*
gna confers factus Natura, noli in Seterem Silitatem de-
generari conversatione redire. Memento, cuius Capitis, & cuius
Corporis sis membrum. S. Leo ser. 1. de Nativ.

Legatur etiam l. 2. c. 1. ex lib. de Imit.

CONSIDERATIO PRO IV. DIE.

DE ACTIONIBVS AD B. VIRGINIS, ET SANCTORVM CVLTVM PERTINENTIBVS.

Punctum I.

Ad hunc Cultum præstandum duo præcipue spectant, legi-
 tima scilicet *Electio* Sanctorum in Patronos, & legitima
Veneratio.

Primum ut rectè facias, more Ecclesie omnes quidem
 sanctos in Patronos eliges, sed ita, ut in varias classes eisdem
 pro diversa tua erga illos obligatione aut affectu diuidas. Et
 in prima quidem Classe solam B. Virginem collocabis, ut
 in prima quidem Classe solam Ecclesia Cultu Hyperdulie speciali hono-
 rari præcipit. In secunda S. Angelum tuum Custodem, aut
 alios tuos Tutelares Angelos; Sanctum, cuius nomen geris:
 fundatorem tui Ordinis aut Status; SS. Petrum & Paulum
 velut communes totius Ecclesie Patronos & Principes. Vel
 si placet, etiam S. Iosephum Christi Nutritium constitues.
 In tertia alios Patronos, quibus ob specialem titulum vel af-
 fectum specialiter quoque te obligatum credis, ponas. In
 quarta Cælites Menstruos, aut quovis die occurrentes: In
 quinta tandem & ultima omnes alios Cælites collocabis.

Ad

Ad Posteriores verò hujus Cultus speciem vel partem legitimam scilicet venerationem spectat, ut tenerum erga illos amorem & affectum semper geras, gratulando ipsorum corde suam gloriam, optandoque, ut ea majus quotidie incrementum acquirat, atque ad hoc tuam etiam operam pollicendo, & exhibendo: deinde ut summam cum fiducia in omnibus tuis necessitatibus & ad veritatibus eorum operam auxilium, ac intercessionem exposcas: Et tandem ut omnia tua opera post DEI honorem ad cultum etiam horum Sanctorum eo Ordine, quo in Classibus diversis sunt collocati, dirigas, & hoc ipso etiam ex motivo, singulari cum diligentia & alacritate perficere studeas, qui sanè cultus merito gratissimus censei potest, utpote *purissimus* (id est, omnino peccati nævo, saltem voluntario carens) *amplissimus* (cum his universas vitæ actiones complectitur) & *constantissimus* (quia nunquam interruptitur) ut merito quispiam coarctaverit: *Sanctorum est cultus gratissimus, Optima Vita.*

Punctum II.

Porro ad hunc cultum magno cum fervore exhibendum tria te motiva merito non modicè impellere possunt.

Primum *ex parte DEI* offertur, quem cum tu plus utique quam teipsum diligas, haud dubiè etiam obsequia Ipsi exhibita pluris facies, quàm si tibi præstita fuissent; cum certum sit, Sanctos omnes die noctuque indefinenter in Deum amando, laudando, & honorando occupari, rectè inferri hæc obsequia pro majoribus à te beneficijs & honoribus computari debere, quàm si tibi immediatè fuissent exhibita: qui si tuam Personam tali honore & laude prosequerentur, & quissimum judicares, ut tantos tuos Amicos, tui tam amicos res omni possibili cultu & honore vicissim prosequerentur multò magis ergo nunc, quando hæc omnia DEO præstas ad mutuam illorum cultum & amorem incitare debent.

Alterum motivum *ex parte ipsorum Sanctorum* offertur: cum enim hi sint excellenti *Sanctitate, Sapientiâ, & Dignitate* præditi, utpote Charissimi DEI Amici, & ob hos ritibus etiam in hac vita nos tam vehementer impelli nos sentiamus ad singularem cultum illis exhibendum; qui rarâ Sanctitate, Sapientiâ, aut Dignitate sunt præditi, facile apparere

tantum cultum & venerationem illis debeamus, qui omnes homines huiusmodi in prædictis donis longissimo intervallo superant.

Tertium motivum ex parte nostra offertur, ingens scilicet affectus & consolatio, qui ex hac nostra cum illis familiaritate nobis oritur; si enim in hac vita tam jucundum nobis & consolatorium est, *Spectatores* multos actionum nostrarum Potentes & primarios habere: in petitionibus nostris *Intercessores*, & eloquentes *Advocatos*; aut in periculis & adversitatibus *Protectores* robustos & intrepidus scire, ad quos sine ulla repulsa timore confugiamus, quantam consolationem oriri necesse erit in nostro pectore, si omnes Cæli Inceptorum *Spectatoribus*, *Advocatis*, & *Protectores* nos habere sciamus, plenamque nobis facultatem fieri, arduissimam cum his omnibus Familiaritatem & Amicitiam contrahendi? Sane Saxeus aut ferreus sit oportet, quem hæc motiva ad venerationem Sanctorum non movent.

Punctum III.

Ex his, quæ de Sanctis Cælitibus in genere dicta sunt, facile colligere, quantum potiori studio hæc omnia & plura alia erga ipsam S. Cæli Reginam observanda sint, cum enim hæc iuxta probabilem Theologorum sententiam omnes Sanctos etiam collectivè acceptos in Dignitate, Sanctitate, & Auctoritate apud DEVM longissimè superet, ita ut merito de ea S. Anselmus dixerit: *Omne quod est, aut supra te, aut infra te est. Super te solus DEVS est: infra te omne, quod DEVS non est*; ideoque illud Prov. 31. à SS. PP. eidem applicatur: *Multa filia congregaverunt Divitias, tu supergressa es universas*: merito majorem quoque, quam omnes illi Amorem, Fiduciam, & Venerationem meretur, quod ut præstes, frequentia consulo. 1. In Matrem elige, & filialem erga eam affectum semper fovere stude. 2. Festa ipsius ab Ecclesia celebrari solita præcipuo studio observa, & obsequia nova quotidianis adde. 3. Rosarium & Litanias Lauretanas quotidie, si potes, recita. 4. Etiam singulis horis eam cum Angelo Salutare, cum potueris, non omitte. 5. Puritatem Corporis & Animi, ipsius Amore, præcipuo studio procura, & contra tentationes & pericula hanc infestantia, Matris

Instr. VIII.

X

hujus

hujus tuæ præsidio potissimum te defende. 6. Honore illius, ubicunque potes, etiam apud alios promove, maxime per Congregationum Introductionem & sedulam administrationem. 7. Quidquid ad hujus honorem agis, constanter & ferventer exequere; magis enim placent ei pauca sequia constanter & bene, quam multa tepidè & inconstanter exhibita. Atque hæc suo modo etiam aliorum Sanctorum Cultui applicare poteris.

MEDITATIO III.

pro quarta die.

DE RELIQUA CHRISTI VITA
OCCULTA.

Scopus.

*Præcipuarum Virtutum ad Sacerdotem spectantium
studium.*

Punctum I.

Considera I. Cur Christus in Templo offerri voluerit in eo postea per triduum amissus inveniri? nimirum ut in templo suo doceret, cui Virtuti à Juventute asuescere, quæque per reliquam etiam ætatem præ reliquis exercere debemus, *Devotionem* videlicet, & plenam sui ipsius ad obsequium divinam *Oblationem*.

Considera II. Cur Christus hanc Orationis ac Devotionis Virtutem tantopere commendavit? quia videlicet ut S. Augustino, *Oratio est Anima sancta præsidium, Angeli bono solatium, Diabolo supplicium, gratum DEO obsequium, Religionis laus tota, perfecta Gloria, Spes certa, Sancta incorrupta.* Et ut idem alibi dixit, *recte novit servare, recte novit orare.*

Considera III. Si omnibus Hominibus Christus tantopere commendatum esse voluit Orationis studium; quare magis illud à Sacerdotibus exigendum sit, qui Mediator inter DEVM & Homines constituti, atque, ut ipsum Christus Nomen præfert, ad divina Officia principaliter deputati sunt. Sed & donis gratiisque supernaturalibus pluribus

Honore, & impetrare debent. Vide ergo, quomodo haec tenus hoc
 re, & impetrare debent. Vide ergo, quomodo haec tenus hoc
 in admittit, & impetrare debent. Vide ergo, quomodo haec tenus hoc
 is, confiteor, & impetrare debent. Vide ergo, quomodo haec tenus hoc
 i paucis, & impetrare debent. Vide ergo, quomodo haec tenus hoc
 inconstans, & impetrare debent. Vide ergo, quomodo haec tenus hoc
 um Saeculo, & impetrare debent. Vide ergo, quomodo haec tenus hoc
 VITA
 per amare deprecandi studium. Colloquium.

Punctum II.

Confidera I. Cur Christus in Ægyptum fugere, ibique tot
 annos, inter barbaros Homines, cum tot incommodis habi-
 tare voluerit, ut scilicet doceret Exemplo suo, quod non suf-
 ficat dedicare se DEO per solam voluntatem, atque Eidem
 devotè per Orationem convivere velle, sed efficacia huius
 Oblationis ipso etiam opere confirmanda sit, atque ad eò æ-
 que contentus esse quis debeat, sive duros, sive benignos ha-
 beat Superiores, in grato vel ingrato loco, Amicis aut Ini-
 micis, cum vel absque magnis commodis habitare jubeatur;
 hoc enim plenam sui oblationem veraciter factam esse ar-
 guit.

Confidera II. Quàm æquum sit, ac necessarium, ut omnes
 eisdem Homines, præcipuè tamen Sacerdotes, ejusmodi In-
 differentiam habere studeant; si enim generosi Milites præ-
 ceptis aut Gloriæ intenti, aut Mercatores lucro pecuniæ inhiant,
 nullum inter ejusmodi Loca, Personas, Commoda discrimen
 faciunt, sed eò Læti & Alacres properant, quò Voluntas
 Ducis, & Gloriæ, prædæque aut lucri majoris spes vocat;
 quidni & Sacerdos, utpote verus Miles Christi, & Gloriæ di-
 vine augmento, & lucro Animarum intentus, ibi potissimum
 cum illis vivere, ageréque desideret, ubi & apud quos ma-
 joris DEI Gloriæ, lucrique Animarum spes affulget?

Confidera III. An tu haec tenus ejusmodi Indifferentiam
 habueris, aut habere deinceps velis. Colloquium.

X a

Pun-

Considera I. Cur Christus ab anno duodecimo ulque trigessimum nihil aliud de se scribi voluerit, nisi quod diditus fuerit suis Parentibus, & per hoc ætate, Sapientia Gratiâ coram DEO & Hominibus creverit; nimirum ut eorum doceret Exemplo suo, quod si Homines perfectam Oblationem plenius demonstrare, ac confirmare cuperent DEO non tantum in propria Persona; sed etiam per Homines velut Vicarios aut Ministros suos aliquid præcipienti parere debeant; quantoque id, DEI quidem, cujus Personam in homine aspiciunt, & venerantur, beneplacito; suo vero, deus in Sapientia cælesti, seu quod idem est, perfectione Spiritus ac Gratiâ, & quæ inde nascitur, Gloria non modicè crescentis emolumento ac lucro sint facturi.

Considera II. Quàm libenter & promptè omnes quidem Homines propter hoc Exemplum subijcere debeant se in Superioribus, sed præcipuè Sacerdotes, ut qui non hoc tantum, sed aliud quoddam magis admirandum ejusdem Salvatoris sui Exemplum propositum habent, dum scilicet ad pauca ejuscunq[ue] Sacerdotis etiam pessimi ac flagrantissimi verba de cælo gloriosus descendit, & sub speciebus panis & Vini vilissimis se collocat, tractandùmque pro Arbitrio relinquit.

Considera III. An & quomodo tu hætenus similem obedientiam præstiteris, ac præstare deinceps velis.

Vide etiam Masenium fol. 226. & fol. 498.

Conclusiones.

I. Ergo sis devotus, & manebit tecum IESVS. Tit. Kemp. l. 2. c. 8. Nam devotus Homo ubique fert secum solatorem IESVM, & dicit ei: Adesto mihi, Domine, in omni loco & tempore. Hac mihi sit consolatio, labori carere & esse omni solatio humano. Et si mihi tua desit consolatio, sit mihi tua Voluntas pro summo solatio.

II. Ergo non magni te reputes, aut specialiter diligas, si in magna fueris devotione atque dulcedine, in illis non cognoscitur Servus Amator Virtutis; nec in consiliis profectus ac perfectio Hominis, sed in offerendis

in corde tuo voluntati divina, non quarendo, qua tua sunt,
nec in parvo, nec in magno, nec in tempore, nec in aternita-
lib. 3. c. 25.

III. Ergo quando *DEVS* Omnipotens & Altissimus, qui
cuncta creavit ex nihilo, se Homini propter te subiecit, disce
temperare pulvis: disce voluntates tuas frangere, & ad
meam subjectionem te dare. l. 3. c. 13.

Legatur etiam l. 1. cap. 9.

QUINTA DIES.

Tessera:

*V*ivo autem, Jam non ego: Servis Verò in me Christus.
Gal. 2.

MEDITATIO I.

DE CHRISTI BAPTISMO, IEIUNIO, ET TENTATIONIBVS.

Scopus.

*Mediorum à Sacerdote adhibendorum constans
& serius usus.*

Punctum I.

Considera I. Cur Christus eo tempore, quo cum Proxi-
mo agere, ejusque salutem procurare decreverat, prius ba-
ptizari à S. Joanne, & accipere Spiritum Sanctum, & audire
vocem de caelo dicentem: *Hic est Filius meus dilectus, in
quo mihi bene complacui: ipsum audite*: voluerit, nimirum
in Exemplo suo primam dispositionem in Apostolo & Pastro-
re Animarum requisitam doceret, quæ est, ut ejusmodi Apo-
stolus aut Pastor prius suas infirmitates & peccata agnoscat,
atque ob eas ex corde despiciat, nec meliorem alijs Homini-
bus judicet; deinde ab omnibus suis sordibus & peccatis per
Baptismum Pœnitentiæ, & firmum propositum accuratissi-
me ejusmodi sordes deinceps vitandi (na, dum alios purgare
cupit, maculet potius) & omnem Justitiam implendi mun-
dare studeat; & præterea non prius istud officium curamque
suscipiat, quam legitimè à DEO vocatus, ac per Superiores
X 3 suos

suos legitimè approbatus & expositus sit, sicque & ipse a
re mereatur à DEO Patre: *Hic est Filius meus dilectus,
quo mihi bene complacui; ipsum audite.* Aut à Christo: *Vos
me elegistis, sed ego elegi vos, & posui, ut eatis, & fru-
ctum afferatis, & fructus vestri maneat.*

Considera II. Quàm æquum sit, ut ejusmodi dispositio
Apostolus aut Pastor Animarum habere studeat; si enim, ut
ste S. Paulo Hebr. 5. *nullus sibi assumit honorem, sed vocatur
à DEO tanquam Aaron;* neque ullus etiam in
Mundo facilè tam temerarius & impudens reperitur, qui
tro se ad proximam dignitatem post Regem aut Principem
non vocatus aut electus intrudere præsumat; quanto magis
decebit Sacerdotalem & Pastorem dignitatem, quæ
S. Dionysium divinorum Officiorum divinisimum est, sine
legitima vocatione & præparatione assumere?

Considera III. An tu cum tali dispositione accesseris
hoc officium; & si quidem accessisse sic dispositum te ad
gaude, & confirma, quod egisti; sin minus, corrige, & emen-
da, quod neglexisti. Colloquium.

Punctum II.

Considera I. Cur Christus post Baptismum in Eremum
cesserit, ibique quadraginta dies in jejunio & oratione
sumpsit, nimirum ut iterum exemplo suo doceret Sacer-
tes & Pastores Animarum, quomodo se ad subsecuturum
Officio Pastoralis tentationes præparare deberent; si enim
racides cuivis Servo DEI suavit: *Fili, accedens ad servitium
DEI, sta in Iustitia, & in timore, & præpara animum
tuum ad tentationem;* quanto magis ejusmodi tentationes
timere debet is, qui non solum ipse abrenuntiat Diabolo
& à Vexillo illius fugit, sed alios etiam ad similem fugam
impellere conatur? nam, ut rectè S. Gregorius l. 24. c. 13.
dixit, *quantò magis eos sibi oppositos Diabolum confutavit,
tantò amplius expugnare contendit.*

Considera II. Quibus potissimum armis seipsum in-
ferat, & adversus incursum Hostis præpararit, ijs videlicet
quæ ipsemet Marc. 9. indicavit dicens: *Hoc genus in
potest exire, nisi in oratione & jejunio;* nam Oratio quæ
ut S. Beda loquitur, *Dæmones fugat, ac Angelos ad ad-*

Saluti inuolat: *Scutum est in nocturnis terroribus, armorum requies laborum.* Jejunium verò, teste S. Maximo hom. 25. *Murus quidam est Christiano, inexpugnabilis Diabolo, intransgressibilis Inimico. Quis enim unquam Christianorum ieiunauit, & captus est?*

Considera III. An & quomodo tu hactenus his armis usus es, & uti deinceps velis. Colloquium.

Punctum III.

Considera I. Cur Christus antè, quàm prædicare, & alia Officia ad salutem Proximi spectantia exercere inceperit, tentari à Diabolo, triplicemque ab eo Victoriã reportare voluerit, nimirum ut omnes Pastores & Apostoli discerent, nihil magis necessarium esse, ad hoc, ut sine damno suo inuigilare saluti Proximi possint, quàm ut priùs triplicem victoriã contra Mundum, Carnem, & Diabolum obrinere, scilicet, quod idem est, Diuitiarum, Voluptatum carnalium, & Honoris, ac Gloriæ inordinatum appetitum vincere studeant, ut formidabiles facti Hostibus tantò faciliùs & audaciùs etiam alios contra eiusmodi Hostes educere, ac conciliare queant.

Considera II. Quibus armis præcipuè Christus usus sit in tentationibus istis, nimirum gladio Spiritûs, quod est Verbum DEI Eph. 6. dum eidem semper sententiã quandã ex S. Scriptura, voluntatem DEI comprehendentem opposuit, eaque feliciter fuga vit.

Considera III. Quàm aptum sit hoc Instrumentum ad Hostes vincendos, idque ex S. Paulo ad Hebr. c. 4. discere: *Vivus est Sermo DEI, & efficax, & penetrabilior omni gladio antiquo, & pertingens usque ad divisionem animæ ac Spiritûs.* Vide proin, quomodo tu hactenus eo usus fueris, & uti deinceps velis. Colloquium.

Vide etiam Masenium fol. 257. & 498. & Sacerd. Christianum Ludovici Abellij fol. 318. & seqq.

Conclusiones.

I. Ergo noli securus esse, noli credere, licet in modum flammæ fuscum aquor ardeat, licet Six summa Elementi Spiritu terga crispentur: magnos hic campus montes habet,

X 4

intus

intus inclusum est periculum, intus est hostis. S. Hier. Ep. ad Heliod.

II. Ergo resistamus Diabolo, & fugiet à nobis, Jac. nam in hoc bello, teste Gebbenensi Antistite, *certi sumus in Victoria, dummodo contra Hostes pugnare, ipsorumque insultribus resistere velimus.*

III. Ergo fuge Occasionem tentationum; qui enim *intremus in tentationem, sanè tentationum occasiones quarere non debemus,* ait rectè D. Chryostomus homo in Matt. Quantum igitur possumus à Lubrico recedamus qui in sicco parùm firmiter stamus. Senec. Epist. 117. Legatur etiam ex lib. 1. de Imit. Christi. c. 13.

MEDITATIO II.

pro quinta die.

DE VOCATIONE APOSTOLORUM

Scopus.

Imitatio Apostolorum in implenda Vocatione.

Punctum I.

Considera I. Quos elegerit Christus pro Apostolis nimirum, ut S. Paulus Epist. 1. ad Cor. cap. 1. loquitur, *Sapientes secundum carnem, non potentes, non nobiles, rudes, ignobiles, & pauperes Piscatores.* Ad quem finem elegerit, nempe ut essent Socij sui in perficiendo Redemptionis opere, summamque adeò post ipsum dignitatem obtinerent, uti S. David Pl. 72. prædixit dicens: *Mihi autem non honorificati sunt Amici tui DEVS: nimis confortatus est Principatus eorum.*

Considera II. Cur tales potius viros, quam alios in Apostolos elegerit, nimirum ob causam ab eodem S. Paulo citatam: *Qua stulta sunt Mundi elegit Deus, ut confundat Sapientes: & infirma Mundi elegit Deus, ut confundat fortia: & ignobilia Mundi ac contemptibilia elegit Deus, ut non gloriatur omnis Caro in conspectu eius.*

Considera III. Quantus favor & beneficium per hanc Vocationem Apostolis & tibi obtigerit, quamque adeò omnino

conarum adhibere debeas, ut, sicut eodem eum illis te honore & favore dignatus est Christus, ita tu quoque simili cum Apostolis celeritate ac perfectione vocationem tuam implereas. Vide proin, quomodo id haecenus feceris, & favore deinceps velis. Colloquium.

Punctum II.

Considera I. Quam promptè Apostoli Christum vocatum secuti sint, nimirum *relictis omnibus statim secuti sunt eum*. Luc. 5. nescit enim tarda molimina Spiritus Sancti gratia.

Considera II. Cur tam celeriter eum secuti sint; quia videlicet interiori illustrati, non humanam in eo vocem, sed divinam audire se credebant, atque ad eum, ad quem finem & terminum vocarentur, perpendebant.

Considera III. Quanto promptius perfectiusque tu ipsum sequi debeas, ut qui & clarius cognoscis, quis sit, qui te vocat; & quid sperare possis, si eum sequaris, nimirum id, quod ipse, ipsemet promiserat dicens: *Qui sequitur me, non ambulat in tenebris*. Non in *tenebris ignorantia*, quia ipse est lux vera illuminans omnem hominem venientem in hunc mundum. Non in *tenebris mortis*, quia ipse est veritas & vita. Non in *tenebris infamia*, quia nimis honorati sunt amici eius; Non in *tenebris peccati*, quia qui cum ipso ambulat, in luce ambulat, atque ad eum opera tenebrarum non amat. Resolve te igitur, & conclude, vel nunc cum Apostolis omnia impedimenta abjicere, ut tanto promptius ipsum sequi queas. Colloquium.

Punctum III.

Considera I. Quòd non celeriter tantum secuti Christum sint Apostoli, sed etiam constanter ei adhererint, atque in procuranda divina Gloria, ac animarum salute insigniter eadem cooperati sunt.

Considera II. Quam æquum sit, ut tu quoque tanto ardentius & efficacius Deo in lucrandis animabus tibi commissis coopereris, quanto majus tibi per vocationem beneficium collatum est, & quanto clarius tibi animarum talium pretium constat, utpote pro quibus nosti, ipsum Dei Filium

non dubitasse, tot labores suscipere, tot cruciatus & con-
melias perferre, & ipsam denique vitam sanguinemque per-
fundere. Unde meritò quondam S. Ludgardi vulnera obla-
dens dixit: vide, filia, quomodo hæc vulnera clament,
efflagitent, ne sinas ea frustra me pro peccatoribus oboli-
se, sed lacrymis & afflictionibus corporis offensum Patrem
placere studeas. Hinc certè S. Paulus Rom. 9. de se
fatebatur: *Tristitia mihi magna est, & continuus dolor in*
di meo. Optabam enim ego ipse Anathema esse à Christo pro
fratribus meis. Et, ut Act. 20. dicebat, *per triennium non*
& die non cessavi cum lacrymis monens unumquemque
fratrem.

Confidera III. Quid tu hac in parte egeris, aut etiam
inceps acturus sis; an non dices cum S. Paulo. 2. Cor. 11.
Ego autem libentissimè impendam, & super impendam
pro animabus vestris, licet plus vos diligens, minus diligam
Colloquium ad Christum.

Vide Mascenium fol. 509. aut Sacerd. Christ. Mel. 11
fol. 477.

Conclusiones.

I. Ergo audi Christum illis Apostoli Eph. c. 4. verum
monentem: *Obsecro vos, ut dignè ambuletis* Vocati estis,
Vocati estis, cum omni humilitate & mansuetudine. Et
terum cum D. Petro 2. c. 1. *Quapropter, fratres, magis*
tagite, ut per bona opera certam vestram Vocationem faciat
tis; sic enim abundanter ministrabitur vobis introitu
aternum regnum Domini nostri.

II. Ergo audi S. Franciscum suos monentem: *Magna*
tres, promissimus, majora promissa sunt nobis: Noli ergo
tendere, quod pondus feras in officio, sed quod primum
sperare possis in termino; sic enim omnes dies & labores
videbuntur pauci præ amoris & spei magnitudine.

III. Ergo toto pectore in lucrum animarum incumbe
huc enim magistra lex tendit, teste S. Gregorio Naz. An.
inter Christum & legem interjecti Prophetæ; huc spiritus
legis Perfector & finis Christus: huc exinanita Deus, &
assumpta caro: huc nova illa mixtio, Deum, inquam,
huc

Atque hac omnia propter omnia, & pro uno illo generis nostri Principe in unum coierunt.
Legatur etiam ex lib. 3. de Imit. c. 59.

CONSIDERATIO

pro V. Die.

DE ACTIONIBUS AD PROXIMUM
SPECTANTIBVS.

Punctum I.

Ante omnia da operam, ut bene intelligas, quantopere ad dilectionem Proximi varijs ex titulis obligeris. 1. Quia Deus iubet, ut eum sicut teipsum diligas; additque in hoc universam legem & Prophetas pendere: esse majus omnibus holocaustibus & sacrificijs. 2. Pater æternus quid magis requirit, quàm ut, sicut omnes ejus Filij sumus, ita fraterno quoque affectu invicem diligamus; hinc teste S. Joanne 1. c. 4. *hoc mandatum habemus à Deo, ut qui diligit Deum, diligit & fratrem suum.* 3. Filius Dei quantopere eam requirat, ipse satis Jo. 13. indicavit dicens: *In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.* 4. Sed & Spiritus S. cum sit anima corporis Christi, nihil magis desiderat, quàm ut membra omnia arctissimè per charitatem invicem sint conjuncta; hinc Eccl. 35. dicitur: *In tribus placitum est spiritui meo, quæ sunt probata coram Deo & hominibus. Concordia fratrum, & amor proximorum, & vir & mulier sibi bene consentienter.* 5. Quàm S. Dei Mater & alij Coelites eam desiderent, vel ex eo colligere licet, quòd, sicut illi arctissima inter se unionem sunt conjuncti, habentes cor unum, & animam unam, ita eandem quoque charitatis unionem videre in nobis gestant, ut Jerosolyma hæc terrestris, coelestis illius quandam imaginem referat, & Ecclesia militans triumphanti quoad hoc sit conformis. 6. Denique quantopere ipsa tua tam supernaturalis, quàm naturalis vitæ ratio eam à te requirat, vel inde colligitur, quòd utròve modo spectati tu & Proximus fratres suis ejusdem Patris, eodem Christi sanguine Redempti & regenerati, ejusdem quoque corporis mystici membra

membra, ad eandem regni cœlestis hæreditatem vocati. Vnde ergo, quàm potentes sint hi tituli ad fraternam dilectionem singulari studio exercendam, & fovendam,

Punctum II.

Incipe considerare, quid dilectio hæc à te requirat, & quomodo singula capita hæc observaris. Ut autem tam ordinatius id agas, distinguere potes proximum tuum in tres classes, in superiores scilicet, æquales, & inferiores, & singulas iterum in alias species subdividere hoc vel similibus modo.

§. I.

Observanda erga superiores Personas.

I.

Erga Ecclesiam,

Insignis Honoratio

Per vitæ sanctitatem,

Filialis subiectio

Per officij Fidelitatem,

Fortis propugnatio

Per doctrinæ potestatem.

II.

Erga Episcopos, aliòsque Superiores

Summa reverentia,

Quia DEI Vicarij,

Charitas ingenua,

Quia Patres pijsimi,

Obedientia promptissima,

Quia Pastores optimi.

III.

Erga Magnates,

Honoris iusti oblatio,

Propter statûs eminentiam,

Favoris conservatio

Propter virium potentiam,

Locutionis cautio

Propter periculi præsentiam.

§. II.

Observanda erga Equales.

I.

Erga alios Sacerdotes.

Concordia in affectu
Propter vineulum Fraternitatis.
Reverentia in colloquio
Propter meritum dignitatis.
Promptitudo in obsequio
Propter titulum æqualitatis.

II.

Erga Benefactores.

Beneficij agnitio
Per dignam æstimationem.
Gratiarum actio
Per crebram prædicationem.
Vicissitudinis exhibitio
Per obsequiorum delationem.

III.

Erga Inimicos.

Injuriam condonatio
Per divinam dilectionem.
Orationis oblatio
Per ignorantiam prætensionem.
Amoris conciliatio
Per beneficiorum collationem.

IV.

Erga Vicinos & Amicos.

Pacis constans dilectio
Propter communem consolationem.
Jurium conservatio
Propter Justitiæ defensionem.
Auxilij oblatio
Propter Amoris obligationem.

V.

Erga Mulieres.

Rarissima Aspectio
Propter castimoniam conservationem.
Brevissima collocutio
Propter publicam ædificationem.
Cautissima conversatio
Propter lapsus devitationem.

Erga Pauperes & Miseros.

Suavis allocutio

Ad causandam consolationem.

Christiana Compassio

Ad demonstrandam dilectionem.

Amorosa subventio

Ad faciendam sublevationem.

VII.

Erga Hospites.

Benevola exceptio

Propter hospitalitatem.

Liberalis tractatio

Propter charitatem.

Jucunda conversatio

Propter hilaritatem.

VIII.

Erga Defunctos.

Creberrima recordatio

Propter gratiæ societatem.

Tenerrima commiseratio

Propter pœnæ acerbicatem.

Celerrima subventio

Propter auxilij necessitatem

§. III.

Observanda erga Inferiores.

I.

Erga Parochianos.

Amor universalis

Propter causæ similitudinem.

Zelus prudens

Propter officij amplitudinem.

Vita exemplaris

Propter suasionis aptitudinem.

II.

Erga Domesticos.

Impera discretè negotium

Propter infirmitatem.

Exige mansuetè supplicium

Propter charitatem.
Redde fideliter præmia
Propter æquitatem.

Punctum III.

Porro ad hæc charitatis fraternæ officia præstanda prode-
nt frequenter unum vel alterum ex sequentibus medijs ad-
hibere.

I. Assuesce omnes proximos, cum quibus tibi agendum
fuerit, ut imagines & exemplaria Dei intueri; sic enim non
modicum senties stimulum, & ad omnem proximi læsio-
nem studiosè cavendam; & ad omnem illi honorem & re-
verentiam exhibendam; quem enim horrorem non sentis, si
imaginem aliquam sacram ab irato aliquo homine ex indi-
gatione lacerari, vel alio modo inhonorari vides; quantò
magis horrebis tu ipse proximum offendere, si eundem ut
vivam Dei imaginem contempleris.

II. Assuesce pariter, eundem proximum ut ipsum Christum
intueri, illamque Christi sententiam firmiter menti impr-
mère: *Quantum fecistis uni ex his fratribus minimis meis,
mihi fecistis.* Matt. 25. Quam enim promptitudinem, læti-
tiam, & fervorem non in te experireris, si Christum alicubi
vel ægrotantem, vel aliâ in miseria constitutum, & tuam o-
peram petentem jacere scires; quàm grandem displicentiam
ostenderes, imò etiam omni possibili modo dehortareris &
cohiberes, si quempiam malè de eo loquentem, murmuran-
tem, aut alio modo injuriantem aspiceres; quantò minùs i-
pse hæc proximo tuo facere præsumes, si in eo Christum in-
tueri studueris.

III. Assuesce proximum tuum ut fratrem non carnalem,
sed spirituale intueri; si enim fraternitas carnalis tanto-
per impellit ad mutuam charitatem & obsequia exhibenda,
omniaque mala, quæ nocere fratri possunt, summo studio
evitanda; quantò magis fraternitas spiritualis, quæ ex no-
bissimo Christi sanguine ortum trahit, & cohæredes regni
coelestis facit, similem affectum cordi ingenerabit, atque ad
omnia bona proximo optanda, & procuranda impellet; ma-
la verò, quæ ei accidere possunt, omnia arcebit.

Vide ergo, quomodo hæc media hæctenus adhibueris, aut
adhibere deinceps velis.

Legè

Lege etiam, si placet, memoriale Sacerdotis à fol. 4. ad 13.

MEDITATIO III.
Pro quinta Die.

DE TRIENNIO ULTIMO CHRISTI ANTE
PASSIONEM EXACTO.

Scopus.

Imitatio Christi in agendo cum Proximo:

Punctum I.

Considera I. Quid Christus toto hoc triennio egerit, mirum id, quod ipsemet Luc. 12. dixit: *Ignem Veni mittere in terram, & quid volo, nisi ut accendatur?*

Considera II. Quod iste ignis non sit alius, quam zelus ardentissimus majorem æterni Patris gloriam, & animarum salutem querendi; quem tribus potissimum instrumentis seu medijs declaravit, videlicet *orationibus* continuis, & *hortationibus* solidissimis, & *beneficijs* corporalibus & ritualibus; hoc enim triplex illud est vinculum, quod culter rumpitur, & de quo ipse per Prophetam Oseam dicitur cap. 11. *In funiculis Adæ traham eos; in Funiculis Chanaan tati.*

Considera III. Cùm tu ob eundem finem ad stantiam sacerdotalem & curam animarum vocatus sis, quanto preciosius seatur, ut eundem zeli ardentis ignem in te primum accendere, deinde verò etiam per supra dicta tria media decore studeas. Examina proin, qualem in te hæctenus zelus expertus sis, & quomodo deinceps saltem eum in te accendere, & fovere velis. Colloquium.

Punctum II.

Considera II. Cur Christus ad zelum suum explicandum ignis similitudine sit usus, nimirum ut per hoc indicaret perfectum fore zelum nostrum, si ignis proprietates habuerit. Et I. quidem sicut ignis, dum alios calefacit, semper sursum tendit, ita & tu, dum cum alijs agis, mentem per nam intentionem, & pias aspirationes semper ad celos erigat.

habere. II. Sicut ignis, dum alias res accendit, nihil calore suo proprio amittit, ita & tu diligenter caveas, ne, dum alios calefacere studes, ipse in propria perfectionis studio intepescas. III. Sicut ignis pauperem æquè ac divitem calefacit, ita & tu æqualem omnium curam suscipias, ubi magis est necessitas. IV. Sicut ignis magis propinquos accendit & citius accendit, ita & tu primam eorum curam habeas, qui ob majorem necessitatem magis tibi propinquus sunt, magisque auxilium tuum exigere videbuntur. V. Sicut ignis cupit omnia in se convertere, ita & tu, quantum in te est, omnes charitate Dei & proximi flagrantem effundere studeas. VI. Sicut ignis prius exiccat rem, quam accendere cupit, ita & tu peccatores prius à peccatis & carnalibus desiderijs libera, quàm eos ad varias virtutes exercenda horteris, & instruas. VII. Sicut ignis non exinguitur, quando lignum adest; ita & tu zelum non prius extinguas, quàm vitam, virèsq; & occasio deficiant.

Considera II. Quàm efficax hic modus aptusque sit ad animas lucrandas, ut, qui, sicut ignis proprietates in se continet, ita maximam quoque, perinde ut ignis, efficaciam habet ad animas amore Dei inflammandas, & per hunc velut procreantur Dei Filiorum Tesseram æternæ beatitudinis capaces habendas.

Considera III. An tu haftenus similem zelum habueris, & deinceps saltem procurare velis. Colloquium.

Punctum III.

Considera I. Quibus motivis veluti lignis usus sit Christus ad hunc in te zelum excitandum & fovendum; nimirum tribus præcipuè. I. *Æstimatione Gloriae divinae*: quam tanti sciebat esse faciendam, ut etiam infinitorum sanctorum salus cum illa comparata nihili sit æstimanda, quam hæc limitata duntaxat & finita sit, illa autem omni limite ac termino careat. II. *Æstimatione animarum*: quas sciebat, tanti à Deo Patre æstimatas, ut non dubitaret, unigenitum suum mittere ad easdem ab interitu liberandas. III. *Æstimatione præmij pro ejuamodi zelo offerendi*: Si enim teste S. Chryostomo, gratius Deo obsequium præstat, qui unicum peccatorem convertit, quàm si impen-

Instru. VIII.

Y

sas

fas divitias in pauperes erogasset; facile apparet, quam
gens præmium à Deo olim sperare possit, qui omnem
potiorem certè vitæ suæ partem ejusmodi zelo excruciat
impendit.

Considera II. Quàm efficacia sint hæc motiva ad
quoque animum ejusmodi zelo inflammandum; si enim
dæmon ex odio divinæ gloriæ & hominum, majori
pse quondam fassus est, impetu in perniciem animarum
tur, quàm torrens rapidissimus ex altissimo monte in
ctam vallem ruit; quantò magis amor divinæ gloriæ
marum simile in te desiderium easdem salvandi excruciat
terit.

Considera III. Quomodo tu hæc istis motiva
as, & uti deinceps velis.

Vide etiam Masenium fol. 509. aut Saçerd. Christi p. 11.
11. & p. 5. med. 16.

Conclusiones.

I. Ergo talem habentes Dominum, tam misericordem
tam benignum, tam mansuetum, tum nostri, tum fratrum
nostrorum curam geramus; nam & hoc nostra salutis
mentum erit & occasio, si non solum pro nobis ipsis sed
sed & proximo utiles fuerimus, ipsum ad vitam
manucentes. S. Chrysost. hom. 3. in Gen.

II. Ergo in quantum te profecisse pensus, etiam
tecum trahere, in Via Domini socios habere desideras:
Deum tendis, cave, ne ad eum solus venias. Hinc in
calypsi c. 22. scriptum est: *Qui audit, dicat: Veni: qui
jam in corde vocem superni amoris acceperit, ferat
proximis vocem exhortationis reddat.* S. Greg.

III. Ergo offer te Deo & dic cum Isaia: *Ecce, Domine,
mitte me.* Nam, ut bene S. Gregorius Theol. advertit,
mo magno & Deo, & sacrificio, & Pontifice dignum
qui prius se ipsum Deo hostiam viventem, & sanctam
buerit, rationalemque cultum, gratum atque acceptum
stenderit.

Legatur etiam l. 2. c. 3. de imit.

TERTIA HEBDOMAS.

Scopus hujus hebdomadis est, Christi virtutes in patienter imitari, quæ uti specialem in se difficultatem, adeo etiam dignitatē & excellentiam continent, ita speciem quoque considerationem merentur, pro qua proinde magis integram tertiam hebdomadam assignavit.

SEXTA DIES.

Offera. Exemplum dedi vobis, ut, quemadmodum ego feci, ita & vos faciatis. Jo. 13.

MEDITATIO I.

DE LOTIONE PEDUM.

Scopus.

Scopus hujus Sacramenti Penitentia ritè peragendi & administrandi propositum.

Punctum I.

Confidera I. Cur Christus ante institutionem SS. Sacramenti Discipulis suis pedes lavare voluerit, ut scilicet suo exemplo doceret omnes futuros Sacerdotes, quanta cum puritate conscientia & ipsi ad SS. Sacramentum Eucharistia accedere, & alios ad id suscipiendum præparare debeant.

Confidera II. Quam justè idem Christus ad sui Eucharistiam perceptionem, singularem puritatem exigit; si enim cum adhuc mortalis incarnari & nasci voluit, non nisi puritate & ab ipsa etiam originali macula immunis Virginis uterum elegerit; quanto magis nunc tam gloriosus sumptum ab ijs, qui eum suscipere volunt, sanctitatem & puritatem requirit.

Confidera III. Si ab omnibus Christianis tanta puritas requiritur, quanto major ab ipso Sacerdote jure meritissimo exigatur, ut, qui non simplici tantum modò eundem suscipit, ut alij Christiani, sed etiam consecrat, & per modum immaculati sacrificij æterno Patri offert. Vide ergo qualena

lem tu puritatem hactenus attuleris, & afferre deinceps velis. Colloquium.

Punctum II.

Considera I. Quòd Christus non quâcunque cæremonia sed specialiter hac externa ac visibili lotionem puritatem Sacerdotibus futuris commendare voluerit, ut hæc ratione significaret, eos ordinariè non solâ contritione contentos sed etiam ipsum visibile Sacramentum Confessionis, ut tunc fieri commodè potest, præmittere, atque ad peccatorum remissionem se abijcere debere.

Considera II. Quàm justis de causis hoc quoque à te exigat, nempe ut non modò certius copiosiusque obsequium jorem dispositionem & dolorem, qui plerumque in Confessione elicitur, purificeris, sed etiam ob actus humilitatis & virtutum tantò dignior aptiorque efficiaris ad Sacramentum, fructusque illius suscipiendos; cum in præparacione dispositionis prævia subsequens Sacramentum confessionis effectus dispensetur; Si ergo, dum Princeps dona promitteret, se ad se accedentibus tantò liberalius dona communicaturum, quantò majora & capaciora habituri essent, haud dubiè qui vis fas amplissimum, quod se habere non possent, offerret; quidni & tu tantò diligentius hæc præparacionem per Confessionem præmittendam observes, quæ præstantiora sunt dona, quæ tibi juxta capacitatem tuam positionis offerenda promittuntur.

Considera III. Quomodo hactenus hac in parte te præparaveris, & gerere deinceps velis. Colloquium.

Punctum III.

Considera I. Nec ipsas etiam Cæremônias in lotionibus dum sine speciali mysterio fuisse adhibitas; indicare nos debet, quod per eas voluit Christus, quid in alijs lavandis, seu Confessionibus audiendis observare specialiter debeant futuri Sacerdotes, nimirum 1. Linteo puritatis tam Animæ (proprietate reverentiam Sacramenti) quàm corporis (per firmum Cæremôniam tatis servandæ propositum, ne dum aliorum sordes auferuntur, etiam ipsi maculentur) se cingendo. 2. Genua flexione tum per præviam petitionem gratiæ; tum per humilitatem

deinceps pedibus incurvationem, ne, dum aliorum na-
cognoſcunt iſdem meliores ſe reputantes extollantur.
Equali cum charitate & ſollicitudine omnibus ſine diſ-
tine ſordes peccatorum per abſolutionem auferendo, &
e carcerum ſymptomatum reliquias per piam & conſolatoriam exhorta-
ritatem abſtergendo.

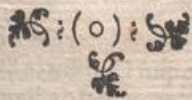
Considera II. Quam ſolidus & efficax ſit hic modus, Con-
ſidera III. Quomodo tu haſtenus hunc modum ob-
ſeruas, aut certe deinceps obſervare velis. Colloquium.
Videri etiam poteſt Ludovicus de Ponte. med. 8. part. 4.

Concluſiones.

I. Ergo Vade & tu, & oſtende te Sacerdoti (per humilem
Confessionem) & offer munus tuum per immaculati Agni
liberationem.

II. Ergo ſcito, quod antiquus Inimicus omnino nicitur
pedire deſiderium tuum in bono, & ab omni devoto Exer-
is hanc tuo evacuar. Diſplicet illi humilis Confessio, & ſi poſſet,
Communionem ceſſare faceret. Non credas ei, neque cures
licet ſapienter tibi deceptionis tetenderit laqueos, Thom.
Temp. l. 3. c. 6.

III. Ergo diligenter examina Conſcientiam tuam, & pro
ſelle tuo vera Contritione, & humili Confessione eam mun-
de clarifica, ita ut nihil grave habeas, aut ſcias, quod te re-
predeat, & liberum acceſſum impediatur. Idem l. 4. c. 7. Quid
deſt diu tardare Confessionem? expurga te cumprimis,
que velociter venenum, feſtina accipere remedium, & ſen-
melius, quam ſi diu diſtuleris. Ib. c. 10.
Legatur etiam lib. 4. c. 12.

MEDITATIO II.

Pro 6. Die.

DE SS. EVCHARISTIÆ INSTITUTIONE

Scopus.

Amor erga SS. Eucharistiam & aestimatio.

Punctum I.

Considera I. Primum finem hujus Institutionis, scilicet ut esset memoriale infiniti Amoris in sancta Passione de fratri; hinc sicut in Cruce Corpus, & Animam, & omnem sanguinis sui guttulas amore nostri tradidit & profudit, hoc quoque SS. Sacramento omnia iterum communicavit, & etiamnum ardentissimè largiri desiderat. Hic Thomas vocat illud Sacramentum Amoris, S. Bernardus morem Amorum, & ipse Dominus ex ore cujusdam obsecratorum S. Hostia confessus est, isthic pro nobis latere ignem Amoris, & pro illis ignem Justitiæ.

Considera II. Si juxta Sapientes ingratus est, qui mantem non amat, cum hic amato se totum tradat, quanto magis si tu futurus esses, si quotidie pignus hoc nobis Amoris accipiens, & ad hunc ardentissimum Amorem accedens, tamen mutuo necdum Amore accendaris, ardentissimum te Eidem uniendi desiderium sentias.

Considera III. Quomodo deinceps saltem Amorem magnitudinem dignius aestimare, atque, ut eidem Amore respondeas, omnes vires contendere velis, quomodo.

Punctum II.

Considera I. Alterum finem hujus Institutionis, scilicet ut esset Convivium ex pretiosissimo Ejus Corpore & Sanguine ad nutriendas, impinguandas, & recreandas nostras animas institutum.

Considera II. Quam verè hoc Convivium per illud magnum Convivium, de quo Christus in Evangelio Lucæ nomine *Cena magna* locutus est, indicatum fuerit, cum hoc Convivium sit magnum propter mysteria & mira

servientia, magnum propter cibum & potum, ex quibus
cultivatur, & magnum denique propter insignes fructus,
ex illius sumptione percipiuntur.

Confidera III. Si magnam sibi Homines gratiam confer-
rent, dum vel semel ad mensam suam à Rege quopiam
Principe invitantur, quàm felicem tu te censere debeas,
si à tanto Rege, ad tantum Convivium non semel, sed quo-
tidie sumendum invitaris. Si Miphiboseph Jonathæ Filius,
postquam à Davide hæc verba: *Tu comedes panem in men-
sa mea semper*: audivit, præ stupore & admiratione corruit
in faciem suam, adoravitque Davidem, & dixit: *Quis ego
sum servus tuus, quia respexisti super canem mortuum simi-
lem meum?* Si Jacob Patriarcha Gen. 28. dixit: *Si fuerit Do-
minus tecum, & dederit mihi panem ad vescendum, erit
mihi Dominus in DEVM, cunctarumque, quæ dederis mihi,
vivas offeram tibi.* Quid te facere par erit, qui panem ta-
ntum, panem Angelorum, omne delectamentum in se haben-
tem, & omnis saporis suavitatem, in mensa tanti Regis quo-
tidie sumere permitteris? Colloquium.

Punctum III.

Confidera I. Tertium finem hujus Institutionis, nempe
ut esset Sacrificium incruentum novæ Legis, omnium Sacri-
ficiorum veteris Legis completivum, utpote omnem illorum
perfectionem eminentissimo quodam modo contiaens; hinc
est purissimum Holocaustum Sacrificium memorativum,
charisticum, Propitiatorium, Pacificum; unde plus quo-
vis placet unica hujus Sacrificij oblatio æterno Patri, quàm
omnia Sacrificia olim in veteri Lege oblata.

Confidera II. Si olim magna Gratia reputabatur, quando
quis in Sacerdotem electus, DEO varias Victimæ & Holo-
causta offerre poterat: Si & ipsam Christi Humanitatem ex
ea parte felicissimam prædicamus, quod seipsam in Ara Cru-
cis in Holocaustum æterno Patri gratissimam semel duntaxat
pro salute totius Mundi offerre potuerit; quàm felicem
tu reputare te ipsum debeas, cui non victimam bestiarum, sed
inimmaculatam Agnam; non crudeli & cruento, sed incruen-
to modo; non semel duntaxat, sed quotidie, pro tua & omni-
um Hominum salute offerre concessum est. Quàm ingratus

proinde futurus sis, si beneficium hoc non, ut par est, agere scere, & Sacrificium hoc non, quoties potes, omni possibili affectu ac reverentia tum in gratiarum actionem, tum in alios fines offerre studeas.

Confidera III. Quomodo haecenus tuae obligationi satisfeceris, aut certe satisfacere deinceps velis. Colloquium.

Vide etiam Masenium. f. 289. aut solitud. Hagioplat. ultimo die.

Conclusiones.

I. Ergo audi S. Bernardum ser. 2. in Cena, & hoc beneficium aestimare discce: *Potestne aestimari*, inquit, *quale sit quantum est hoc Sanctum Sanctorum, Sacramentum Sacramentorum, Amor Amorum, dulcedo omnium dulcedinum. Hac sunt Serè fercula Sotialia Iustorum & Sanctorum. bibuntur in loco uberi Torrentes lactis, flumina molli liquoris balsami caelestis. Hic efficitur una Caro Sponsa cum Sponso: unus Spiritus sancta Anima cum Christo.*

II. Ergo accipe quotidie, quod quotidie tibi proficit. *Sive, ut quotidie merearis accipere; qui non meretur quotidie accipere, non meretur post annum accipere.* S. Aug.

III. Ergo, ut idem monet, *fias Corpus Christi, si vis vivere de Spiritu Christi. De Spiritu enim Christi non servit nisi Corpus Christi. Vis & tu vivere de Spiritu Christi, in corpore esto Christi. Sic enim ipsemet dixit Joan. 6. Qui manducavit meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo; & qui manducat me, ipse servet propter me.*

Legatur etiam lib. 4. de imit. c. 1.

CONSIDERATIO PRO VIII. DIE. DE ACTIONIBVS AD OFFICIUM PASTORALE SPECTANTIBVS.

Punctum I.

Uti in priore Consideratione de Actionibus ad Proximum Spectantibus in genere Examen institutum est, ita de ipsa hic in specie fiat reflexio, scilicet quomodo ea, quae ad Vocationem & Officium Pastorale pertinent, observentur; quod haud difficile erit, si, quid circa singula tenendum sit, breviter indicetur.

I.

Erga Vocationem.

- Magna Aestimatio
Propter Dignitatis Eminenciam.
- Perfecta Cognitio
Propter Muneris Exigentiam.
- Studiosa Executio
Propter Præmij Excellentiam.

II.

Erga Officium.

- Exacta Diligentia
Ob Muneris Dignitatem.
- Reflexa Experientia
Ob Operationis Facilitatem.
- Invicta Constantia
Ob Coronationis Necessitatem.

III.

Erga Executionem.

- Pura Intentio
Ad augendum meritum.
- Studiosa Operatio
Ad implendum Officium.
- Generosa Resignatio
Ad tranquillandum Animum.

IV.

Erga Conversationem.

- Sit sancta Conversatio,
Ut Clericus puteris.
- Æqualis sit Dilectio,
Ut nullum asperneris.
- Sit efficax Locutio,
Ut plurimos lucreris.

V.

Erga Visitationem Aegrorum.

- Hos visita velociter
Pro Obligatione.
- Alloquere suaviter
Pro Consolatione.

Hortare efficaciter
Pro Confortatione.

VI.

Erga Confessiones audiendas.

Exacta Audientia
De Peccatis admissis,
Severa Reticentia
De Secretis commissis.
Discreta Pœnitentia
De Delictis remissis.

VII.

Erga Concionem.

Apposita sit & solida
Quoad Materiæ Inventionem.
Excocta bene, & fervida
Quoad Formæ Dispositionem.
Decore multo prædita
Quoad ipsam Elocutionem.

VIII.

Erga Catechesin.

Hanc magni semper æstima,
Ut par est æstimari.
Crebrò tuis deprædica,
Ut par est commendari.
Summâ cum curâ explica,
Ut par est observari.

Punctum II.

Perpende, quantopere obligeris ad hæc Officia magis cum fervore ac perfectione obeunda.

I. Quidem ob ingens Vocationis Beneficium; si etiam in hoc Mundo is, qui ad excelsum aliquid & pretiosum Officium præ multis alijs Competitoribus eligitur, tantò magis se obligatos sentiunt ad illud cum omni diligentia obeundum, quantò majori beneficio ac favore illud sunt promoti; quid te facere par erit, qui nullo tuo merito, sola DEI benignissima dignatione ad Officium omnium Officiorum divinisimum & altissimum es promotus.

II. Ob Gratiae ad hoc collatae amplitudinem; quae quasi est talentum à DEO commissum, unde nisi cum eo opereris, verendum est, ne auferatur, & alteri detur, ut Christus Matt. 25. minatus est. Unde merito S. Paulus ad Corinth. 2. c. 6. scripsit: *Adjuvantes autem exhortamur, ne in vacuum Gratiam DEI recipiatis. Ecce nunc tempus acceptabile (operandi) ecce nunc dies Salutis (nostrae & alienae promovendae) nemini dantes ullam offensionem (per negligentiam) ut non situperetur Ministerium nostrum, sed in omnibus exhibeamus nos sicut DEI Ministros in multa patientia &c.*

III. Ob Functionum excellentiam, & quæstum: non enim ea ordinatae sunt ad quodcunque temporale lucrum faciendum, sed ad Animas omnibus rebus corporeis longè pretiosiores, & infinito Sanguinis Christi pretio redemptas lucrandas; unde quanto ampliùs sperare poteris præmium, si munere tuo rectè fungaris, tantò gravius timere debebis supplicium, si malè illud administres. Certè si ullibi, hîc locum habebit illud Sa. 6. *Potentes potenter tormenta patientur.*

Punctum III.

Utergo tantò faciliùs accuratiùsque hac in parte Officium tuum præstes, sequentia tria media adhibere stude.

I. Arctissimam cum DEO conjunctionem, tum per Charitatis virtutem, tum per familiarem in Exercitijs Spirituallibus Conversationem; sic enim ut Palmes tantò copiosiores feret fructus, quantò arctiùs viti veræ, id est, Christo, fueris conjunctus.

II. Da semper operam, ut Zelum Animarum & vigentem retineas, & quotidiano nutrimento per considerationem motivorum ad eundem excitantium, & ferventem ejusdem à DEO postulationem, & actualem ac sedulam Operationem conserves & augeas; quò enim ardentior & vivacior hic Zelus fuerit, tantò alacriùs & diligentius, & hoc ipso etiam plerumque fructuosius Muneris tui functiones persolves.

III. Non tam ad labores & difficultates, quas in Functionibus tuis pateris, quàm ad fructum & lucrum tuæ & alienæ Salutis oculos reflecte; sic enim omnes dies & labores videbuntur

buntur pauci & breves præ amoris magnitudine, quæ in DEVM, tuamque & aliorum Animas flagrabis.

MEDITATIO III.

Pro 6. Dic.

DE AGONIA ET ORATIONE CHRISTI
IN HORTO.

Scopus.

*Preparationis solidæ ad tribulationes excipien-
das studium.*

Punctum I.

Confidera I. Cur Christus, etiam si ab ipso jam Conceptio-
nis suæ puncto clarissimè cognoverit omnia tormenta & do-
lores, qui in præsentis Agonia ipsi proponebantur, & sangui-
neum sudorem eliciebant, nunquam tamen hanc considera-
tionem seridè & cum tristitia susceperit, donec ipsum Passio-
nis tempus appropinquavit, videlicet ut iterum suo exemplo
nos doceret, ne de tribulationibus futuris ante tempus mi-
serum solliciti, tristèlque essemus, sed expectaremus, donec
ipsum easdem sustinendi tempus adveniat.

Confidera II. Quàm prudens & necessarium sit hoc nota-
tum omnibus in hac vita per multas tribulationes ad Patriam
supernam tendentibus, ne scilicet ante tempus miseri esse ve-
lint, & crucem graviolem sibi per antecedentem immato-
rum timorem efficiant; nam, ut rectè Thomas de Kemp. l. 1.
c. 30. Quid importat sollicitudo de futuris contingentibus,
nisi ut tristitiam super tristitiam habeas? sufficit dici malum
sua. Vanum est & inutile de futuris conturbari, quæ sunt
nunquam evenient.

Confidera III. An non & tu hæcenus ejusmodi vanis co-
moribus subjectus fueris, & quomodo eisdem deinceps de-
vitare velis, totum te in sinum suæ vultus DEI providentia
conijciendo, & cum Heli dicendo: *Dominus est, quod*

bonum est in oculis suis, hoc faciat.

Colloquium.

Punctum II.

Considera I. Cur imminente Passione Christus in montem Oliveti exiiverit, ibique assumptis tribus tantum Discipulis Petro, Jacobo, Joanne orationem, & quidem talem: *Pater, si possibile est, transeat a me calix iste: Seruum tamen non sicut ego Solo, sed sicut tu.* Matt. 26. peregerit, nimirum ut absolutissimum exemplar relinqueret, docereturque, quid appropinquante aliqua tribulatione agere debeamus, videretur. 1. Confugere ad Misericordiam DEI per montem Oliveti significatam. 2. Exercere actus *Fidei*, quæ credamus, hanc tribulationem à DEO singulari cum Providentia mitari: *Spei*, quæ certò confidamus, ipsum non permissurum, ut super id, quod possumus, tentemur, sed facturum etiam cum tentatione proventum: & *Charitatis*, quæ nihil aliud, nisi solum DEI beneplacitum inquiramus; hæ enim virtutes per tres illos Discipulos sunt indicatæ. 3. Per humilem & ferventem orationem, cum debita tamen Indifferentia factam, amotionem imminenti mali petere.

Considera II. Quam solidus hic & perfectus sit modus tribulationes imminentes excipiendi, ita ut nihil à Prudentissimo quoque perfectissimoque Homine requiri amplius possit.

Considera III. Quomodo tu hactenus hunc modum observaveris, aut observare deinceps velis. Colloquium.

Punctum III.

Considera I. Quos effectus & fructus Christus ex hac sua Oratione & Fiducia ad Misericordiam divinam, & æternum Patrem perceperit, nimirum tres sequentes. 1. Ut Angelus de Cælo missus eum consolaretur, ostendendo ei, quanta in universum genus humanum cominoda, quanta in ipsum Christum gloria, & quantus in Patrem æternum Honor reduntaturus esset, si Calicem Passionis oblatum exhausisset. 2. Ut ad eò confortaretur, atque ad exhauriendum Passionis calicem animaretur, ut non expectans Hostium adventum ultro illis occurreret, atque ad Discipulos dixerit: *Surgite eamus.* 3. Ut admirandam semper Pacem, & animi æquitatem toto Passionis tempore retineret, neque ullum unquam

unquam aut commoti, aut tristioris animi indicium amplius præferret.

Confidera II. Quàm præclari sint hi fructus, & tibi etiam vel maximè oprandi, ut qui, sicut Servatoris Officium in procuranda Proximi salute inuitandum suscepisti, ita merito nihil aliud, quàm Cruces & Tribulationes sperare possis; at quas proinde generoso pectore supportandas prædictus modus non modicum tibi perinde ac Christo, robur ac stimulum addet.

Confidera III. An tu ejusmodi hæctenus effectus experieris, & quomodo deinceps saltem eisdem per praxin sedulitatis supradicti modi procurare velis. Colloquium.

Videri etiam potest Masenius. fol. 301.

Conclusiones.

I. Ergo in adversis tuis memento Sententiæ 2. Par. 20. Josaphat prolatæ, & dic cum ipso: *DEVS noster, in nobis non est tanta Fortitudo, ut possimus huic multitudini resistere, qua irruit super nos. Sed cum ignoremus, quid agere debeamus, hoc solum habemus residui, ut oculos nostros dirigamus ad te.*

II. Ergo audi consilium pij Ascetæ l. 3. c. 30. in Persecutione Christi sic te adhortantis: Fili, ego Dominus confortatus in die tribulationis. Venias ad me, cum tibi non fuerit bene. Hoc est, quòd maximè Consolationem impedit, quia tardius te convertis ad Orationem; nam antè, quam intentè roges, multa interim solatia quaris, & recreas te in externis, ideòque fit, ut parùm omnia profint, donec ad te venias, quia ego sum, qui eruo sperantes in me, nec est extra te valens auxilium, neque utile consilium, sed neque durabile remedium.

III. Ergo adveniente tribulatione dic cum eodem Asceta l. 3. c. 29. Et nunc quid inter hoc dicam? Domine, hoc voluntas tua. Ego bene merui tribulari & gravari. Oportet utique, ut sustineam, & utinam patienter! donec transeat Tempestas, & melius fiat.

Legatur etiam lib. 3. de imit. c. 50. & per tertium modum oprandi percurratur.

SEPTIMA DIES.

Tessera.

Eamus & nos, & moriamur cum illo. Joan.

MEDITATIO I.

DE PASSIONE CHRISTI.

Scopus.

Proposium artis patiendi addiscenda.

Punctum I.

Confidera I. Quàm graves tam corporis, quàm Animi cruciatus toto Passionis suæ tempore passus sit Christus, sive intensivè, sive intensivè eisdem spectes; sive enim ipsam ipsam Personam infinità dignitate ac sanctitate præditam, sive Judæos & Lictores homines vilissimos, ingratisimos, & maximos: sive tormentorum varietatem & crudelitatem; sive Præsidum Judiciumque Iniquitatem & Odium; sive Socij & Auxilij omnis absentiam consideres, undique videbis ingens his cruciatibus pondus accessisse.

Confidera II. Quanta cum Patientia, promptitudine, & alacritate hos omnes cruciatus sustinuerit; nam de primo quidem, nempe quòd *patienter* eos sustinuerit, testatus est Matias cap. 53. dicens: *Sicut Ovis ad occisionem ducetur, & quasi Agnus coram tondente se obmutescat, & non aperiet os suum.* De altero testatus est idem l. c. dicens: *Oblatus est, quod ipse soluit.* & colligitur ex eo, quòd ulterò occurrerit Inimicis, dixeritque Apostolis: *Surgite eamus.* De tertio seu de Alacritate ac gaudio testimonium tulit S. David Psal. 18. dum dixit: *Exultavit ut Gigas ad currendam viam suam.* Imò & ipse idem confessus est e. 12. Lucæ. *Basissimo habeo baptizari, & quomodo contritor, donec perficiatur.*

Confidera III. Quàm longè tu adhuc remotus sis ab hac perfectione Patientiæ, & quomodo deinceps saltem hanc artem à Christo addiscere velis. Colloquium.

Pun-

Punctum II.

Confidera I. Quibus motivis se Christus excitaverit ad hanc Patientiae Artem exercendam, & tantopere nobis commendandam. Nimirum 1. *Necessitate*: cum enim omnes nos per multas tribulationes oporteat introire in regnum DEI, necesse est utique, ut maturè nos ad eas præparemus, & damnum potiùs, quàm commodum ex eis reportantes, & miseri efficiamur. 2. *Vilitate*: cum, teste S. Paulo 1. Cor. 4. *id, quod leve & momentaneum est tribulationis, aeternum gloria pondus operetur in nobis*; & ut ait Thomas de Kemp. 1. 2. c. 12. dixit, si aliquid melius & utilius Saluti Hominum fuisset, quàm pati, Christus utique non hoc & exemplo docuisset. 3. *Dignitate*: cum per hanc Artem Christus obtinuerit Nomen super omne Nomen, idque omnes etiam alij obtenturi sint, qui cum ipso obedientes usque ad mortem Crucis fuerint. 4. *Iucunditate*: cum *secundum multitudinem dolorum in corde consolationes DEI confitent animas nostras*, teste S. Davide Pl. 93. & experientia S. Paulus, *repletus consolatione, & superabundanti gratia in omni tribulatione sua*. 5. *Facilitate*: quia licet per se difficile videatur adversa pati, hoc tamen respectu illius duntaxat verum est, ut bene advertit S. Bernardus, qui *Crucem vident, & unctionem non experiuntur*; secus verò de Iohannis, qui gustant, quàm suavis etiam in ipsis amaritudinis sit Dominus.

Confidera II. Quàm efficacia sint hæc motiva, dignaque propter quæ omnes quidem Homines, sed præcipuè Sacerdotes ad hanc Artem addiscendam, omni studio incumbant, ut, qui sicut Nomen Domini coram Gentibus cum S. Paulo portare debent, ita cum eodem etiam illis ostendatur, quæta oporteat eos pro hoc Nomine pati.

Confidera III. Quantum hæcenus in hac Arte profecti & quomodo deinceps saltem eandem addiscere velis. Colloquium.

Punctum III.

Confidera I. Quàm multa & efficacia ad hanc Artem addiscendam Media tibi suppetant. Nam 1. si primus Artus discendi est Nobilitas Magistri, quid nobilior DEI Filius

Si Condiscipulorum fervor & alacritas non parvum dis-
 ciplinis stimulum addit ad similem fervorem concipiendū,
 quis non summè exciretur ad hanc Artem addiscendam, si ad-
 vertat, præstantissimos quosque Sanctos omnem in ea exer-
 cenda operam, studiumque posuisse? 3. Si præmij promif-
 smagnitudo non modicè etiam excitat ad fervorem discen-
 di, quis non ad hanc artem summo studio feratur, cui novis
 amplissimum summæ Gloriæ præmium promissum? id quod
 dicit S. Ignatius testatus est dicere interdum ad suos solitus:
 Si magnus fieri Sanctus desideras, pete à DEO, ut multas tibi
 adversitates immittat; neque enim aliud aptius invenitur
 medium ad ejusmodi Sanctitatem perveniendi, quàm mul-
 tum tribulationum constans & amorosa perpassio. 4. Si
 hæc Artes præ reliquis avidè & studiosè addiscuntur, quarum
 frequens, imò assiduus est usus, & quidem cum magno emo-
 lumento conjunctus; quis Artem patiendi non ante omnes
 addiscere studeat, cujus perpetuus usus, & amplissimus fru-
 ctus existit?

Considera II. Quantas iterum gratias debeas Magistro
 tuo, quod non modò ad hanc Artem addiscendam te quæ Ver-
 bis, quæ Exemplo suo invitârit; verùm etiam tam multa,
 tamque efficacia media suppeditârit ad eandem facilius ad-
 discendam & exercendam.

Considera III. Quomodo tu hæc media usurpa-
 veris, & usurpare deinceps velis. Colloquium.

Videri potest etiam Masenius fol. 312. vel Sacerdos Chri-
 stianus Med. 5. part. 5.

Conclusiones.

I. Ergo exhibeamus nos sicut DEI Ministros in multa pa-
 tientia, in tribulationibus, in angustiis, in plagis, in carce-
 ribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis &c.
 per arma iustitiæ à dextris & à sinistris, per gloriam & Signo-
 litatem, per infamiam & bonam famam. 1. Cor. 6.

II. Ergo gaudium existima, cum in Varias tentationes
 & tribulationes incidere sciens, quod probatio Fidei Patien-
 tiam operatur, Patientia autem opus perfectum habet. Jac. 1.

III. Ergo doctrinam tuam Patientiâ tuâ confirma; nam
 doctrina Viri per Patientiam noscitur, teste Salomone Prov.
 Instru. VIII.

19. & ideo, ut bene dixit S. Gregorius hom. 35. super Brach.
*tanto quisque ostenditur minus doctus, quanto curvior
 minus patiens; nec enim potest veraciter bona docenda
 pendere, si vivendo aequanimiter nesciat mala tolerare.*
 Legatur etiam l. 2. c. 12. ex inicit. Christi.

MEDITATIO II.

Pro septima Die.

DE CRUCIFIXIONE ET MORTE CHRISTI

Scopus.

Crucifixionis & mortis spiritualis ardens desiderium

Punctum I.

Confidera I. Qualem & quam dolorosam, ignominiosam, & luctuosam mortem sustinuerit Christus, cum eo tempore tum ob præteritos dolores & defatigationes; tum novam manuum pedumque perterebationem, tum ob multitudinem adstantium, mortisque ejus consentientium; tum ob derelictionem non tantum ab Hominibus Solatium, aut non volentibus, sed ab ipso etiam paterno Patre omnes tam corporis, quam Animi cruciatum, & dubiè innumeris partibus sint aucti, ita ut tunc cum verum dicere potuerit: *O vos omnes, qui transitis per Siam, audite, & videte, si est dolor, sicut dolor meus.* Thren. 1.

Confidera II. Cur hanc tam acerbam Mortem voluerit, cum tamen præcedentes dolores jam sufficiens fuissent ad totum Genus humanum redimendum; ob quas videlicet causas. 1. Ut excessum sui Amoris ostendens, sicque facto ipso confirmaret, quod verbis prædixerat: *Magis pro Amicis suis.* 2. Ut Morte sua vitam nobis paratam nec vivendi duntaxat bene, sed etiam moriendi modum, & Artem doceret. 3. Ut Mortis suæ acerbitate nostræ carnis amaritiam temperaret & dulcoraret. 4. Ut ad mortem spiritualem ipsius amore suscipiendam nos excitaret.

Confidera III. Quantas gratias Christo debeas ob istas has causas, quamque adeo meritò cum S. Bernardo docere mare debeas: *Nemo deinceps sibi videtur, sed ei, qui pro*

superius est; cui enim iustus servam, quam ei, quib, si non mo-
 stratur, ego non servarem? Colloquium.

Punctum II.

Considera I. Quid sit Mors spiritualis, quam cum Christo
 ire debes, nimirum separatio moralis Animæ à Corpore,
 traditio Spiritus in manus Cælestis Patris, id est, ut non
 quæ corpus seu inferior Homo appetunt, desideres &
 liberes, sed solum æterni Patris beneplacitum; sic enim A-
 postolus Rom. 12. hortatus est dicens: *Nolite conformari
 huic seculo, sed reformamini in novitate sensus vestri, ut
 probentur, quæ sūt Voluntas DEI bona, beneplacens, & perfecta.*
 Sic enim cum veritate dicere poteris: *Mihi Mundus crucia-
 tum est, & ego Mundo.*

Considera II. Quam libenter hanc mortem suscipere de-
 bes, utpote de qua verè etiam sicut de morte Christi, dici
 solet, quòd sit pretiosa in conspectu Domini. pretiosa ob
 difficultatem (quia, cum nemo seipsum odio habeat, diffi-
 cile est, sibi ipsi vim inferre) pretiosa ob diuturnitatem, quia
 non tribus duntaxat horis, sed toto vitæ tempore durare de-
 bet: pretiosa propter utilitatem, quia ipsa est unicum me-
 dum ad veram Animæ vitam obtinendam, juxta notum
 axioma: *Tantum servis DEO, quantum moreris tibi*: pretio-
 sa propter jucunditatem, quia per eam verè pax & tranquillitas
 Animæ obtinetur, cum nihil æquè huic paci obstat, quàm
 amor proprius, qui per hanc mortem penitus interimitur.

Considera III. An hætenus sic spiritualiter mortuus fue-
 ris, aut mori deinceps velis. Colloquium.

Punctum III.

Considera I. Quibus potissimum Instrumentis aut Actio-
 nibus Mors Christo illata sit, nimirum Clavorum, Malleo-
 rum, & Spinarum violentiâ; hi enim viam Sanguini, & per
 hanc ipsam Animæ aperuerunt, ut ex corpore exire po-
 terent.

Considera II. Quinam sint spirituales clavi & mallei,
 quibus tu mortem spiritualem tibi inferre debeas, nempe as-
 sumpti Actus Mortificationis, quibus violentiam Amori pro-
 prio & Concupiscentiæ inordinatæ inferre conaberis, ut di-
 cere

cere cum S. David Pf. 43. possis: *Propter se mortificamur
ta die: astimati sumus sicut oves occisionis.*

Considera III. Si Milites ad mortem damnati plerumque pro summa habent gratia, multoque libentius moriuntur ab aliquo dilecto Amico mors ipsis inferri sinatur; quanto libentius tu mortem istam spiritualem sustinere debes. tibi conceditur, ut à teipso velut tibi Amicissimo illa sustineatur, que in hac vita optari potest, & tibi per eam obtingat, cum verè de tali morte dici queat quod Apoc. 14. DEVS ipse scribi iussit: *Beati mortui qui in Domino moriuntur: A modo jam dicit Spiritus, ut resuscitent à laboribus suis; opera enim illorum sequuntur.* Exclama igitur cum Judæis, & fer sententiam de recipièdo: *Reus est mortis: Crucifigatur.* Colloquium.

Vide etiam Masenium, fol. 324. Vel Theophilum Westphal. heb. 3. medit. de Christo Crucifixo.

Conclusiones.

I. Ergo exclamantem audi S. Bernardum: *Exergat Deus cadat armatus iste, cadat & conteratur inimicus huius. Contemptor DEI, Amator sui, Amicus Mundi, Servus hominum. quid tibi videtur? Certè si verè sentis, mox tuus Reus est mortis: Crucifigatur, crucifigatur.*

II. Ergo dic cum S. Paulo: *Absit mihi gloriari, nisi in Cruce Domini mei IESU Christi, per quem mihi Mundus crucifixus est, & ego Mundo.* Gal.

III. Ergo crede tibi dictum à pio Asceta l. 2. c. 12. *In Cruce totum constat, & in moriendo totum jacet: Quia est alia Via ad vitam, & Vera interna pacem, nisi per Crucem & Mortificationem.*

Legatur etiam ex l. 2. c. 11.

CONSIDERATIO PRO VII. DIE. DE ACTIONIBVS AD IPSVM SACERDOTEM DOTEM SPECTANTIBVS.

Punctum I.

Hæ triplicis ferè sunt generis, nam aliquæ quidem ad animam, aliæ ad Corpus, aliæ ad res temporales & æternas.

cas spectant. Quid circa singulas observandum sit, hoc
erit examinandum juxta regulas mox subjungendas.

I.

Erga Personam propriam.

- Cura Oeconomix Sobria
Propter majorem ædificationem
- Cura Corporis moderata
Propter faciliorem Operationem.
- Cura Animæ præcipua
Propter potiorem Æstimationem.

II.

Erga Animam.

- Malum vitæ sollicitè
Ob grande nocumentum.
- Bonum age præservidè
Ob Gratix augmentum.
- Curas inanes abijce
Ob Pacis incrementum.

III.

Erga Corpus.

- Corpus cibo refocilla,
Ne fame contabescat.
- Justo labore occupa,
Ne otio torpescat.
- Gratâ quiete recrea,
Ne obrutum languescat.

IV.

Erga Mensam.

- Præmitte Benedicite,
Ut pius agnoscaris.
- Quod sumis, sume modicè,
Ut finem consequaris.
- Per solve gratias impigrè,
Ut sæpius pascaris.

V.

Erga Recreationem.

- Post Mensam curas abijce,
Ne cassa Mens gravetur.

Aptam Quietem elige,
Ne Corpus enervetur.
Honestâ Verba loquere,
Ne Spiritus laxetur.

VI.

Erga Somnum.

Somni Quietem excipe,
Ut fortè moriturus.
Arcana Mentis discute
Ut Judicem passurus.
DEI favores recole,
Ut plures percepturus.

VII.

Erga Reditus.

Moderata Procuratio
Secundùm Necessitatem.
Studiola Conservatio
Secundùm Æquitatem.
Recta Dispensatio
Secundùm Pietatem.

Punctum III.

Subinde accuratè perpende motiva, quæ te specialiter
pellere debeant ad tui curam Omnibus alijs anteposita
quorum

Primum est illâ Servatoris Sententiâ Matth. 16. in
tum; *Quid prodest Homini, si Mundum universum lae-*
tur, Anima vero sua Detrimentum patiatur? aut quomodo
abit Homo commutationem pro Anima sua? Unde Sicut
c. 29. monet; *Recupera Proximum secundùm Veritatem*
tuam, & attende tibi, ne incides. Atque hoc ipsum
firmans S. Bernardus ser. 18. super Cant. *Si sapias, in-*
Concham te exhibebis, & non Canalem; hic siquidem
simul & recipit, & refundit; illa vero, donec implens
expectat, & sic, quod superabundat, sine damno suo
municat.

Secundum, quia sicut S. Ignatius suos monere solitus
persuasum sibi habere debet, se in medio Nationis præter
que perversæ, & non cum perfectis planèque Sapien-

hominibus vivere, atque adeò, ne, ut Olex c. 4. dicitur, sicut Populus, sic Sacerdos, & luem Peccati ab Infirmis, quibuscum agit, contrahat, Salutaribus priùs Antidotis, Orationis, Mortificationis, Humilitatis, aliarumque virtutum bene armandus est.

Tertium, quia hæc sui ipsius Cura & virtutis studium plùs salutem Proximi promovendam conducit, quàm Doctrinæ & alia quæcunque dona naturalia vel humana; illa enim, ut S. Ignatius sapienter advertit, interiora sunt, ex quibus efficaciam ad exteriora permanere ad finem nobis propositum speret; unde S. Paulus ad Corinthios 1. c. 2. scripsit: *Sermo meus & Prædicatio mea non in persuasibilibus humana Sapientia Verbis, sed in ostensione Spiritus & Virtutis, ut Fides vestra non sit in Sapientia Hominum, sed in Virtute DEI, non in Sapientia Verbi, ut non evacuetur Crux Christi.*

Punctum III.

Ut ergo tantò faciliùs & efficacius hanc tui ipsius Curam suscipias, ante omnia commendatum tibi sit triplex medium, scilicet

- Studium Orationis avidissimum
- Ad obtinendam Gratiàm.
- Studium Mortificationis continuum,
- Ad purificandam Conscientiam.
- Studium Humilitatis necessarium
- Ad cavendam vanam Gloriam.

Quorum primum quidem requiritur, quia *qui rectè novit vivere, novit & rectè vivere*, teste S. Augustino. Secundum, quia *qui Christi sunt, carnem suam crucifixerunt cum Concupiscentiis suis*. Gal. 5. Tertium, quia *perit omne, quod operatur, si non in humilitate custoditur*, ut rectè S. Gregorius dixit:

Deinde ne, dum amas pericula, pereas in illis, sequentia vitia velut Syries Sacerdotum peculiari studio devita, & ideo

- Degesta Vinum modicè
- Ob vitandum Scandalum.
- Age cum Feminis Angelicè
- Ob cavendum periculum.

Tracta pecuniam cautè

Ob fugiendum vitium.

Denique frequenter te recollige, & renova; quia, ut
 Gregorius rectè monet, *si lassescere ab inchoatis bonis volu-
 mus, valde necessarium est, ut inchoare nos quousque cre-
 mus.* Hinc & Christus Apostolis Marc. 6. dixit; *Venite
 desertum locum, & requiescite pusillum.*

MEDITATIO III.

pro 7. Die.

DE CHRISTI SEPULTURA ET DESCEN-
 SA AD INFEROS.

Scopus.

Charitatis erga Defunctos exercenda studium,

Punctum I.

Confidera I. Quanta cum charitate & reverentia Jo-
 sephus ab Arimathæa, & Nicodemus Corpus Christi Sepul-
 cræ mandarint, utpote quod firmissimè crediderunt, esse
 ipsius Corpus, quod ad exolvendum Redemptionis humana
 pretium æterno Patri oblatum fuit.

Confidera II. Quàm gratum fuerit hoc obsequium Chri-
 sto; si enim jam olim DEO tantopere placuit obsequium
 huius Senioris in mortuis clam noctu sepeliendis, ut illud
 S. Angelus Raphaël commendans dixerit: *Quamvis oras
 cum lacrymis, & sepeliebas mortuos, & derelinquebas pro-
 prium domum tuam, & mortuos abscondebas in domo tua; & sub
 sepeliebas eas, ego obtuli orationem tuam Domino.* Te-
 libet quantum magis placuisse credenda est Sepultura ipsi DEO
 huius, eo tempore, quo ab omnibus derelictus aut sepultus
 fuerit omnino, aut parùm honorificam accipere debebat, cum
 tanta charitate & liberalitate præstita.

Confidera III. Quàm præclaram occasionem, hanc chari-
 tatem Christo exhibendi habeat quisvis etiam Sacerdos
 huius, qui hanc præclaram Animarum gerens, si cum debitis Ceremoniis &
 Misericordiam affectu mortuos suos Parochianos ad Sepul-
 cram deducat; quàm longè præstantiorem Myrrham & Aromati-
 cationis videlicet & Sacrificij, ipse adhibeat, gratissimam

ne aded non Defunctis modò, sed ipsi etiam Christo, qui
de Obsequium perinde, ac si sibi factum esset, acceptat, ex-
libeat. Vide proin, quomodo hactenus te hac in parte ges-
tisti, aut gerere deinceps velis. Colloquium.

Punctum II.

Confidera I. Cur Christus ad Inferos post mortem descen-
derit, scilicet ut Diabolis quidem aliisque Damnatis terro-
rem incutiens ostenderet, quem Peccatis suis tam graviter
offendissent, quàmque spem Homines damnati habere po-
tissent Redemptionis, si per veram Penitentiam ejusdem
participes se facere voluissent; eos verò, qui in Limbo &
Purgatorio degebant, eductos, secum in Paradisum cælestem
deduceret, sicque etiam Charitatis erga Defunctos exercen-
de pulcherrimum Exemplum relinqueret.

Confidera II. Quàm copiosa omnibus quidem Homini-
bus, sed præcipuè Sacerdotibus suppetat Occasio hanc Chri-
sti Charitatem imitandi, ut qui ex Officio suo tenentur, &
Sacrosanctum Missæ Sacrificium pro ipsis offerre, & Ecclesia-
sticam Sepulturam præstare, & Preces pro Defunctis ab Ec-
clesia præscriptas offerre, & præterea etiam per Exhortatio-
nem tam privatam, quàm publicam alios ad similem Cha-
ritatem exhibendam incitare possunt, sicque Misericordiam
juxta mensuram maximam, scilicet bonam, confertam, co-
gruatam, & supereffluentem dispensare in suum Defun-
ctorum.

Confidera III. Quomodo hactenus hanc occasionem æsti-
mâris & arripueris, & deinceps quoque arripere velis. Col-
loquium.

Punctum III.

Confidera I. Quàm multa potentiâque motiva habeat
Sacerdos ad hanc Charitatem Defunctis præcipuo studio ex-
hibendam; nam si i. se ut Pastorem consideret, earum Ani-
marum, quæ fortè ex ejus Parochianis in Purgatorio hærent,
non non æquissimum videtur, ut Oves tam pretioso Sanguine
Christi emptas, in gravissimum Purgatorij ignem delapsas
ex tali incendio liberare studeat: an non timebit S. Augusti-
ni increpationem dicentis: *Cadit Asinus, & omnes eum sub-
levare festinant: Clamat Porcus, & ceteri cum eo Porci*
clama-

clamare non cessant: Clamat inter tormenta Fidelis, & est, qui eum eripiat. Ecce & fra Inhumanitas. 2. Si Sacerdotem spectet, qui potestatem accepit, panem & vinum Eucharisticum offerendi; an non ipsi potissimum conveniat Tobia Senioris monitum Tob. c.4. Panem tuum & vinum tuum super Sepulturam Iusti constitue? 3. Denique si ut Legatum à Christo ad Animas in caelestem Patriam delectandas consideret, an non æquissimum iterum videbitur, si sicut eos in vitæ itinere peragendo tam sollicitè promovenda in termino jam propè constitutos non deserat, ne, ut Jacobus Laynes Soc. JESU Generalis dicere solebat, iusta illis causa, Charitatem suorum Ductorum velut impeditam & mancam accusandi, & querendi, se extremo in itinere, eoque loco destitutos fuisse, ubi nullam omnino subsidii opem afferre queant.

Confidera II. Quàm efficacia sint hæc motiva, & veluti etiam ex capite æstimanda, quòd, cum Sacerdos frequenter peccandi occasiones habeat, ipsiusque peccata aliter Hominum peccatis longè graviora sint, meritò gravius etiam Purgatorium timere debeat, quàm alij; à quo tamen celebrandi efficacissimum est remedium, si quàm plurimas Animas ex hoc Igne liberare studeat, tunc enim sperare potest impletum iri illud Christi: *Qua mensura mensi fueritis, eadem remetietur vobis. Luc. 6. Et Beati misericordiam quoniam misericordiam consequentur. Matt. 5.*

Confidera III. Quomodo hæc media hucusque adhibeatis, & deinceps etiam adhibere velis. Colloquium. Vide etiam Ludovicum de Ponte p. 5. Medit. 1.

Conclusiones.

I. Ergo audi Siracidem c. 22. monentem: *Supra mare plora; defecit enim lux ejus, seu occasio seipsum juvandi, & meritorie operandi.*

II. Ergo exclama cum S. Maria Magdalena de Pat. quantum, DEVS meus, tuam Majestatem orare debemus pro Animabus illis miseris, quæ ad te videndum & fruendum anhelant! O pietatem! O pietatem! O misericordiam! O misericordiam! O Sanguis Christi descende, descende, hæc Animas libera! O pauperulæ, quæ tantum patimini

anihilominus estis ita hilares ac contentæ ! Omnium Mar-
tyrum tolerata supplicia sunt ad instar amœnissimi viridarij
aspectu eorum, quæ in Purgatorio exantlantur.

III. Ergo audi & S. Paulum hortantem 1. Cor. 8. *Vestra
abundantia illorum inopiam suppleat ; & illorum abundan-
tia sit vestra inopie supplementum* ; si scilicet ad Cælos ve-
nerint. Legatur etiam l. 3. c. 48.

QUARTA HEBDOMAS.

Hujus Hebdomadæ, quæ ad viam unitivam spectat, po-
tissimus Scopus est, gaudiorum & fructuum, qui ex per-
fecta cum DEO Unione seu Amore oriuntur, magnitudinem
considerare, & ex tali consideratione majus in se Eiusdem U-
nionis seu Amoris desiderium excitare. Cum verò hæc ma-
gnitudo ex ipsius Christi velut Capitis nostri gloriosa Re-
surrectione & Ascensione clarissimè eluceat, ideo meritò de
his Mysteriis Materia pro Meditationibus hujus Hebdoma-
dæ præscribitur.

MEDITATIO I.

Pro 8. Die.

DE GLORIOSA CHRISTI RESUR- RECTIONE.

Scopus.

Desiderium futura Resurrectionis.

Tessera.

*Scio, quòd Redemptor meus vixit, & in novissimo die de
terra surrecturus sum. Et rursus circumdabor pelle mea,
& in carne mea videbo DEVM Salvatorem meum. Job. 19.*

Punctum I.

Considera I. Quomodo contigerit hæc Resurrectio, sci-
licet per unionem Animæ Christi cum Corpore, & commu-
nicationem Beatitudinis ipsi Animæ, Dotum verò glorioso-
rum, puta Impassibilitatis, Agilitatis, Subtilitatis, ac Clari-
tatis ipsi Corpori factam, & quidem in summo gradu, prout
summa Christi Virtus & Sanctitas merebantur.

CON-

Confidera II. Quantopere gaudere debeas ob hanc Resurrectionem Christi, tum propter ipsum tanquam Caput tuum (si enim dum gloriatur unum membrum, congaudent omnia membra, quanto magis tam gloriose coronato capite tuo te eidem summe gratulari & congaudere conveniat tum propter tuum commodum; & enim, cum Hostis quipiam universalis Patriae debellatus est, commune quoque omnibus Incolis gaudium & jubilatio exoritur; quanto magis te exultare & gaudere conveniet, quando Capitalis Hostis Humani Generis Hostem triumphatum à Christo videris.

Confidera III. Quantus tibi quoque hinc stimulus debeatur ad omnes tam Corporis, quam Animi molestias, in quibus cum Alacritate Constantiaque perferendas, si memineris, te, sicut Christo compassurus es, ita conglorificatum quoque iri cum ipso; & sicut Socius Passionum fueris, ita & Gloriae futurum. Vide proin, quomodo hoc stimulo usus habitus fueris, & uti deinceps velis. Colloquium,

Punctum II.

Confidera I. Cur Christus post Resurrectionem suam non longo adhuc tempore in terris permanere, & cum Discipulis conversari voluerit, nimirum ut non modò Resurrectionis nostrae Corporalis articulum suam praesentia magis confirmaret; sed etiam ad spirituales Resurrectionem secum instituendam excitaret.

Confidera II. In quo consistat haec spiritualis Resurrectio, scilicet in hoc, ut veterem nostrum Hominem crucifigamus, & novum induamus, idque per *Impassibilitatem* (id est, immunitatem ab omni peccato vel utriusque proprio malo) *agilitatem* seu promptitudinem ad obsequium divinum, & Proximi nostri auxilium: *Subtilitatem* in Efficaciam in penetrandis obstaculis perfectionis; & *Claretatem* spirituales boni Exempli, & solidae doctrinae demonstrare; ex his quippe indiciis vera Resurrectio spiritualis cognoscitur.

Confidera III. Quibus potissimum mediis ad hanc Resurrectionem spiritualem uti debeas, nimirum quòd sicut Christus Virtute propria resurrexit; ita & tu tibi ipsi generare

volentiam inferre, teque non morti duntaxat spirituali, id est peccato violenter eripere, sed etiam ad vitam spiritua- lem deinceps instituendam excitare velis. Vide proin, quo- modo id haecenus feceris, aut deinceps facturus sis. Col- loquium.

Punctum III.

Considera I. Quod Christus post Resurrectionem suam varijs etiam Personis, praesertim Sanctissimæ Matri suæ, A- postolis, Discipulis, Mariæ Magdalena, aliisque Mulieribus apparuerit, ac singulare suâ praesentiâ gaudium creaverit, quod quidem tantò majus extiterat, quanto majorem qua- rum ejusmodi Persona ex illius doloribus & passione tristi- tiam conceperat.

Considera II. Quomodo & tu, si spiritualiter, ut superio- ri puncto dictum est, resurgere studeas, simile gaudium Ma- tri tuae, id est, Ecclesiae: *Fratribus tuis*, id est, alijs Parochis & Operarijs: *Discipulis tuis*, id est, Parochianis, & alijs Fi- delibus Christianis creare possis juxta illud pij Ascetæ lib. 1. c. 25. *Quàm dulce & jucundum est, videre fervidos & de- votos Fratres, bene morigeratos, & disciplinatos!*

Considera III. Quantopere vel hoc solum etiam motivum tibi sufficere debeat ad Resurrectionem spiritualement totis vi- ribus procurandam; si enim tantopere desideras, alia illis temporalia gaudia & recreationes convivij vel compota- tionibus creare, quanto magis conari debebis, ut Resurre- ctione tua spirituali eos recrees, ex qua potissimum semper lucrum tu ipse potius, quam aspicientes reportabis. Inquire proin, quomodo haecenus hanc doctrinam cordi habueris, aut habere deinceps velis. Colloquium.

Vide etiam, si placet, Mascenium, fol. 337. aut Theophi- lum Weyeri, fol. 224.

Conclusiones.

I. Ergo audi S. Paulum ad Rom. c. 6. hortantem: *Quo- modo Christus surrexit à Mortuis per gloriam Patris, ita & vos in novitate vitae ambulemus. Si enim complantati su- mus similitudini mortis ejus, simul & Resurrectionis erimus.*

II. Ergo sequere ejusdem consilium ad Coloss. monentis:

Si surrexeris cum Christo, qua sursum sunt, quare, Christus est in dextra DEI sedens, qua sursum sunt lapides non qua super terram. Mortuus enim estis, & Vita vestra abscondita est cum Christo in DEO. Cum Christus apparuerit Vita vestra, tunc & Vos apparebitis cum ipso in gloria.

III. Ergo Surge, qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus, Eph. 5. communicans tibi claritatem suam, & implens illud, quod pius Alecta l. 3. c. 43. in ea Persona dixerat: *Ego sum, qui humilem in puncto elevavi meum, ut plures aeterna Veritatis capiat rationes, quam ego decem annis studuisset in scholis. Nam quidam animum me intimè, didicit divina, & loquebatur mirabilia.*

Legatur etiam ex l. 3. c. 49.

MEDITATIO II.

Pro Octava Die.

DE ASCENSIONE CHRISTI.

Scopus.

Studium magnæ gloriæ comparandæ.

Punctum I.

Considera I. Quanta cum gloria Christus à Patribus limbo eductis in cælum deductus, quanto cum Jubilo à Sanctis Angelis è cælo obviantibus exceptus, & quanta cum exultatione à Patre aeterno ad dextram gloriæ sit collocatus: si enim Romani olim tam gloriosos Triumphos suis Ducibus obviantibus & potentissimo apparatus Filio suo Triumphum credentibus qui tantum Hostem, tam nobili & generosa victoria devictis

Considera II. Si Mortales tantopere exultant, ubi peritiam quandam Urbem, è qua tamen sæpe non grande incrementum expectant, expugnatam audiverunt, quanto magis tu exultare debeas, dum à Christo cælum, in quo tibi & gloria aeterna, & omni felicitate referta mansio paratur, expugnatum, & apertum intelligis.

Considera III. An, & quomodo hæcenus gratum te ob hoc beneficium exhibueris, & exhibere deinceps velis. *Collige quædam.*

Punctum II.

Confidera I. Quâ de causâ præcipuè Christus à Patre suo cælesti tantopere exaltatus, & ad dextram suam sit collocatus, nimirum quia, ut S. Paulus ad Philipp. 2. dixit, *humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis; propter hoc enim exaltavit illum DEVS, & donavit illi nomen super omne nomen* (& multò magis Gloriam super omnem Gloriam) *ut in Nomine IESV omne genua flectatur Cælestium, Terrestrialium & Inferorum, & omnis lingua confiteatur, quia Dominus IESVS in Gloria est DEI Patris.* Ipseque jure ad Apostolos dixerit Matt. 28. *Data est mihi omnis Potestas in calo & in terra.*

Confidera II. Quantopere tu quoque in amorem harum trium Virtutum, Humilitatis scilicet, Obedientiæ, & Patientiæ exardescere debeas, ut, quantò in illis similior Christo esse studueris in hac vita, tantò conformior quoque Eïdem olim in Gloria sis futurus.

Confidera III. Quàm multas habeas & præclaras occasiones harum trium virtutum exercendarum, quàmque ad eò cupidè eas amplecti debeas, ut, sicut Christi Personam potestate & officio repræsentas, ita in moribus quoque Eïdem simillimus appareas. Colloquium.

Punctum III.

Confidera I. Etsi Christus de facto ad cælos ascenderit, non tamen nos omnino sic deseruisse, ut non etiam in terris nobiscum permaneat, cum signatè Matt. 28. Apostolis dixerit: *Eccè ego vobiscum sum usque ad consummationem sæculi.*

Confidera II. Quomodo Christus nobiscum maneat, nimirum quadruplici modo. 1. *Per realem existentiam in Eucharistia:* ob quam verè potest ad nos illa Levitic. c. 26. verba pronuntiare: *Ponam tabernaculum meum in medio vestri, & non abiciet vos Anima vestra. Ambulabo inter vos, & ero Deus vester, & vosque eritis Populus meus.* 2. *Per cooperationem in Laboribus & Operibus nostris:* sic enim impletur Joan. 15. indicavit dicens: *Ego sum Vitis Vera, & vos Palmistes: Sicut Palmes non potest ferre fructum à semetipso,*

ipso, nisi manserit in Vite; sic nec Vos, nisi in me manseritis.
 3. Per Protectionem, uti S. Cyprianus testatur dicens: *Ego pro nobis semel mortem vixit, semper vincit in nobis.* Ipse quoque Joan. 16. c. dixit: *In Mundo pressuram habebitis: sed confidite, ego vici Mundum.* Hac locutus sum vobis, ut in me pacem habeatis. 4. Per Patrocinium, uti Ipsemet Joan. 16. hortatus est: *Vsque modo non petisti quodquam in nomine meo: petite, & accipietis.* Et ideo etiam vulnera sua retinuit, ut tantò efficacius pro nobis oraret. Hinc & S. Joannes 1. Ep. c. 2. hortatur: *Si quis peccaverit, Advocatum habemus apud Patrem, IESUM Christum filium, & ipse est Propitiatio pro peccatis nostris, non pro suis autem tantum, sed etiam pro totius Mundi.*

Confidera II. Quanta ex hac Promissione Fiducia & Solatium cuius quidem Christiano, sed præcipue Sacerdoti oriri debeat, si meminerit, se Christum in Laboribus locum in periculis Protectorem, in Orationibus Advocatum, in languoribus Consolatorem habere? An non iure in quocumque casu adverso & necessitate sibi dicentem imaginabitur, qui aliquando Apostolis in tempestate constitutis dixit: *Ego vici mundum, nolite timere: Matt. 14.*

Confidera III. An hæc tenus ejusmodi Fiduciam & Solatium habueris, aut certe deinceps habere velis. Colloquatur Videri etiam potest Masenius. fol. 419.

Conclusiones.

I. Ergo audi S. Cyprianum ser. 6. de Martyribus hortantem: *Dimiccate constanter, militate fortiter, sententiam sub oculis Domini presentis dimicare, quia non sic deus servos suos tantum spectet, sed & Ipse luctatur in nobis, & congregatur, Ipse in certamine agonis nostri & coronatur, & coronatur.*

II. Ergo, ut monet D. Paulus ad Hebr. 6. fortissimum solatium habeamus, qui confugimus ad tenendam præsentem spem, quam sicut Anchoram habemus Anima in solidam firmam, & incedentem usque ad interiora velamus. Præcursor pro nobis introiit IESVS secundum Ordinem Melchisedech Pontifex factus.

III. Ergo age quod agis, fideliter labora in Virtute

oro merces tua (ait pius Author in Persona Christi l. 3. 47.) *Scribe, lege, canta, gema, tace, ora, sustine viri-
ter contraria: digna est his omnibus, & maioribus pralijs
aeterna. Veniet & pax in die una, qua nota est Domino,
erit non dies, neque nox, hujus scilicet temporis, sed lux
perpetua, claritas infinita, pax firma, requies securi.*

Legatur totum cit. caput 47. & illa verba bene perpen-
dantur: O si vidisses Sanctorum in caelo (& multò magis i-
us Christi) coronas perpetuas: quantà nunc quoque exul-
tasti glorià, qui huic mundo olim contemptibiles, & quasi
ipsa indigni putabantur, profectò te statim humiliare
deceat terram, & affectares potiùs subesse, quàm praesse.

CONSIDERATIO PRO VIII. DIE.

DE NEGOTIATIONE SPIRITUALI SA-
CERDOTIS.

Ut hæc consideratio, quæ quasi brevis Repetitio & com-
pendium priorum erit, cum optato fructu peragatur, aptissi-
ma erit negotiationis, quam Christus Luc. 19. illis verbis:
Negotiamini, dum Venio: commendavit, similitudo, ut
in qua, quidquid ad vocationem Sacerdotis ritè exe-
quendam requiritur, aptissimè indicatur. Quare, ut S. Gre-
gorius Naz. monet, imaginare tibi, vitam tuam præsentem
vindicinas esse spirituales, in quibus amplissima tibi offera-
tur occasio emendi, quidquid pro æterna vita necessarium ti-
bi fuerit, idèoque more Negotiatorum, & Mercatorum se-
quentes industrias observa.

1. *Diligenter considera, quales & quanta tibi merces sint
negotiarum;* Et qualitas quidem mercium à S. Joanne Apoc.
14. clarè his verbis indicatur: *Beati mortui, qui in Domino
moriuntur. A modo jam dicit spiritus, ut requiescant à la-
boribus suis, opera enim illorum sequuntur illos.* Quantita-
tem verò ex illis Christi verbis Jo. 6. colligere licet: *Ope-
ramini non cibum, qui perit, sed qui permanet in vitam æ-
ternam.* Tantæ ergo merces emendæ tibi sunt, quantæ suf-
ficiant æternum victuro. Heu quantæ! Quare audi confi-
dium Salomonis Ecclef. 9. & quodcunque facere potest ma-
nu tua, instanter operare. Ac quemadmodum olim Apel-
Instru. VIII.

A a

les

les quaestus, cur picturas suas tam studiosè elaboraret? Respondit: quia pingo Aeternitati; ita & tu opera tua & labores cum omni diligentia & perfectione absolue, quia laboras, & emis aeternitati.

II. Cave, ne falsas merces pro Veris emas; sed optime semper emere stude: Falsae merces sunt Divitiae, Honores & voluptates, quatenus in ijs praecise sistitur, de quarum sorte testatus est Salomon Eccles. 2. dicens: *Cumque me vertissem ad universa opera, qua fecerant manus meae, ad labores, in quibus frustra sudaveram, vidi in vanitatem, & afflictionem animi, & nihil permaserit sole.* Optimae merces sunt virtutes, praecipue charitas & Proximi, patientia, humilitas, victoria & mortificatio &c. de quibus S. Bernardus dixit: *Vera opes non divitiae, sed virtutes quas secum conscientia portat.* Itaque certum puta illud Apoc. 3. *Dicis, quod dives sum, & completus, & nullius egeo; & nescis, quia tu es miser, & miserabilis, & pauper, & cecus, & nudus.* Suadeo tibi emere aurum ignitum probatum, ut locuples sis.

III. Da operam, ut mature, dum tempus est, emas: nim Servator suo Exemplo docuit, dum Jo. c. 9. dicit: *oportet operari opera ejus, qui misit me, donec dies est; nunc nox, quando nemo potest operari.* Itaque audi S. Paulum Eph. 5. monentem: *Videte itaque Fratres, quomodo ambulatis, non quasi insipientes, sed ut sapientes recognoscite tempus, quoniam dies mali sunt. Non ergo desistite a die bono (vitae tuae) & particula boni doni (id est temporis) non te praeceat.*

IV. Stude pariter, ut levi pretio quam plurimam emas: quid autem levius bonae intentione? bonis de tui ipsius oblatione? atqui secundum horum quantitatem tibi vel pauciores merces offeruntur. Audi ergo Apostolum I. Cor. 10. monentem: *Sive ergo manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite.* Audi & S. Augustinum de spiritu & anima sic monentem: *Ecce venale est regnum DEI, emere solum. Nec existimes de re magna propter pretij magnitudinem, cum valeat, quantum habes. Noli querere, quid habeamus qualis sis. Res ista valet tantum, quantum es tu: te*

Mebrū illud. Audi denique eandem super Pf. 103. loquentem: Coronat Deus intus voluntatem, ubi non invenit facultatem. Nemo dicat: non habeo. Charitas de sacculo non regatur.

V. Cura, ut conserves, qua emisisti, & tūc in patriam praestitā: Attende ergo, ut monet Christus Matt. 6. ne iustitiam tuam facias coram hominibus, ut videaris ab eis: alioquin mercedem non habebis apud Patrem tuum, qui in caelis est. Sequere potiūs consilium S. Bernardi S. 54. super Cant. dicentis: In veritate didici, nihil esse aequè efficax ad gratiam promerendam, retinendam, recuperandam, quātū si omni tempore coram Deo inveniaris non altū superere, sed amere. Beatus homo, qui semper est pavidus, & Latrones timens, merces suas, quātū fieri potest, ab eorum oculis occultat, & per manus Angelorum ad caelos deportari curat.

VI. Frequenter super Negotiationem tuam te reflexte, & luctum cum damno considera, computaque: Certè hæc inter potiores sedulorum mercatorum industrias non postrema computatur; per hanc quippe errores deteguntur, damna percipiuntur, desiderium lucri accenditur, industria acuitur, negotiatio prosperatur, & merces optatæ comparantur & augentur. Unde meritò summopere semper à patribus spiritualibus hæc reflexio commendatur.

Utergo concludam denique & hanc, & reliquas omnes considerationes, illis te pij Ascetæ verbis I. 1 c. 23. ad extremum adhortor: Age nunc, charissimè, quidquid agere poteris, quia nescis, quando morieris: nescit etiam, quid te post mortem sequetur. Dum tempus habes, congrega tibi divitiarum immortales. Præter salutem tuam nihil cogites: Sollicitus, quæ DEI sunt, cures. Fac nunc tibi amicos, venerandoque sanctos, & eorum affectus imitando, ut, cum defeceris, in hac vita illi te recipiant in aeterna tabernacula. Serva te tanquam Peregrinum & Hospitem super terram, ad quem nihil spectat de mundi negotijs. Serva cor liberum, & ad DEUM sursum erectum, qui a non habes hic manentem civitatem. Illuc preces & gemitus quotidianos cum lacrimis dirige, ut spiritus tuus mereatur ad Dominum post mortem feliciter transire. Amen.

DE MISSIONE SPIRITUS SANCTI

Scopus.

Ardens desiderium huius diviniſſimi Hoſpitii.

Punctum I.

Confidera I. Quomodo Spiritus S. ſuper Apoſtolos venit, nempe factus eſt repente de celo ſonus tanquam venientis ſpiritus vehementis, & replevit totam Domum ubi erant ſedentes. Et apparuerunt illis diſperſa lingua tanquam ignis, ſeditque ſupra ſingulos eorum, & replevit ſunt omnes Spiritu Sancto, & ceperunt loqui varijs linguis prout Spiritus Sanctus dabat eloqui illis. Act. 2.

Confidera II. Cur ſub his potiùs formis, quàm ſub alijs apparuerit, & venerit ſuper Apoſtolos, nimirum ut exhiberet, ſe ijs largitum fuiſſe tres dotes ad verum Apoſtolicum ſingulariter requiſitas, quas Chriſtus jam olim illis largiri promiſerat dicens: Ponite ergo in cordibus veſtris non cogitatis, quemadmodum reſpondeatis, ego enim dabo vobis os (donum linguarum per linguas diſperſitas ſignificatur) & ſapientiam (donum intellectus, ſapientia, & ſcientia) per ignem indicatum) cui non potuerunt reſiſtere, & ceperunt dicere omnes Adverſarij veſtri; per quæ verba dotes diſperſitudinis & conſilij per ventum vehementer ſpirantibus ſignificatum innuebatur.

Confidera III. Quàm præclari, & Sacerdotibus participandi ſint hi effectus, & quomodo tu hæcenus eoſ participaveris, aut deinceps te participem facere velis loquium.

Punctum II.

Confidera I. Quòd diviniſſimus hic hoſpes Apoſtolicus non tantùm in ordine ad alios perficiendos inſtraxerit, vel maximè etiam neceſſarijs ad propriam perfectionem medijs copioſè ditavit, ideòque ardentiffimum Dei amorem qui per ignem præcipuè ſignificabatur, infuderit; hinc etiam

terius postea Gloriæ divinæ & salutis animarum promovendæ, tanta in adversitatibus perferendis constantia, & inter ipsas contumelias exultatio oriebatur, ita ut merito illa sponsæ Cant. 1. verba usurpare possent: *Introduxit me Rex in Cellam vinariam* (unde & musto pleni credebantur) *ordinavit in me charitatem*, ut scilicet prius eam erga me, postea erga alios ordinatè ostenderem.

Considera II. Quàm nobilis & Sacerdoti necessarius hic etiam sit effectus, ne dum alios lucrari, & salvare cupit, ipse anime suæ detrimentum patiat. Propterea, ut S. Paulus ad Hebr. 2. hortatur, *abundantiùs observare oportet nos ea, que audimus, ne fortè pereffluamus*. nam ut S. Bernardus l. 18. super Cantica bene advertit, *benigna prudensque charitas affluere consuevit, non effluere*. Hinc duas quoque virtutes Sanctus operationes Spiritus Sancti ponit, quarum primam vocat *Infusionem*, quâ nos primò intus virtutibus solidat ad profectum; alteram *Effusionem* appellat: quâ foris quoque muneribus nos ornat ad lucrum.

Considera III. An tu hactenus hunc ordinem charitatis observaris, & quomodo eum observare deinceps velis. Colloquium.

Punctum III.

Considera I. Quomodo se Apostoli disposuerint, & præpararint ad hunc optatissimum Hospitem & ignem recipientem, nimirum per tria media. I. Per recessum ab omnibus creaturis, dum in domum aliquam privatam se abdiderunt. II. Per orationem ardentem, cui toto illo tempore studio-ssimè vacarunt. III. Per mutuam charitatem: quâ unanimes & conjuncti adventum promissi spiritus expectarunt.

Considera II. Quàm sapienter hæc media adhibuerint Apostoli, *orationem* quidem, quia cum omne donum optimum & perfectum desursum sit, haud dubiè donum hoc omnium donorum præstantissimum non aliter magis, quàm per orationem impetrandum erat: *secessum* autem, quia cum Spiritus S. velut amor divinus corrivalem non patitur, merito omnis prius amor inordinatus rerum creaturarum expellendus est, quemadmodum etiam lignum calorem & ignem non recipit, nisi prius ab omni humore exsicceetur;

fraternam denique charitatem, quia indivisibilis est amoris divini, cum hoc, teste S. Joanne 1. cap. 4. habeamus mandatum à Deo, ut, qui diligit Deum, diligat & fratrem suum.

Confidera III. An, & quomodo tu hæcenus has dispositiones habere studueris; & quomodo deinceps saltem quanto diligentius procurare velis, quanto magis opus hujus Sanctissimi Spiritus adventu ac donis. Colloquia

Vide etiam Theophilum Weyeri Hebd. 4. fol. 230.

Conclusiones.

I. Ergo clama assidue cum Ecclesia: Veni S. Spiritus ample tuorum corda fidelium, & tui amoris in eis ignem accende.

II. Ergo ejice ancillam & Filium ejus (id est, nonnem amorem proprium & rerum creatarum) non tuum heres (& possessor hujus divini doni) Filius autem cum Filio meo Isaac (id est divino amore) Gen. 21.

III. Ergo audi pium Ascetam in persona Christi loquentem: Fili, pretiosa est gratia mea (Spiritus & ventus & infusio) non patitur se misceri extraneis nec consolationibus terrenis. Abjicere ergo oportet omnia impedimenta gratia, si optas ejus infusionem suscipere. Secretum tibi, ama solus habitare tecum, nullum requirit consulationem: sed magis ad Deum devotam orationem precem, ut compunctam teneas mentem, & puram conscientiam.

Legatur etiam totum cit. caput, & attentè perpendatur præsertim ultimus paragrahus.

MEDITATIO

pro nono die.

DE GRATITUDINE PRO ACCEPTIS IN SECESSU BENEFICIIS EXERCENDA.

Tessera: Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ contulit mihi: vota mea Domino reddam in conspectu Populi. Psal. 115.

Punctum I.

Confidera I. Quanta in hoc secessu beneficia à Deo accipis: id facile deprehendes, si ex una parte perpendas, quid Deus, dum tot divinas Illustrationes & ardentia desideria, optimaque proposita tibi communicavit, semen quantum cor tuum seminaverit; ex altera verò parte consideres, quam pretiosum & fertile sit hoc semen, quantaque Gloriarum & felicitatis tum in hac, tum in altera vita percipiendae legem inde sperare possis.

Confidera II. Quantopere hoc beneficium crescat, si ipsum etiam seminandi modum, dum scilicet tot consolationes caelestes & gustus spirituales ultra omne tuum meritum submittere dignatus est, attendas; tum enim clarè deprehendes, ingentem profus fuisse DEI erga te liberalitatem ac munificentiam, & in eas Psalmistæ voces erumpes Ps. 8. *Quid est homo, quòd memor es ejus, aut Filius hominù, quòd visitavi eum?*

Confidera III. Quàm æquum proinde sit, ut tantum beneficium gratà mente agnoscas, ore grato deprædices, & ipsò etiam opere compensare studeas. Colloquium ad SS Patrones, agendo gratias pro collatis in hoc secessu favoribus, & rogando, ut tua proposita Deo offerre, gratiamque ad ea accipienda uberem impetrare dignentur.

Punctum II.

Confidera I. Quemadmodum terra pro accepto semine majores seminatori gratias referre non potest, nec aliæ etiam ab ea exiguntur, quàm ut acceptum semen gremio suo foveat, fructumque ex eo trigesimum, aut centesimum progerminet; ita nec à te aliam gratiarum actionem magis requirit, quàm proposita in hoc secessu concepta executioni serio mandes, & quod ore facturum te pollicitus es, opere ipsò confirmes; hæc enim gratiarum actio uti solidior, diuturnior, Deòque honorificentior, & tibi utilior est, quàm ea quæ voce tantum præstatur, ita haud dubiè etiam eidem Deo, cælitibusque gratior existet.

Confidera II. In quo consistat summa propositorum tuorum, quæ executioni mandare debeas, videlicet ut totis viribus

ribus gratiæ & vocationi respondeas, finemque Sacce-
bus propositum adipisci studeas, qui est

DEI honorem quærere,
Ut magis dilateur,
Seipsum non negligere,
Ut anima salvetur.
Et proximum perficere,
Ut charitas seruetur.

Considera III. Quàm facilis tibi futura sit execratio gratiam vocationis, magnitudinem præmij promissi, & aliorum Sacerdotum fervorem, tum sæcularium longiora & difficiliora pro vilissimo lucro aut honore agere exempla perpendas. Statue proin omni conatu in hac executionem incumbere. Colloquium ad B. V. cum similibus affectibus, ut in priore puncto indicatum est.

Punctum III.

Considera I. Quemadmodum ad hoc, ut terra fructibus non satis est, ut semen gremio quasi suo recipiat, sed irrigari requiritur, ut per occationem ab avium insidijs defendatur, deinde per humorem seu cœlestem, seu terrestrem irriguetur, & per calorem solis calefiat, ac fertile reddatur; ita et tibi esse ad profectum tuum, ut plurima bona proposita acciperis (*Non enim omnis, qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum Cœlorum, sed qui facit voluntatem Patris mei, qui in cœlis est, ipse intrabit in Regnum cœlorum*, ait Christus Matt. 7.) sed insuper requiri, ut te I. bene contra tentationes, quæ te perinde ac Christum post seculum vadent, bene munias, & constantiam contra quoscunque sultus teneas. II. Ut humorem gratiæ cœlestis per certam & ferventem orationem, & Sacramentorum usum ac frequentiam attrahere studeas. III. Ut hoc semen propositum per diffidentiam humilem id viribus tuis, & confidentiam in divino auxilio, soli cœlesti, id est, Deo, teste D. Paulo, dat incrementum, exponas, & committas. IV. Ut tu quoque per tuam cooperationem, & medietatem præxiin seriò collabores, ut cum Apostolo Cor. 13. 3. *Gratiã autem Dei sum id, quod sum, & gratia*

hæc paucula non fuit, sed abundantius illis omnibus laboravi, non ego autem, sed Gratia DEI mecum.

Considera II. Quàm efficacia sint hæc media ad optatam propositorum executionem; & quàm æquum sit, ut ea diligenter & constanter adhibeas, illudque servorum Naaman 2. Reg. 5. dictum tibi frequenter applies: *Pater, & si remandem dixisset tibi Propheta, certè facere debueras, quanto magis, quia nunc dixit tibi: hæc paucula.*

Considera III. Quomodo ea deinceps adhibere, sicque desideratum fructum ferendo, reipsa probare velis, jactum à DEO semen in terram fertilem ac bonam cecidisse. Colloquium ad Christum cum intensissimis affectibus Gratiitudinis, Amoris, Fiduciæ, Humilitatis &c.

Videri etiam potest Theophilus Weyeri Hebd. 4. f. 299. & 304.

Conclusiones.

I. Ergo audi devotum Ascetam l. 3. c. 9. in Persona Christi loquentem: *Nihil tibi de bono (successu Exercitiorum) ascribere debes, nec alicui Homini Virtutem attribuas, sed totum da DEO, sine quo nihil habet Homo. Ego totum dedi, ego totum habere Solo, & cum magna restrictione gratiarum actiones requiro. Ille sanè major & melior est, qui sibi minus ascribit, & in regratiando humilior est atque devotior.* l. 3. c. 23.

II. Ergo si spiritualis à DEO consolatio data est, cum gratiarum actione accipe illam, sed DEI munus intellige esse, non tantum meritum. *Noli extolli, noli nimium gaudere, nec inaniter presumere: Sed esto humilior ex dono, cautior quoque & timorator in cunctis actibus tuis: quoniam transibit hora illa, & sequetur tentatio.* l. 2. c. 9.

III. Ergo crede tibi à Christo repeti, quod olim Discipulis Joan. 15. *Iam non dicam vos Servos, sed Amicos; omnia enim, quaecunque audivi à Patre meo, nota feci vobis. Cave ergo, ne audire cogaris ab eodem Luc. 12. Servus, qui cognovit voluntatem Domini sui, & non prapaparavit, & non fecit secundum voluntatem ejus, & apulabit multis.*

Legatur etiam l. 2. de imit. c. 10.